

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 14

מיום ראשון, כ' בטבת תשע"ה, 11.1.2015

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 14 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ' בטבת תשע"ה, 11.1.2015, בשעה 19:00

משתתפים:

גב' שירה אבין	- סגנית ומ"מ ראש העיר
מר טל עזגד	- סגן ראש העיר
מר יעקב קורצקי	- סגן ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה
עו"ד אבי גרובר	- חבר מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

חסרים:

מר יצחק רוכברגר - ראש העירייה

נוכחים:

גב' פרח מלך	- מנכ"ל העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
אדר' ולדימיר לוין	- מהנדס העירייה
מר גונן אליאסי	- דובר העירייה
גב' אורנה בן טובים	- ע. סגנית ראש העירייה
מר עינב בן יעקב	- ממונה על נכסי העירייה ו G.I.S
מר ניצן אביב	- מנכ"ל מגוונים
עו"ד יעקב בויאר	
מר סלאבה בוטנר	

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא תאגיד המים שרונים.
2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר עידן למדן בנושא מתחם שבירו ומתחם אביב.
3. הצעה לסדר של חברת מועצת העיר דברת וייזר בנושא הכללת הסכם הניהול העצמי בין מגוונים לביה"ס גולן.
4. אישור הגב' דולי סטבון כמפקחת בניה.
5. אישור עבודות חוץ לעובדים.
6. אישור הארכת פרוגרמה לשטחי ציבור.
7. פטור ממכרז, חברת המשקם, ברחוב החשמונאים 20 חלקה 199 בגוש 6551.
8. אישור הסכם הקצאה עמותת אנוש סמט' במעלה 9.
9. הארכת הסכמי שכירות מקלטים דו תכליתיים.
10. שונות.

גב' שירה אבין: אנחנו פותחים את ישיבת המליאה מס' 14 של מועצת העיר, ישיבה מן המניין. ערב טוב קודם לכל הנוכחים. האמת שאם הייתי יודעת שזאת כמות האנשים שתגיע היינו מנסים לעשות את זה במקום אחר כדי שתוכלו לשבת ולהרגיש בנוח, כי לי לפחות לא נוח שחלקכם, חלק גדול מכם, עומדים. אבל אני מראש מתנצלת, אין לנו כרגע אפשרות לעשות שום דבר אחר, למען האמת.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא תאגיד המים שרונים.

גב' שירה אבין: הנושא הראשון הוא שאילתה של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא תאגיד המים שרונים. אני דיברתי עם אבי, פנה אלינו יו"ר התאגיד, פרופ' נדב אהרונסון, וביקש מאחר ומסיבות אישיות הוא לא יוכל להיות נוכח היום וחשוב לו להיות נוכח, ביקשתי מאבי ופניתי לאבי שאנחנו נדחה את זה לפעם הבאה כדי שגם הוא יכול להיות שותף ונוכח בתוך מתן התשובה ומתן ההסברים, ולכן אנחנו מעבירים את הנושא הראשון שלנו-

עו"ד אבי גרובר: ויש לציין שהם העבירו את התגובה מראש, תגובה מלאה, מראש, בכתב. זה לא שהם לא נתנו את התשובה, רק הדיון יהיה כשהיו"ר יהיה נוכח ויוכל גם לענות לשאלות ההמשך.

גב' שירה אבין: מאה אחוז. אז אני חוזרת שוב, התשובה שלהם ניתנה בכתב, הועברה אלינו. בכל מקרה הדיון ייערך בישיבה הבאה כדי שבאמת, כמו שגם אבי אמר, ואמרתי לפני, פשוט בו בזמן שיו"ר של התאגיד, שהוא איש שעושה הרבה מאוד למען רמת השרון גם בהיבטים אחרים, מן הראוי שאנחנו נתחשב ונדחה את זה לישיבה הבאה.

אני מאוד מבקשת מכל האורחים שהגיעו היום, האורחים באים לשמוע, להקשיב, אין להם שום זכות לדבר כאן, ובטח שלא להפריע. אני מבקשת שוב, אני לא רוצה שנהיה במצב שאנחנו נצטרך להוציא מפה אנשים. נחמד מאוד שיש היענות ואנשים מגיעים לתוך ישיבה, אני רק אומרת שוב, אנחנו צריכים רק לנסות ולעשות את זה בצורה אחראית ורצינית.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר עידן למדן בנושא מתחם שבירו ומתחם אביב.

גב' שירה אבין: בכל מקרה, לפני שעידן מתחיל לומר את דברו, הנושא השני הוא הצעה לסדר של עידן למדן, חבר מועצת העיר, בנושא מתחם שבירו ומתחם אביב. מצורפת ההצעה, ועידן עוד מעט יתחיל.

מר עידן למדן: קודם כל אני מתנצל על האיחור. בדיוק כרגע חזרתי מחו"ל, אז אצתי רצתי ישר לפה. הצעת ההחלטה שלי מדברת בעד עצמה. פירטתי את השתלשלות העניינים שיש לנו במצב של המתחם, שכבר כמה וכמה פעמים הצגנו פה בעיות שונות של המתחם וחשש לאי חוקיות ההיתר או לאי סדרים שהיה בהוצאת ההיתר, וביקשנו את הפסקת העבודה. בין השאר בשל התניה של מחלף כניסה ויציאה בראש ובראשונה, ו/או דרך אחרת. במהלך הדיונים עלו שורה של הפרות מצד הקבלנים של עבירה על שעות העבודה ופניות חוזרות ונשנות של התושבים לעירייה, כולל ביקור של חברים בכירים בעירייה, הוכיחו שהדברים נכונים. אף על פי כן, העבודה נוע תנוע. נאמר לנו פעם אחר פעם שהנושא בבדיקה, ושוב שהנושא בבדיקה, ושנחנו חשופים לתביעה כזו, חשופים לתביעה אחרת. נתנו את כל הכלים

והאמצעים לעשות את הבדיקה, למרות שאני בפעם האחרונה סברתי שכבר הגיעה העת באמת להוציא את צו הפסקת העבודה ולהחליט שעד לסיום הבדיקה באמת העבודות יופסקו. בראש ובראשונה לחדול מאותו נזק לתושבים, לחדול מלעשות נזק גם לקבלנים וליזמים. ככל שיתברר שההיתר אכן הוצא שלא כדין, אנחנו נהיה במצב שעוד יותר אנחנו עלולים להיות חשופים לתביעה כזו, לתביעה אחרת, לבעיה כזו, לבעיה אחרת.

מכל הדברים האלה, כל פעם נאמר שהישיבה הולכת והולכת לבוא חוות הדעת והולכת לבוא חוות הדעת, וכיום אנחנו מצויים 60 יום אחרי. 60 יום אחרי זה די זמן, זמן מספיק כדי לקבל חוות דעת חוקי / לא חוקי, כדי שגם כל אחד מאתנו ידע מה לעשות – האם צריך לגשת לוועדת ערר / האם צריך לגשת לבית משפט. כל אחד ידע. גם התושבים ידעו. וגם על הדברים הטריטוריאליים אנחנו לא קיבלנו שום תשובה, חברי הוועדה או חברי המועצה. לא קיבלנו תשובות על דברים שנטען שהיו בסדר, שכן עשו סקר תברואה כולל, סקר איכות סביבה מקיף, או שכן יש סמכות להוציא את תקן החניה המופחת. גם לזה לא קיבלנו, גם על הדברים שנאמר לנו שוב ושוב שהם בסדר, גם על זה לא קיבלנו שום אסמכתא. אני מראש גם אמרתי לישיבה היום שאני כן מבקש שהישיבה היום תהיה בין בכובעה כוועדת בניין עיר, ככל שאומרים לנו שלא בסמכותנו לקבל את ההחלטה. אני לא קיבלתי על זה שום תשובה נכון לעכשיו, גם ביקשתי שכל החברים פה יקבלו את החומר לפני כדי שנוכל להיות מוכנים. אנחנו היום מצויים במצב שלטעמי הגורם בעל הסמכות לקבל את ההחלטה הוא אנחנו. אנחנו בהחלט יכולים ובעלי הסמכות לקבל את ההחלטה, ואם יש לנו חשש שההיתר הוא לא כדין או ניתן בהעדר סמכות, אנחנו אלה שיכולים לבטל אותו היום, ובוודאי ובוודאי שאנחנו אלה שהיום צריכים להגיד שכשיש לנו את הספק, וחזרתי ואמרתי, אם יש ספק אז אין ספק. נכון לרגע זה אנחנו לא בטוחים, נכון לרגע זה יש סימני שאלה, נכון

לרגע זה יש היתר שחתום עליו עורך דין שלא נכח בישיבה – כל הדברים האלה כרגע אומרים לי, הם מבחינתי כרגע קודם כל עוצרים את הדברים. עוצרים את הדברים, בוחנים אותם מחדש, וזו סמכותנו וחובתנו לעשות את הדבר הזה. אני יודע שיש ערר תלוי ועומד, אני חושב וסבור שהערר הזה איננו קשור לענייננו. הערר הזה הוא לא רלוונטי מבחינתנו, מה שתלוי שם יחליטו. אנחנו בינתיים צריכים לקבוע את עמדתנו. אני חושב שהוועדה הזאת או המועצה הזאת בכובעה כוועדה החליטה לשבת עם תושבים במתחמים אחרים, החליטה לקחת תחת סמכותה את נשא עיר התע"ש, לקחנו ונלחמנו על הדברים האלה-

גב' שירה אבין: אנחנו נלחמים, לא נלחמנו.

מר עידן למדן: בסדר, אנחנו נלחמים ונלחמנו ואנחנו בכל דבר כזה יושבים ומנסים לעשות את המקסימום. ולכן אנחנו כרגע צריכים לשמוע את מה שאומרים לנו, לשבת בכובע בעל הסמכות, אם אנחנו צריכים להכריז על זה כוועדת בניין עיר, וזה מה שעמדתו של היועץ המשפטי, כך אנחנו צריכים לעשות, ובכל מקרה כרגע לעצור את העבודות. יש פה מספיק סיבות ומספיק סימני שאלה שאומרים כרגע: 'עצרו, פוס', אנחנו בוחנים את עצמנו, יכול להיות שעוד שבועיים עמדתנו תהיה שונה'. יכול להיות שעוד שבועיים יגידו לנו ואנחנו נגיד כוועדת בניין עיר שהכל כשר והכל תקין. זה הכל, זו תוצאת ההחלטה.

גב' שירה אבין: קודם כל, היתה התלבטות באמת אם לעשות את זה בתוך ועדת תכנון ובנייה, כישיבה נפרדת, או בתוך מועצת העיר. מאחר והיתה הצעה לסדר שלך, עידן, אני קיבלתי החלטה לעשות את זה בתוך מועצת העיר, מאחר ועידן העלה את הצעתו. ומתוך שכך בחרנו להתכנס הערב כדי שגם תושבים יוכלו להיות, לשמוע ולהקשיב לכל מה שיש. לי, ואין לי ספק שלאף אחד מאתנו, אין שום רצון לא להסתיר משהו ולא לעשות משהו שהוא בניגוד

לחוק. כולנו דואגים לתושבי רמת השרון, לכולנו אכפת, נמצאים ברמת אכפתיות מאוד גבוהה, ואני משוכנעת שבד בבד אנחנו נצליח בסופו של דבר להביא למצב ולתוצאה הכי מיטבית שיכולה להיות. עידן אמר, ואני ביקרתי גם מספר פעמים, ולא רק אני, ביקרו הרבה מאוד חברי מועצה, וביקר יעקב וביקר טל, והיינו שם הרבה מאוד פעמים לראות הרבה דברים. ואני חייבת לומר, אני גם כמה פעמים הגעתי לשם דרך זה שתושבים דיברו איתי, וראיתי בשטח שעדיין לאחר שעות הפעילות מתבצעת עבודה. וקיבלתי גם טלפונים בבוקר ושמעתי את כל הדברים נכון למעשה. ולפחות לגבי הנושא של מהלך יותר משבוע אחרון, אני נתתי הוראה שאני רוצה לקבל אליי כל יום דפים כתובים עם אישורים ועם חתימות של פקחים ושיטור משולב לדעת שאף אחד לא מתחיל את העבודה לפני הזמן ואף אחד לא נשאר בשטח לאחר הזמן. אז בינתיים יש לי על כל השבוע האחרון דו"חות כתובים, אני מקבלת כל יום לשולחני, ואני גם שאלתי תושבים ואמרו לי שבאמת בשבוע האחרון, מעבר לזה, וגם אני ככה מסתובבת לי לעיתים, קיבלתי את האינפורמציה המלאה שכרגע עבודות בשעות שלא צריכות להתבצע קודם כל לא מתבצעות. אז זה דבר שחשוב לומר אותו. מעבר לזה, היו לנו כמה תהליכים בדרך. היה איזשהו תהליך של אותו מתן היתר שנעשה בוועדת הרישוי, לאחר מכן אנחנו התכנסנו בתוך ועדת התכנון והבנייה יותר מפעם אחת, דנו בנושא הזה, קיבלנו אינפורמציות שקיבלנו מאנשי המקצוע, ומאחר והנושא כל כך מסובך וכל כך טעון אני פניתי וביקשתי מהיועץ המשפטי להביא לתוך הנושא עורך דין חיצוני שאין לו שום קשר לתוך שום תהליך שנעשה כאן מבעוד מועד. יושב אתנו כאן עו"ד יעקב בויאר, שהוא זה שקיבל אליו את כל הדברים, והדברים לקחו גם איזשהו תהליך של זמן כי היה חשוב שהוא ילמד בדיוק את כל הנתונים ואת כל החומר ויבין בדיוק את הדברים. הדבר הזה נעשה. הזמנתי היום לפה את עו"ד יעקב בויאר כדי שהוא ייתן לנו את תמונת המצב נכון

לעכשיו.

אז אני רק מבקשת, ואני אומרת שוב, מכל התושבים – תנו לעורך דין, וכולנו ניתן לעורך דין לומר את דברו, לאחר מכן מי מחברי המועצה שירצה לשאול שאלות, ולאחר מכן אם יהיה מישהו בקהל שירצה לשאול שאלה או שתיים כדי לנסות ולהבין דברים נוספים, גם זה. למרות שאני אומרת שוב, בישיבת מועצה בדרך כלל התושבים לא מדברים. אין שום בעיה אם ירצו, ירצה תושב או שניים לשאול שאלה לגבי הסוגיה. אז עו"ד בויאר, בבקשה.

עו"ד יעקב בויאר: ערב טוב, תודה. אני קיבלתי לידי את החומר כדי לבדוק, לעיין ולחוות את דעתי, ואני רק אקדים ואומר, לפני שאני אומר את עמדתי, שגם קיבלה ביטוי בכתב, ואני מניח שיעבירו את הכתב הזה גם יותר מאוחר למי שירצה, כי זו חוות דעת משפטית ולא כל אחד יש לו דווקא עניין בה, אני רוצה להבהיר שבעקבות הטענות שהועלו ע"י תושבים, ואני מניח שגם ע"י עו"ד למדן, בעיקר בנושא דגל הטענות לבירור שיסודן לבירור אמיתי אם ההיתרים שניתנו אכן היתרים כדין / אם לאו. הדברים הועברו לשימוע בפני היועץ המשפטי של הרשות, בפני עו"ד מיכה בלום. אני יודע שנעשה שימוע, אני קראתי את השימוע, השימוע היה לקבלנים ולבאי כוחם. קראתי את טענותיהם בשימוע, ורק לאחר שקראתי את טענותיהם ובדקתי היטב גם את ההיתרים וגם את התכנית בניין עיר, לרבות תכניות בניין עיר קודמות שקדמו לתכנית רש/ב/1 שבה אנחנו עוסקים, גיבשתי את עמדתי ואני תיכף אפרט אותה.

אני שמח על הדברים שאתה אמרת, ובעצם ראשת העיר שירה אמרה את זה יותר מאוחר. הנחת העבודה צריכה להיות של כולם שבעצם לכולם יש אינטרס שאף אחד לא ייפגע. לכולם אני אומר במשמע. כמובן שתושבים צריכים לקבל את הפתרון המיטבי למתווה ששמה תכנית בניין עיר, והנקודה המרכזית

לדידי היתה האם סעיף 32 ד' לתכנית בניין העיר שקובעת שצריך לתת פתרון במחלפון או פתרון תחבורתי אחר, זה ציטוט, האם הפתרון הזה הוא פתרון שצריך להינתן עכשיו או בשלב יותר מאוחר, ואם אפשר להוציא היתרים מבלי שיש פתרון מהסוג הזה. מכאן כמובן עוברים לשאלה הפשוטה – אם זה תנאי סף להוצאת היתרים אזי ההיתרים שניתנו לכאורה הם היתרים שניתנו שלא כדין, כי רשות הרישוי לא מוסמכת לפי סעיף 30 לחוק התכנון והבנייה, היא לא מוסמכת להוציא היתר שלא תואם את התכנית בניין עיר. ואז השאלה אם זה תואם או לא תואם את תכנית בניין העיר. וזו שאלה שהיא בעצם שאלה פרשנית. אין ספק, ואני הרחבתי על זה בחוות הדעת שלי, שאם ניתנו היתרים שלא כדין אז דינם כדין נייר שניתן ואין לו נפקות חוקית. אבל אם ההיתרים ניתנו כדין אז כמובן שאפשר להתחיל ולבנות. אין גם ספק שההיתרים הוצאו ע"י רשות הרישוי, אין גם ספק ששולמו אגרות הבנייה, אין גם ספק שהקבלנים נכנסו מתוך הנחת יסוד שיש להם היתרים כדין, ואני יוצא מהנחה שהם פעלו באמת בתום לב, אין לי שום סיבה לחשוב אחרת, וחשבו שבאמת ההיתרים האלה כדין – הם פעלו והתחייבו כלפי קבלני משנה, כלפי כל מי שכרוך בפרויקטים מהסוג הזה, ואתם בוודאי יכולים לדעת גם אם אתם לא קבלנים שמדובר בהיקפים גדולים מאוד של התחייבויות. אבל, עם כל ההתחייבויות וההסתבכויות של הקבלנים כמובן צריך לוודא שלתושבים מגיע פתרון שניתן בתכנית בניין העיר. על זה אף אחד לא יכול לחלוק. לכן בעקבות השימוע ועל מנת שלא להגיע לתוצאה שהיא תוצאה שיכולה להיות תוצאה מכאיבה ופוגעת במי מהצדדים – הצדדים במשמע תושבים מצד אחד, קבלנים מהצד השני – מקובל עליי, והעיקרון הזה הוא עיקרון שגם רווח ומקובל בפסיקה בבתי משפט, ואתה בוודאי כעורך דין יודע את זה, ללכת לכיוון של מידתיות בכל פעולה. זאת אומרת, אם יש ספק, ואני רוצה כבר להקדים ולומר, אם יש ספק בתקפות ההיתרים זה מסוכן מאוד להגיע למסקנה מיידית

שהספק מחייב את עצירת העבודה. אם יש ספק צריך למצוא פתרון לספק. כי עצירת העבודה, בעיקר בצו מינהלי, היא מטלה מאוד קשה, כי מי שנוטל עליו את הצו המינהלי זה ראש הוועדה או ראש הרשות או מהנדס הוועדה, זהו נטל קשה מאוד. מדוע זה נטל קשה? כי אם חס וחלילה הצו המנהלי ניתן מתוך טעות, מתוך שגגה, גם בתום לב, זה לא רלוונטי, שי סעיף מפורש בחוק התכנון והבנייה שמאפשר לנפגע כתוצאה מהצו המינהלי להגיש תובענה כנגד מהנדס הוועדה באופן אישי וכנגד רשות הרישוי או הוועדה המקומית לתכנון ובנייה, ובמקרה הזה יכול להיות מדובר בתובענה שהיקפה במאות מיליוני שקלי. אבל זו לא השאלה המרכזית. השאלה באמת אם יש פה ספק ואיך מבררים את הספק הזה.

לכן אני מצאתי דרך, לפי עניות דעתי, שהיא דרך שצריכה להשביע את רצון כולם. אם נצא לרגע אחד בהנחה שאכן היו חייבים להגיע לפתרון תחבורתי, בין אם במחלפון ובין אם בפתרון תחבורתי אחר, ואני אקריא לצורך העניין את סעיף 32, שאומר, הכותרת של הסעיף זה 'תנאים למתן היתרים', ואומר סעיף 32: 'תנאי להיתר בנייה לזכויות מוקנות מתכנית זו', אני מדגיש, 'זכויות מוקנות מתכנית זו', אנחנו מדברים על רש/214/ב/1, תנאי להיתר בנייה מהסוג הזה 'הוא ביצוע מחלפון או פתרון חלופי מאושר ע"י משרד התחבורה אשר יאפשר כניסה ויציאה לכיוון צומת מורשה'. זה ציטוט מתוך הסעיף הזה. צריך לשים לב שמי שמעורב כאן זה לא רק הרשות המקומית אלא גם משרד התחבורה. משרד התחבורה הוצג לתכנית ויש עליו חבות למצוא פתרון מהסוג הזה, ואי אפשר לנהל שום דין ודברים בלי שמשרד התחבורה שותף לאותו דין ודברים. כי אם למשל משרד התחבורה יגיד שיש פתרון או שהפתרון הזה נמצא בקנה, בתכנון או תכנון עתידי או משהו מהסוג הזה, אז משרד התחבורה בעצם הוא בעל הבית על העניין הזה. יש כאן עוד גורם אחד שצריך לדעת שצריך לשתף אותו, וזה רשות מקרקעי ישראל, מה

שפעם קראו לה 'מינהל מקרקעי ישראל', שהיא בעלים של המקרקעין שם והיא, בעצם חלק מהקבלנים זכו שם במכרז, והיא בהיותה בעלים לא יכולה לאפשר בנייה שהיא בנייה ללא היתר. היא הבעלים. כי אם היא הבעלים אז הזכויות שיש לקבלנים, ומכוחן גם לרוכשים, זה זכויות חכירה ולא זכויות בעלות, כמובן שגם היא צריכה להיות מעורבת.

זאת אומרת, אם אני מסכם עד לרגע הזה, התנאי הזה, אנחנו צריכים לבדוק אותו, אם הוא אכן התבצע באמצעות משולש. המשולש הזה הוא משרד התחבורה, הוא רשות מקרקעי ישראל, וגם הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה. כי הרי היא קבעה את התנאי הזה. התכנית שקיבלה תוקף, קיבלה תוקף ע"י הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה. זו לא תכנית בסמכות הוועדה המקומית. אם זו היתה הוועדה המקומית אז הפה שאסר הוא הפה שהתיר. זאת אומרת, הוועדה עצמה היתה יכולה לומר: 'אני קבעתי תנאי, אני יכולה לבטל אותו'. הואיל ומי שקבע את התנאי הזה זו הוועדה המחוזית, הוועדה המחוזית יכולה לומר: התנאי הזה התקיים או לא התקיים, והנגזרת של זה – האם ההיתרים הוצאו כדין או לא הוצעו כדין. גם אם לא הוצאו כדין, ונניח שהם לא דקדקו בכל מה שצריך לדקדק, ואני לא מזלזל, צריך לקיים כל תנאי בהיתר בנייה. צריך לעמוד בכל התנאים של תכנית בניין עיר תקפה. אסור לזלזל בדבר הזה. הגורם המוסמך לתת פרשנות נכונה במקרה הזה, ובכך אנחנו שומרים על עיקרון המידתיות, כלומר גם שהתושבים לא ייפגעו וגם שהקבלנים לא ייפגעו, המידתיות מחייבת שהוועדה המחוזית לתכנון ובנייה תאמר לנו האם ההיתר הזה, תנאי לו היה מציאת הפתרון הזה לפני הוצאת ההיתר, כן או לא. כלומר, אם הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה תאמר 'אסור היה להוציא היתר כזה בלי שהתנאי הזה התקיים', אז אנחנו יודעים, התקדמנו שלב, אנחנו יודעים שנעשה פה דבר שהוא אסור. אם היא תאמר 'אפשר היה להוציא את ההיתר הזה כי התנאי הזה לא צריך להתקיים עכשיו

אלא הוא יכול להתקיים בעוד 10 חודשים, בעוד שנה, בעוד שנתיים וכיו"ב לפני האכלוס, אז ההיתרים האלה-

מר עידן למדן: הוועדה המחוזית לא בחנה את ההיתר.

עו"ד יעקב בויאר: סליחה, מר למדן, אני אענה לכל שאלה, אני רק רוצה להסביר את המתווה שאני חושב שהוא המתווה הנכון. אם הוועדה המחוזית תיתן תשובה מהסוג הזה, אז ההיתרים האלה ניתנו כדין. לדעתי יש כלל נוסף שצריך לחשוב איך מיישמים אותו כאן, והוא קשור לכלל המידתיות. הכלל הזה אומר, יש כלל שנאמר בטלות יחסית. כלומר, גם אם נעשה מעשה שהוא מעשה שאסור היה שיעשה בדרך שהוא נעשה, השאלה אם זה מעוות שיכול לתקון או מעוות שלא יכול לתקון. כלומר, האם אפשר לתקן את המחדל הזה שהיה או אי אפשר לתקן את המחדל הזה שהיה. אם ניתן לתקן את המחדל הזה שהיה בסבירות, באופן שאף אחד מהצדדים לא ייפגע, או במילים אחרות, שהפגיעה תהיה מידתית לכל אחד מהצדדים, הולכים לתיקון הזה. יצא לפני שבועיים פסק דין של בית משפט העליון, שניתן ע"י השופט הנדל והשופט רובינשטיין, בבניין שבנו אותו בלי היתר של 10 קומות, שקבעו שם 10 או 8 קומות, אני לא זוכר. מכל מקום, קבעו שם, והבניין היה בלי היתר, זה היה ברור, שתי קומות אחרונות לא היה ספק שלא יכולות לקבל היתר לפי תכנית בניין עיר. קבעו שם בגלל שהיתה התחייבות, בגלל שהיתה הסתמכות, בגלל שעשו את הפעולות האלה וכבר מכרו דירות לאנשים, מכוח הדבר הזה, מכוח עיקרון הבטלות היחסית, לא מבטלים את ההיתרים האלה. כלומר, אם אנחנו חוזרים למקרה שלנו, הוועדה המחוזית יכולה להחליט עפ"י עיקרון הבטלות היחסית שניתן לתקן את המעוות. אם זה היה מעוות. אם היה אסור להוציא את ההיתר הזה בלי שיש את הפתרון לפי 32 ד' בתנאי ש-32 ד' יקוים בפרק זמן שייקבע. מה פרק הזמן הסביר שייקבע? פרק הזמן הסביר שייקבע, לפי דעתי, הוא למשל טופס 4. לא יתנו טופס 4 לבניינים

האלה אלא אם כן יהיה פתרון. מי נותן פה את הסיכון? הקבלנים יכולים לומר שיכול להיות שלא יהיה פתרון, או יכול להיות שלא יהיה להם כדאי לתת את הפתרון. ואז אם הם ממשיכים בבנייה הסיכון עליהם. הם לוקחים את הסיכון הזה באופן מחושב וברור לחלוטין. כי הם יודעים שהם ממשיכים לבנות וממשיכים בהתקשרויות שלהם בתנאי מסוים שהם עוד לא יודעים אם יתקיים או לא יתקיים. בדרך הזאת אנחנו מפעילים את עיקרון המידתיות, מפעילים את עקרון הבטלות היחסי, ואני חושב שהתוצאה היא תוצאה שתהיה טובה לכולם. מכיוון שבסוף היום לתושבים יהיה את הפתרון לפי 32 ד', בסוף היום-

מר עידן למדן: תושבים זה לא רק שם, תושבים זה גם ביצחק שדה וגם בדרך ראשוניים-

גב' שירה אבין: עידן, תן לו לסיים, תאמר אחר כך.

עו"ד יעקב בויאר: אני רוצה להבהיר. העיקרון שאני מדבר עליו הוא עיקרון שהוא מנמיד להבות. אני מצטער, אבל במדינת ישראל הרבה פעמים כל מחלוקת הופכת להיות למלחמה. ולא היא. יש מחלוקות שהן לא מלחמה. יש מחלוקות שאפשר לפתור אותן גם בדרכים מידתיות. הדרך שאני הצעתי, ולכן אנחנו פנינו לוועדה המחוזית במכתב לגב' גילה אורון, יו"ר הוועדה, שהיא תיתן דעתה לעניין הזה. והמכתב הזה, שלחנו העתקים גם לרשות מקרקעי ישראל, מינהל מקרקעי ישראל, גם משרד התחבורה, כי משרד התחבורה הוא האחראי הממלכתי על הפתרון הזה מעל הרשות, רשות מקרקעי ישראל היא אחראית כבעלים, ואז בדרך הזו לדעתי הפתרון, הדברים יבואו על מקומם בשלום. התוצאה יכולה להיות כואבת מאוד. כי אם הוועדה המחוזית תחליט שאי אפשר לתקן את זה וחייבים לבטל את ההיתרים, החלטתה היא החלטתה. כי היא בעלת הדין האמיתית, היא זו שעשתה את התכנית.

מר עידן למדן: עדיין כבר יהיה לך שם 24 קומות, 7 מגדלים, שתי קומות לא הרסת, אז אתה רוצה להרוס שתי קומות ואתה אומר שבית המשפט כבר הרס, אתה רוצה להרוס 7 מגדלים של 24 קומות.

עו"ד יעקב בויאר: אני מוכן לענות לכל שאלה עניינית, חברים.

מר עידן למדן: אם היה לנו החומר לפני הישיבה אולי היינו יכולים לשאול שאלות ענייניות.

גב' שירה אבין: החומר הגיע היום גם לפתחנו.

עו"ד אבי גרובר: אתה מדבר על איזשהו פתרון-

עו"ד יעקב בויאר: אז אני אומר מה הפתרון.

מר עידן למדן: אני בא אליו בתלונות...

גב' שירה אבין: אבל היה חשוב כן לעשות את זה היום ולא לדחות את זה.

עו"ד יעקב בויאר: מר למדן, ברשותך, אנחנו כעורכי דין יודעים איך אנחנו יודעים להפריע אחד לשני. זה חלק מהמיומנות שלנו. אז בוא לא נפעיל את זה עכשיו, זה לא טוב לנו. שאל אותי החבר המכובד כאן מה הפתרון. אני אומר, הפתרון שאני הצעתי, ואנחנו התחלנו ליישם אותו, וזה יכול להביא לתוצאת השימוע, כי אל תשכחו שאנחנו בהליך שימוע. עדיין לא נגמר השימוע, כי עוד לא היתה החלטה בשימוע. ההחלטה תהיה ניוזנה מהחלטת הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה. פנינו לוועדה המחוזית לתכנון ובנייה, תוכלו לקבל העתק מהמכתב הזה, ושאלנו אותם, אמרנו להם: 'תגידו לנו אתם האם ההיתרים ניתנו כדין, ואם הם לא ניתנו כדין האם יש טעות או שגגה או מעוות שאפשר לתקן או אי אפשר לתקן. אם אפשר לתקן תגידו לנו

איך ועד מתי. אם אי אפשר לתקן, אז ההוצאה תהיה ביטול ההיתרים וצווי הפסקה'. אגב, אם ישאלו את דעתי, אני במקרה הזה, וזה יתרון גדול מאוד, כי אתה בוודאי יודע שצו הפסקה מינהלי הוא רעוע לעומת צו הפסקה שיפוטי. צו הפסקה שיפוטי הוא הרבה יותר יציב והרבה יותר חזק מצו הפסקה מינהלי. כי רשות שיפוטית רואה אותו. אם הוועדה המחוזית תיתן דעתה ותאמר ההיתרים בטלים, או יש לבטל אותם, אז יש מקום ללכת לצו הפסקה שיפוטי. לא מינהלי. כי צריך צו הפסקה שרשות שיפוטית תבקר אותה. וזה לדעתי הפתרון המיטבי בנסיבות העניין.

מר גיא קלנר: מה צפי הזמן לתשובה של המחוזית?

עו"ד יעקב בויאר: עוד מילה אחת. כל פתרון אחר, רבותי, הוא פתרון מעורר מלחמות, יקר לכל הצדדים, שהתוצאות שלו לא ברורות, לא ידועות, ואם למשל מחליטים, תושב מחליט ללכת, הוגש איזה ערר, ראיתי את הנוסח שלו ממש לפני, אם תושב היה מבקש צו הפסקה או צו מניעה הוא היה צריך להפקיד בקופת בית משפט בטוחות, ערבויות, כגודל הנזק הצפוי. וזה יכול להיות מאות אלפי שקלים או דולרים בנסיבות העניין. אני לא ממליץ לאף אחד להיכנס למהלך מהסוג הזה, כי אנחנו יודעים מה זה בתי משפט. אנחנו יודעים איך אנחנו נכנסים, אנחנו לא תמיד יודעים איך אנחנו יוצאים. זה לא דבר רצוי. אם יש פתרון אחר. הכל בתנאי שיש פתרון אחר. מה שאני הצעתי, אני חושב שזה פתרון אחר וראוי. אם יש שאלות-

מר גיא קלנר: מסגרת הזמן.

גב' שירה אבין: שנייה, קודם כל חברי מועצת העיר, מי שירצה ישאל ואחר כך אנחנו ניתן-

עו"ד יעקב בויאר: אנחנו ביקשנו מהם בדחיפות, זו שאלה מצוינת.

מה השאלה?

מר גיא קלנר:

עו"ד יעקב בויאר: מה לוח הזמנים לתשובה של הוועדה המחוזית. זו שאלה מצוינת, במדינה שלנו השאלה הזו היא הרבה יותר ממצוינת כשפונים לרשות כלשהי. אם אתם שואלים אותי, אני חושב שגם הרשות, ראשת העיר, היועץ המשפטי וכל מי שידעו במעל, במירכאות, צריך ללחוץ על הוועדה המחוזית לתת תשובה בהקדם האפשרי. פשוט לתת תשובה.

גב' שירה אבין: אני תיכף אתייחס. קודם כל יש כאן חברי מועצה, מי מביניהם שרוצה לשאול, קודם כל אבי, בבקשה.

עו"ד אבי גרנבר: מר בויאר, אני ניסיתי קצת להתכונן לישיבה, לראות איך באמת הגופים המשפטיים, רשויות התכנון, מתייחסות למצבים כאלה של היתרים מ... ואני ראיתי דוגמאות שלמשל מישהו בנה בלי היתר מטר וחצי והוועדה התערבה והפסיקה ועצרה. אנחנו לא מדברים פה על איזה מטר וחצי רבוע של איזשהו שסגר איזה כניסה לחדר מדרגות או כמו שאתה אומר, שתי קומות בבניין שהיה מותר לבנות 8 ובנו 10. התכנית הזאת על פניו נראית מאוד ברורה. הבינו שמדובר פה בתכנית מאוד גדולה, שלבנות את הבניינים, את הקומפלקס הזה, זה חלק מקומפלקס שלם שם, שבנוסף לו בונים מחוץ לתכנית רש/214 בתכניות אחרות עוד פרויקטים מאוד גדולים, הבינו שאם לא יעשו מראש את הכניסה ואת היציאה החיים של התושבים בסביבה יהיו גיהנום. ואני אומר לך, אני פה שש שנים פלוס בחדר הזה, הרכב כזה עוד לא ראיתי חוץ מהישיבה הראשונה שבה בוחרים אותנו וכולם באים המשפחות להתלהב מהילד המוכשר. התושבים פה כי הנושא הזה כל בוקר וכל לילה ובחגים ובאמצע הלילה והכל, החיים שלהם גיהנום. ומי שחשב שחשוב, הוועדה המחוזית אתה מפנה אליה את האצבע, חשב שזה חשוב להכניס את התנאי הזה, הוא אמר בכוונה, זה צריך להיות לפני שנותנים את ההיתר. לפני

שמתחילים לעבוד. כי אחרת אתה רואה את כולם פה כי הם לא יכולים לחיות ככה. השאלה שלי היא כזאת: אני חושב שזה תנאי, זה הרבה יותר ממטר וחצי, זה בכלל לא באותה ליגה. זה ליגה א' וזה ליגת על צמרת. יש פה משהו מהותי מאוד שהיה חסר. עם כל הצער שבדבר, ואני יודע שגם החברות שהתמודדו פה זה לא איזה קבלן שפעם ראשונה בונה פרגולה, זה חברות מאוד רציניות, הן יודעות לקרוא תכניות, הן הסתכלו על התכנית, ידעו שחסר המחלף והן נכנסו לתוך הדבר הזה. הם לא צדיקים כל כך טהורים מהבחינה הזאת, הם לקחו סוג של הימור מבחינתי. כרגע יש מצב שבו השכנים לא מסוגלים לחיות עם המצב הזה, והם מבקשים מאתנו-

עו"ד יעקב בויאר: שאלת הבהרה רק, ברשותך. כשאתה מדבר על המצב הזה, אתה מדבר בעצם על התוצאה הסופית. אתה אומר, ובצדק, לא יכול להיות שבהיקף נפח מגורים כל כך גדול לא יהיה פתרון תחבורתי.

- הערות מהקהל -

עו"ד אבי גרובר: חבר'ה, אני מסתדר.

עו"ד יעקב בויאר: סליחה, התשובה שלך היא מצוינת.

גב' שירה אבין: אם לא נדבר אחד אחד לא נשמע אחד את השני.

עו"ד יעקב בויאר: זה שני דברים שונים. מה שמך, אדוני?

עו"ד אבי גרובר: אבי גרובר.

עו"ד יעקב בויאר: אבי, זה שני דברים שונים. אני פשוט רוצה לחדד כאן את הדבר הזה. מה שאתה אומר זאת אמת לאמיתה, היא לא קשורה לסעיף 32 ד'.

עו"ד אבי גרובר: עוד לא שאלתי את השאלה.

עו"ד יעקב בויאר: לא, רגע, אני רוצה להבהיר משהו ואז תמשיך. פשוט זה יקל עליך גם. יש שני דברים נפרדים. יש שאלה תחבורתית בזמן בנייה. זו סוגיה אחרת. ואם היא ממרת חס וחלילה את החיים לאנשים צריך למצוא לה פתרון ומיד.

עו"ד אבי גרובר: אני חולק עליך בעניין הזה.

עו"ד יעקב בויאר: אבל שם לא מדובר על זה.

עו"ד אבי גרובר: אני חושב שכשכתבו את התכנית-

מר עידן למדן: זה היה תנאי בסיסי.

עו"ד אבי גרובר: אני ראיתי כמה תכניות, אני יושב על השולחן הזה 6 שנים, אני גם משתדל ללכת ולראות מה קורה במקומות אחרים. מה שאני הבנתי כשאישרנו את התכניות לאורך הדרך היה שהמרחק הוא באמת תנאי לאכלוס ולא לבנייה. ואחרי זה התברר לי, בין השאר בזכות התושבים, שזה לא המצב, והיום אני מסוגל להבין למה זה לא המצב. כשעושים יציקה שם של החניון עומדות משאיות בתור מהשער של הפרויקט עד עמוק לתוך מורשה. נוסעות פה מאות משאיות באמצע הלילה ומביאות את המלט ואת הבטון ואת כל הדברים. ההתרחשות מסביב לפרויקט קיימת כל הזמן. אם אתה שואל אותי, מי שחשב על ההיתר בכוונה כיוון שהתנאי להיתר יהיה שיש פתרון תחבורתי. למה? כדי שכל הבלגאן ייצא מזרחה ולא ייצא מערבה לתוך השכונה. ומראשונים, מצומת הכפר הירוק עד הפתח של האתר הזה, כשהאתר הזה נמצא בסוף רמת השרון, אחרי שעברת את כל הכבישים הגעת לשם, ולכן שמו את התנאי הזה בצורה הזאת בתוך התכנית. היה לזה היגיון, היתה מחשבה ולכן עשו מה שעשו.

עו"ד יעקב בויאר: מי קבע את זה? הוועדה המחוזית.

עו"ד אבי גרובר: אני קורא עברית. אני גם עורך דין, אבל עכשיו אני קורא עברית. אני קורא את העברית, זה נראה נורא פשוט, העברית נראית נורא פשוטה. תנאי למתן ההיתר, שהיתר זה תנאי להתחלת עבודה, שיש מחלף. עכשיו אם אני רוצה לשאול שאלה נורא פשוטה, מבחינתי, אני כחבר מועצה זה נראה לי נורא ברור שעד שלא מוצאים איזשהו פתרון, וזה לא לחפור פה את תעלת הימים וזה לא לעשות רכבת תחתית במטרופולין תל אביב. זה לסדר יציאה וכניסה. לא אמרו את 'המחלף', אמרו פתרון תחבורתי. זורם איתך פתרון תחבורתי. קודם שיהיה משהו. אחרי זה נתווכח אם הוא מספיק או לא, אבל קודם שיהיה משהו. כרגע אין כלום. האם אני כחבר מועצה יכול לבוא ולהחליט שעד שאין איזשהו פתרון, ואז אפשר להתווכח בבתי המשפט והכל האם הפתרון מספיק טוב או לא, האם אני מוסמך לעצור את העבודה. מוסמך. לא אם זה נכון. האם אני מוסמך לעצור את העבודה.

עו"ד יעקב בויאר: תראה, אני לא חושב, בהנחה שההיתר היתר תקף, אתה לא מוסמך.

עו"ד אבי גרובר: בכלל.

עו"ד יעקב בויאר: לא. זאת בדיוק, אתה מבין? השאלות שלך הן שאלות מצוינות, וגדר הספק שאתה מציג אותן-

עו"ד אבי גרובר: תגיד את זה לפרוטוקול.

עו"ד יעקב בויאר: אין בעיה. אתה רוצה – אני אתן לך גם צטליה על זה. לא, זה שאלות אמיתיות. אבל זאת בדיוק הבעיה. שהפרשנות, אתה אומר בעצמך בהגינות רבה, שבשלב הראשון גם אתה סברת שזה צריך להיות הפתרון במבחן התוצאה הסופי. אבל אחרי שראית את טור המשאיות אמרת

כנראה התכוונו-

עו"ד אבי גרובר: אבל ההחלטה הזאת היא לא סבירה?

עו"ד יעקב בויאר: רגע, דקה.

עו"ד אבי גרובר: הרי זה מה שבודקים. בודקים את סבירות ההחלטה.

עו"ד יעקב בויאר: אבל זה דבר שמי שצריך לפרש את זה בפרשנות, שיתכן מאוד שהפרשנות שלך היא הנכונה. אני לא שולל אותה כרגע.

עו"ד אבי גרובר: אז בוא נעצור ושבית המשפט יחליט אם זה שווה או לא.

עו"ד יעקב בויאר: לא, זאת בדיוק הנקודה. עצירה היא פעולה, זה סכין, זה חיתוך, זה גרימת נזק מוחשית. זה לא משנה כרגע.

עו"ד אבי גרובר: לא יהיה מחלף אם לא נעצור. המחלף הזה לא יקרה, משרד התחבורה לא ממהר לשום מקום.

עו"ד יעקב בויאר: זה לא מדויק.

מר עידן למדן: יהיה נזק לתושבים ולעיר...

עו"ד יעקב בויאר: לא מדויק.

עו"ד אבי גרובר: אתה יודע כמה פעמים פניתי לוועדה המחוזית לקבל מהם תשובה לדבר הזה?

עו"ד יעקב בויאר: אבי, שהתושבים, אני לא נותן עצות, אני לא יועץ של התושבים, אבל אנחנו שלחנו את המכתב הזה בדואר רשום ביום חמישי

האחרון, והיום זה נמסר גם ביד בוועדה המחוזית. תפעילו לחץ ששם תינתן תשובה מהר. אתה מסכים איתי-

- הערות מהקהל -

עו"ד יעקב בויאר: סליחה, אבי, אתה מסכים איתי שאם הוועדה המחוזית תכריע עפ"י מה שאתה מפרש את זה, נפתרה הבעיה. אבל אם היא תכריע אחרת-

עו"ד אבי גרובר: אבל לא בינתיים. ואם הם חודש וחצי לא...

עו"ד יעקב בויאר: אז צריך לזרז את זה. אני לא שולל את זה.

עו"ד אבי גרובר: הם יתנו תשובה תוך יומיים אם אנחנו נוציא צו להפסיק את העבודה, זה כל כך ברור.

עו"ד יעקב בויאר: לא, אתה מדבר על מהלך טקטי מסוכן מאוד. אני מדבר על מהלך אסטרטגי, לא על מהלך טקטי. אני לא עוסק בטקטיקה, אני עוסק באסטרטגיה.

עו"ד אבי גרובר: אני מדבר על היומיום של האנשים.

עו"ד יעקב בויאר: לא, אני רוצה שיהיה לכם פה פתרון אמיתי. זה מה שאני רואה לנגד עיניי. פתרון אמיתי זה הפרשנות שלהם. עכשיו, מיהו זה שיכול להגיד מהו פתרון תחבורתי? הלוא גם הוועדה המחוזית, יושבים שם נציגי משרד התחבורה. תפנו למשרד התחבורה, תביאו את נציג משרד התחבורה באוזניו ותגידו לו: 'אדוני, יש פה פתרון או אין פה פתרון?'

עו"ד אבי גרובר: אתה למעשה עכשיו תומך בצד של הקבלנים שאומר 'אני רוצה להמשיך...'

- עו"ד יעקב בויאר:** לא, ממש לא.
- עו"ד אבי גרובר:** זה או זה או זה.
- עו"ד יעקב בויאר:** ממש לא. כי יכול להיות שהוועדה המחוזית תחליט שצריך לבטל את ההיתר הזה.
- עו"ד אבי גרובר:** אבל בינתיים הם עובדים.
- עו"ד יעקב בויאר:** אז צריך לרז.
- עו"ד אבי גרובר:** אני תומך בתכניות של בנייה לזוגות צעירים ברמת השרון. עשיתי את זה מספיק פעמים ואני אמשיך לעשות את זה. אני חושב שבפרויקט הזה יש דברים טובים לרמת השרון והם יכולים לעזור לרמת השרון. אבל עשו תכנית, כתבו שם תנאים מאוד ברורים, עכשיו זה לא שאנחנו מנסים בדיעבד לסדר משהו לעזור לתושבים. זה תנאי שמופיע בצורה נורא ברורה בתכנית. אני מודה שלא הייתי ער לזה לכל הדרך, אבל מרגע שאנחנו ערים לתנאי הזה ואנחנו רואים אותו והוא כל כך בצורה ברורה כתוב, אז צריך לעמוד שזה קורה, אחרת בשביל מה אנחנו פה?
- עו"ד יעקב בויאר:** לא, אתם פה כמועצת העיר. אתם לא פה כגורם שנותן היתרים. כי אם אתם הייתם עכשיו מתכנסים כגורם שמחליט בשימוע, נניח, הייתם צריכים לזמן לפה את הקבלנים ולשמוע אותם.
- עו"ד מיכה בלוס:** דרך אגב, אנחנו אמרנו לקבלנים שקבלנים לפני כל החלטה יופיעו בפני הוועדה המקומית.
- עו"ד יעקב בויאר:** הם צריכים לבוא ולהגיד את זה.
- עו"ד מיכה בלוס:** זה ברור.

- עו"ד אבי גרובר:** אני חייב להגיד שאני לא מבין מה-
- מר עידן למדן:** אז למה חיכיתם 60 יום? למה אתם מחכים 60 יום?
- גב' דברת וייזר:** מה זה קשור לקבלנים באמת?
- עו"ד יעקב בויאר:** אני לא יודע על 60 יום.
(מדברים ביחד)
- עו"ד יעקב בויאר:** עו"ד למדן, אני עשיתי את זה תוך שבוע ימים.
- עו"ד אבי גרובר:** תודה רבה. לי זה ברור.
- גב' שירה אבין:** אני מציעה קודם כל לשאול את השאלות הרלוונטיות לגבי הנושא. גיא, רצית גם לשאול?
- מר גיא קלנר:** כן. אני רוצה להגיד כמה דברים לגבי העניין הזה. אני מציע להפריד בין כמה מעגלים. יש מעגל אחד שהוא המעגל של קיום החוק ברמת השרון במסגרת העבודה השוטפת של הפרויקט. אם יש פה הפרעה לחיי התושבים, עוד מבלי להיכנס כרגע לשאלת ההיתר, צריך להקפיד על זה הקפדה יתירה. אני מבין שבשבוע האחרון זה קורה, ולפחות בסעיף הזה אני מניח שיש התקדמות והיא לטובת כולם. הקו הציבורי והמשפטי בעיניי מתחברים פה. ולצערי, במסגרת חוות הדעת שנתת, אני לא מרגיש שהתקדמנו בהקשר הזה. אנחנו בסופו של יום צריכים למצוא פתרון, ואצלי בכל אופן, וכמו אצל, אני חושב, רוב חברי השולחן הזה, התושבים והקבלנים לא יושבים ביחד. קודם התושבים, אחרי זה הקבלנים. אנחנו לא נפגע בהם, אנחנו לצורך העניין מועצת עיר שצריכה לכבד את ההחלטות שהיא חתומה עליהן וההיתרים שהיא חתומה עליהם, אבל קודם כל התושבים. ואם חייהם הפכו לגיהנום במסגרת מה שקרה שם, אז בואו נראה כרגע איך אנחנו עוזרים להם.

עכשיו, שירה ואני, וגם גרובר היה אתנו, בשבוע הקודם היינו בוועדה המחוזית בנושא התע"ש. בוועדה הארצית, סליחה. בוועדת ערר של המועצה הארצית. ואני באופן אישי, גם ביטאתי את תחושותיי, לא תולה תקוות גדולות בוועדה המחוזית וברשות מקרקעי ישראל. אני רואה בשני הגופים האלה גופים אטומים, גופים קשים, הם בעלי הקרקע, כמו שהזכרת בעניין הזה. צר לי על המילה הלא מכובסת – הם ימצאו את הפתרון. זה מה שאני מרגיש בעניין הזה. וזה לא קשור עכשיו לא לקואליציה, לא לאופוזיציה, זה מה שאני חושב בסיפור הזה. החבר'ה האלה, אני ראיתי אותם כשיושבת ראשת עיר וחבר מועצה של רמת השרון ונלחמים על אזור התע"ש, ולא מעניין אותם כלום. לא מעניין אותם כלום. הם החליטו מה הם עושים עם האזור הזה, הם הולכים להמיט קלון על העיר הזו, והם רצים קדימה. ועל זה אני מדבר איתך אנשים עם כוח וסמכות. אז על אחת כמה וכמה במקרה הזה. עכשיו, אני חושב שבסופו של יום יעזור לנו אם תיקח אותנו לשורה התחתונה, והשורה התחתונה היא כרגע, מבלי לתלות את תקוותינו ואת מאוויינו בוועדה המחוזית ותשובותיה, איך אנחנו כרשות מקומית רמת השרון יכולים כרגע ללכת להליך משפטי / מנהלי, ומה הסיכויים שלנו לשמור על הרשות בהקשר הזה חפה מתביעות, או אם יבואו כאלה – עומדת מולן. זו מבחינתי צריכה להיות חוות הדעת. כי כרגע המצב הגיע לנקודת רתיחה ואנחנו צריכים לתת תשובה לאנשים האלה. וכרגע אין לנו תשובה לתת, כי כרגע מה שקרה, נכנסנו לתוך קלחת משפטית שכרגע, אני חובש כובע פעם אחת כנציג ציבור, החבר'ה האלה צודקים, ואני לא הייתי רוצה כרגע שזה מה שיקרה לי ליד הבית, או כל תושב אחר. מצד שני אני כבול. אז אני חושב שהיועץ המשפטי שנלקח לצורך העניין הזה צריך לתת לנו את הכלים לקבל החלטה ציבורית נכונה. וכרגע אין לנו את זה. אז האם אתה חושב שתוכל לחדד אותנו לכיוון הזה?

עו"ד יעקב בויאר: הדרך לקבל החלטות מהסוג הזה, יש שתי

אפשרויות: או ע"י ערכאה שיפוטית, או ע"י הערכאה המוסמכת שהיא ערכאה
תכנונית. הדרך שאני יעצתי לעשות אותה, שהיא לדעתי דרך נכונה, וכל בית
משפט היה אומר את זה כדבר בשאלה, תמיד שואלים אותך בבית משפט:
'האם מיצית את כל הדרכים לפני שבאת אליי?' – זאת הדרך הנכונה. אתה
חייב למצות. היה והוועדה המחוזית לא תיתן מענה תוך פרק זמן שאתה יכול
לקצוב אותו. אתה היום יכול להחליט פה בפורום הזה שאתה קוצב 10 ימים,
אתה קוצב שבועיים לוועדה המחוזית. היה והיא לא תיתן מענה, אז הדרך
הנאותה היא ללכת לפורום משפטי. לא בצו הפסקה מנהלי. אני חוזר-

עו"ד אבי גרובר: אנחנו לבית משפט נגיד שאנחנו היינו לא בסדר
כאילו?

עו"ד יעקב בויאר: סליחה, לא, תקשיב לי עד הסוף.

עו"ד אבי גרובר: נלך לבית משפט, נגיד 'אנחנו היינו לא בסדר שנתנו
את ההיתר?' אז נתקן את ההיתר.

עו"ד יעקב בויאר: לא. לפורום משפטי שיאמר האם הפרשנות שלנו
היא הנכונה או הפרשנות שלהם היא הנכונה.

מר גיא קלנר: תחדד את הנקודה.

עו"ד אבי גרובר: מה הפרשנות שלנו? אנחנו נתנו היתר, אז מה
הפרשנות שלנו?

עו"ד יעקב בויאר: הפרשנות שאסור היה לתת את ההיתר-

מר גיא קלנר: אני אחדד את השאלה.

עו"ד יעקב בויאר: הוא שאל שאלה והוא רוצה תשובה.

מר גיא קלנר: אני אשאל את זה יותר חד. מה רמת הסיכון שאנחנו כמועצת עיר / ועדת בניין עיר לוקחים על עצמנו אם אנחנו מוציאים צו הפסקה?

עו"ד מיכה בלום: 110 מיליון ₪.

עו"ד יעקב בויאר: הרבה מאוד כסף.

מר גיא קלנר: למה 110?

גב' דברת וייזר: או לחלופין הקבלן יבין שהחרב מונחת על צווארו והוא יפעל כדי למצוא פתרון תחבורתי.

עו"ד יעקב בויאר: אני חושב שהוא מבין. הקבלן מבין.

גב' דברת וייזר: בינתיים כשעוברים 60 יום אנחנו לא עושים שום דבר.

עו"ד יעקב בויאר: אני לא יודע מ-60 יום, סליחה רבותיי. אני יודע מ-8 ימים או 7 ימים שפנו אליי. אני לא יודע מ-60 יום. אני יודע שב-60 יום שאתם מדברים עליהם היה בינתיים שימוע והיו עוד פעולות שנעשו ע"י היועץ המשפטי. אני לא שותף בצד הזה. אני, מרגע שקיבלתי את החומר לפניי, אני עשיתי את כל מה שאני יכול כדי להוציא חוות דעת מהר מאוד. אבל אי אומר, יש סיכון, אם אנחנו עושים את זה מבלי שאנחנו קיבלנו את הרולינג של הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה, סיכון גדול מאוד. אם אנחנו מקבלים רולינג מהוועדה המחוזית לתכנון ובנייה שהפרשנות הנכונה היא שאסור היה להוציא היתרים – רמת הסיכון יורדת. היא לא אפס, אף פעם אי אפשר לדעת, אבל רמת הסיכון מצטמצמת עד מאוד. יש לנו תקדים-

- הערות מהקהל -

עו"ד יעקב בויאר: אז אני אמרתי מה חוות הדעת שלי. אז אני אחזור

ואסביר למי שלא הבין. חוות הדעת שלי לפנות, ופנינו כבר-

- הערות מהקהל -

גב' שירה אבין: ביקשתי.

עו"ד יעקב בויאר: יש מחלוקת בפרשנות, מכיוון שיש גורמים גם

במשרד התחבורה וגם במינהל מקרקעי ישראל, את זה אני רואה מתוך

ההתכתבויות הפנימיות, שסוברים שלא היה צריך לתת את הפתרון הזה

עכשיו. יש כאלה שאומרים.

גב' שירה אבין: אהרון, בבקשה, רצית גם לומר.

עו"ד יעקב בויאר: אז אני אומר, המועצה לא מוסמכת לפרש תכנית

בניין עיר. המועצה לא נותנת היתרי בנייה.

גב' שירה אבין: שנייה. שמוליק, עידן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש אמירה אחת ושאלה אחת מאוד קצרים.

אני מניח שכל מי שהגיע לאתר דרך הכניסה המרכזית של רמת השרון, כי אין

דרך אחרת, היה מבין ש-32 ד' לא יכול להתייחס רק לטופס 4, הוא חייב

להתייחס גם לשלב העבודות. זו דעתי. אני בטוח שביקרת באתר והגעת לשם,

ואם הגעת בשעות הנכונות אז ודאי ראית גם את הפקקים. לא שמעת אולי את

הרעש כי זה בדרך כלל בלילה. השאלה בעצם שנשאלת מחוות הדעת שנתת,

היא שבעצם המועצה הזאת, הופקעה ממנה האפשרות לבטל את הצו הזה. את

ההיתר הזה. זאת המשמעות.

עו"ד יעקב בויאר: לא אמרתי. ממש לא.

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: חבר'ה, אתם הבנתם, אני לא. אני מבקש לשמוע.

גב' שירה אבין: הוא שאל שאלה, תנו לו להקשיב.

עו"ד יעקב בויאר: המועצה היא לא הוועדה המקומית כרגע, אבל

נעזוב את זה כרגע.

גב' שירה אבין: אנחנו מדברים באופן כללי, אלא אם כן זו הוועדה

המקומית...

עו"ד יעקב בויאר: הוועדה המקומית. אבל נניח שהיינו עכשיו ועדה

מקומית, השאלה אם הוועדה המקומית, הוועדה שואלת אותי: 'להוציא צו

הפסקה מינהלי?' הייתי אומר לא. למה לא? מכיוון שאני רוצה לשמוע קודם

כל לפני זה את עמדת הוועדה המחוזית. למה אני רוצה לשמוע אותה? מכיוון

שהביעו בפניי גורמים מעורבים שהם צריכים לתת את הפתרון הזה, כמו

משרד התחבורה, כמו רשות מקרקעי ישראל. ואני מסכים איתך לזה שאתה

לא יכול לתלות הרבה תקוות באמירות מהגופים האלה. אנחנו חיים את זה

יומיום. אבל אנחנו צריכים לאנוס אותם, צריכה על הביטוי, לתת עמדה.

מר גיא קלנר: איך אתה אונס אותם?

עו"ד יעקב בויאר: הם לא יכולים להתחמק מזה.

מר גיא קלנר: סבבה, איך אתה אונס אותם?

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: שכל אחד מחברי המועצה ישלח מכתב, שכל תושב

ישלח מכתב.

גב' שירה אבין: לא צריך שכל...

עו"ד אבי גרובר: אפשר שאם תוך 7 ימים לא נקבל תשובה יוצא צו הפסקת עבודה?

עו"ד יעקב בויאר: אמרתי לפני 7 דקות שלדעתי אחד הדברים שצריך לעשות היום זה להביא את ההחלטה הזאת בפני הגורמים האלה, זה לקצוב זמן לוועדה המחוזית ולומר לה שכך אנחנו רוצים, תוך פרק זמן כזה וכזה.

עו"ד אבי גרובר: ואם לא – אפשר להוציא צו.

גב' נורית אבנר: האם שבוע ימים בעיניך זמן סביר?

עו"ד יעקב בויאר: מזכיר לי כאן מיכה. יש תיק שגם כן לא רחוק מהאזור הזה, של חברה בשם בלורי, שבנתה בניין, והיא ברוב שמחה וששון בנתה שם ללא היתרים קרוב ל-4,000 מ"ר. לא משנה, בשבילם 1,000 מ"ר לפה או לשם זה לא הרבה ממילא. מי שבונה ככה זה לא מעניין אותו כל כך. והם בנו כך, והיה פה מהנדס עיר בשם גולן שאמר: 'לא יכול להיות שיהיה כזה דבר', והוא הוציא צו מינהלי, והצו המינהלי הזה בערכאה אחת התקבל, בערכאה השנייה נתבטל, וכתוצאה מביטולו של הצו המינהלי על הפסקת עבודה שהיה שם 13 חודש, כי עד שגמרו כל הערכאות לדון בעניינים האלה, הגישה חברת בלורי תביעה על 205 מיליון ₪ כנגד עיריית רמת השרון. זה שזו תביעה הזויה ושלא נגרמו לו נזקים זה לא משנה. התביעה הזו כבר 5 שנים מתגלגלת גם בשאלות אם לשלם אגרה או לא לשלם אגרה. עד היום רק היו דיונים בזה, כי הם ביקשו גם פטור מאגרת בית משפט של... וחצי מיליון ₪.

עו"ד אבי גרובר: ואם התושבים יתבעו אותנו מה נעשה?

עו"ד יעקב בויאר: לא הבנתי.

עו"ד מיכה בלום: יש ועדת ערר.

עו"ד אבי גרובר: אם התושבים יתבעו אותנו גם כן?

עו"ד יעקב בויאר: לא, הם לא יכולים. אני חושב שאתם ממלאים את חובתכם בעצם העובדה שאתם דנים בפורום הזה בעניין הזה. אתם ממלאים את חובתכם בצורה הטובה ביותר, ותושב שיתבע אתכם על זה שלא רצתם והוצאתם צו הפסקה מנהלי, לוקח סיכונים גדולים מאוד. מכיוון שכרגע, אני עושה אבחנה, אני ער למצוקה שדיברתם עליה קודם, ששירה דיברה עליה קודם, של התנועה, של שעות העבודה, של כל הדברים האלה. זה לדעתי צריך להסביר בצורה מהירה מאוד ומיידית, לקרוא לקבלנים ולפתור איתם את הבעיה המיידית. אבל לא בצו הפסקה מינהלי. צו הפסקה מינהלי, בגלל העובדה הזאת, הוא סיכון גדול מדי עבור כולם. אני בסך הכל רוצה שבסוף היום יהיה לנו עיגון, אם אנחנו הולכים, אם תחליטו ללכת לצו הפסקה, אני ממליץ שיפוטי ולא מינהלי, הוא יותר חזק ויותר מעוגן טוב. אז אחרי שהוועדה המחוזית תיתן את עמדתה. עכשיו, בכל הליך משפטי-

מר עידן למדן: תוך כמה זמן יינתן צו הפסקה שיפוטי?

עו"ד יעקב בויאר: הוועדה המחוזית תהיה צד לכל הליך, והיום אנחנו עומדים לבד והוועדה המחוזית, כפי שאתם אמרתם, היא אחר כך לא תיתן גיבוי לא ליועץ המשפטי ולא למהנדס העיר ולא לאף אחד. כשמגיע יום הדין אז כולם אומרים 'למה לא באתם לשאול אותנו קודם? למה לא נועצתם בנו קודם?' אני פה מקדים תרופה למכה. אני באתי לגרום המוסמך ואני אומר לו: בוא תגיד לי האם זה כך או כך. אתם תקראו את חוות הדעת, את מה ששלחתי להם.

עו"ד אבי גרובר: אני פניתי אליו לפני שבועיים ועד היום לא זכיתי

לתגובה.

גב' דברת ויזר: אפשר לשאול שאלה?

גב' שירה אבין: שנייה. אחד הדברים שאני עשיתי יחד עם היועץ המשפטי, אנחנו כבר היינו בפגישה אחת אצל הממונה על המחוז, חשפנו בפניה את כל הנושא הזה, היה חשוב שייבדקו כל הדברים הנוספים וייצא המכתב הזה. ביום רביעי אני נמצאת אצלה, אנחנו נדבר על הסוגייה הזאת אחרי שיהיה בידיה גם את כל הממצאים. אז זה קודם כל להערת הביניים. יש עוד מישהו? דברת, כן.

גב' דברת ויזר: אני רק שאלה קטנה בבקשה. האם אתה סבור שפרק זמן של 7 ימים הוא סביר, ומה משך הזמן שבעצם אנחנו יכולים להוציא באמת צו כזה שיפוטי? האם תוך 7 ימים אנחנו מודיעים להם שאם אנחנו לא מקבלים תשובה אנחנו באותו יום מוציאים צו שיפוטי, או שיש איזשהו תהליך ביניים נוסף?

עו"ד יעקב בויאר: השאלה שלך היא שאלה קשה מאוד, כי במדינה מתוקנת, בממשל תקין לגמרי, הייתי אומר ש-7 ימים עם רשות כזו זה זמן שמספיק בהחלט. מתוך ניסיוני בוועדות וברשויות האלה הם ב-7 ימים לא עושים כמעט כלום. זאת אומרת, הלוואי והייתי יכול לומר לך שב-7 ימים זה יגיע לדיון בפורום רציני. אם שירה תהיה אצלה ביום רביעי אז אני מאמין ששבועיים ימים זה מתחיל להיות קרוב למשהו סביר. את מבינה? שבועיים, 21 יום, כאלה דברים. 7 ימים פה היום זה כאילו לא זמן. כי אלה יצאו לסופשבוע ואצל אלה ירד שלג ופה היו פקקים – הלכו ה-7 ימים. זה לא עובד, את מבינה?

מר רפאל בראל: אתה נורא מעציב אותנו.

גב' דברת ויזר: ומה לגבי הצו השיפוטי? השאלה השנייה ששאלתי.

האם זה באותו יום? אם אנחנו נותנים להם דד ליין של אם הם לא נותנים מענה תוך כך וכך ימים אנחנו באותו יום מוציאים צו או שיש איזשהו תהליך ביניים?

עו"ד יעקב בויאר: לא, מה שיקרה בצו שיפוטי, וזה בוודאי יכול

להאיר את עיניכם יותר טוב ממני אפילו היועץ המשפטי, בצו שיפוטי כשמגישים את הבקשה הזו מבקשים אותה כמובן במעמד צד אחד. אבל במקרים כאלה שמדובר בפרויקט של מאות יחידות דיור אני לא רואה בית משפט שייתן במעמד צד אחד, אבל הוא יזמן בפרק זמן של ימים ספורים את שני הצדדים לדיון בעניין הזה, ינסה להביא גם את הצדדים לאיזשהו הסדר פשרה, ינסה לגרום לאיזושהי תוצאה או פתרון מידתי כפי שדיברתי בהתחלה, וזה קורה יחסית מהר מאוד. כי כל הרעיון של צו הפסקה שיפוטי זה שערכאה שיפוטית בחנה את הדברים, ראתה אותם ואמרה: 'נכון, היתר הבנייה לא תקין. צריך להפסיק עד שלא יהיה פתרון כזה וכזה'. בהנחה שזו תהיה התוצאה. אבל כל בית משפט שאני מכיר, והאמיני לי, אני משתחוה במדינת ישראל הרבה מאוד שנים בפני בתי משפט, כל בית משפט שואל את השאלה: 'מה עשיתם עד היום בעניין? איך ניסיתם?' אנחנו חייבים למצות. הדרך שאנחנו נוקטים בה היא דרך מיצוי אופטימלית כמעט. אי אפשר להיות יותר נחמד, במירכאות, מזה, כלפי כל-

מר עידן למדן: לקבלנים.

עו"ד יעקב בויאר: לא, לא לקבלנים. לא. כלפי שלטון החוק. זה לא

לקבלנים. כי אנחנו צריכים להבין שאם אנחנו מפעילים מערכת משפטית, מערכת משפטית היא לא כל כך נותנת לך את מה שאתה רוצה מהר מאוד. יש דיונים ויש תוצאות ויש השלכות וכו'.

עו"ד אבי גרנבר: אבל כמה אתה נותן לצד השני לקבוע עובדות בשטח, שאחרי זה יהיו לרועץ-

עו"ד יעקב בויאר: השאלה אם העובדות בשטח, אתה צודק, העובדות בשטח, זה מסוג המקרים, נניח שמחר בבוקר שכן שלך בונה מולך חומה של 17 מטר. מתחיל לבנות חומה של 17 מטר. אז אתה תרוץ לעשות צו מניעה, תגייד: 'רגע אחד, אם בית משפט לא ייתן לי את צו המניעה ייגרם פה מעשה בלתי הפיך, מעשה עשוי, ואז יהיה מאוחר מדי. לא ראוי, כבר אין טעם לבוא בזה'. זה לא המקרה שיהיה מאוחר מדי. זאת אומרת, בשבועיים האלה מה יכול לקרות שהוא יותר מהיום?

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אם אנחנו נמשיך ככה זה לא יימשך.

עו"ד יעקב בויאר: הקבלנים יודעים בדיוק. הקבלנים קיבלו את הפנייה הזו לוועדה המחוזית. הקבלנים יודעים בדיוק שהחרב המתהפכת היא מעל ראשם למקרה הזה שבו ייקבע שההיתר לא חוקי.

מר עידן למדן: גם להם יש אינטרס כרגע שהם יפסיקו את העבודה, כדי שלא ייגרם להם עוד נזק.

עו"ד יעקב בויאר: נכון.

מר עידן למדן: אז עדיף להפסיק להם כרגע.

עו"ד יעקב בויאר: זה קל מאוד להפסיק.

גב' שירה אבין: עידן, שנייה. יש עוד מישהו מחברי המועצה שלא דיבר ורוצה לדבר? עידן ואחר כך נשמע את הדברים של התושבים.

מר עידן למדן: עוד פעם, אין לי אלא להצר על כך שבאמת קיבלנו רק עכשיו את חוות הדעת שרבים סימני השאלה מעליה יותר מהתשובות. עכשיו, כשחילקו לנו. נתקע בדרך. בדרך אליך.

הערה מהקהל: מתי יתנו לתושבים גם לדבר?

גב' שירה אבין: רונן, אני אמרתי שיתנו כשיסיים אחרון חברי המועצה.

מר עידן למדן: אני חושב, ולא סתם העלינו את הצעת ההחלטה, כי הנה עכשיו התחלנו בימים ספורים, הגענו בזה שימים ספורים מדינה מתוקנת, אבל אנחנו כנראה לא מדינה מתוקנת לפי דבריך, לא מספיק מתוקנת, אתה כבר מגיע ל-14 יום-

עו"ד יעקב בויאר: יש לה פוטנציאל להיות מתוקנת יותר.

מר יעקב קורצקי: כולנו מחכים שעידן ייכנס לכנסת והכל יסתדר. כולנו במרצ בבחירות הקרובות תומכים בעידן.

מר עידן למדן: ב-14 יום שכרגע מוצגים על ידך זה 14 יום שאנחנו נותנים היום כבר בפעם, אני חושב, החמישית. זאת אומרת, זו הפעם החמישית שאנחנו מתבקשים לתת 14 יום. ואני לא יודע מה תהיה התשובה אחר כך. צריכה להינתן פה עמדה. גם השאלה של האם והאם שאתה שואל, שאלת הפרשנות, מבחינתי היא לא שאלה פרשנית. כי זה כן מתחבר לדברים שאמר גיא, שבמשך יותר מדי שנים אנחנו עמדנו וניסינו או לא בדיוק גיבשנו את עמדתנו עד שבאמת בגיבוי של שירה וגיא וחברים נוספים החלטנו שאנחנו עומדים נגד עיר התע"ש באופן נחרץ. וגייסנו את העמדה הזאת. במשך שנים הוועדה פה לא גילתה עמדה. אז אני לא שואל את עצמי אם ואם.

- עו"ד מיכה בלוס:** היא גילתה עמדה.
- מר עידן למדן:** אני אומר את עמדתי כוועדה מקומית.
- עו"ד מיכה בלוס:** אבל היתה עמדה.
- גב' שירה אבין:** לא היתה עמדה נחרצת חד פעמית לאורך כל הזמן.
- עו"ד מיכה בלוס:** היתה עמדה. כל יום אחרת, אבל לא משנה.
- גב' שירה אבין:** לא רלוונטי כרגע אבל.
- עו"ד מיכה בלוס:** לך תנהל מדיניות.
- מר עידן למדן:** עמדתי כוועדה מקומית היא שכרגע ההיתר הזה לכאורה, לכאורה אני אומר, יש בו פגמים. פגמים מהותיים מבחינתי.
- עו"ד יעקב בויאר:** גם אתה אומר לכאורה.
- מר עידן למדן:** אני אומר לכאורה. עכשיו, את הלכאורה הזאת, כדי לזרז אותנו לעשות את העבודה, כדי לזרז את היזמים לעשות את העבודה וכדי לזרז את הוועדה המחוזית לעשות את העבודה, אני כן אוציא את הצו הזה ואני כן אגיד 'די, מפסיקים, לא משנים כרגע את הסטטוס קוו בשטח, הוא נשאר'. מה שנבנה נבנה. אני לא מחריב. אגב, גם אתה בחוות דעתך כרגע, אתה לא מתייחס לשאר השאלות שהעליתי.
- עו"ד יעקב בויאר:** רק לזה התייחסתי.
- מר עידן למדן:** יפה. אני מהיום הראשון מזה 60 יום דן בשאלת החנייה. באבחת חרב קטענו את חנייות האורחים לתושבים. ככה. למה? ככה. החליט מהנדס העיר, שני אנשים החליטו בוועדה. בשום החלטה ישבנו ואמרנו

על הסקר סביבתי המקיף, יש איזשהו בדל דו"ח שמתעסק בחפירה עד 6 מטר על גזי קרקע. לא הוצג בפני אף אחד מהחברים פה סקר סביבתי מתאים. אם בכלל הסמכות היא כל כך כזו סמכות גדולה של הוועדה המחוזית, אז בכלל איך הוצא ההיתר שלו על ידה?

עו"ד יעקב בויאר: לא, הסמכות להוציא היתר זה לא-

מר עידן למדן: עפ"י תנאי התכנית ההיתר היה צריך לבוא לוועדה המקומית.

עו"ד יעקב בויאר: לא, סליחה עידן, סליחה שאני קוטע את דבריך. סמכות להוציא היתרים לעולם היא של הוועדה המקומית. השאלה אם זה המליאה או רשות הרישוי. אבל היא לעולם ועדה מקומית. ועדה מחוזית לא מוציאה היתרים.

מר עידן למדן: התכנון הסופי היה צריך להגיע לפה. התכנון הסופי עפ"י תנאי התכנית היה צריך להגיע לשולחן הזה.

עו"ד יעקב בויאר: לא למועצה, לוועדה המקומית.

מר עידן למדן: ועדת בניין עיר. אנחנו מדברים כרגע בכובע של ועדת בניין עיר, לצורך העניין.

עו"ד יעקב בויאר: בסדר.

מר עידן למדן: אתה כן השתמשת באיזשהו ביטוי שצו הפסקת עבודה יגרום נזק מוחשי לקבלן. השתמשת בביטוי 'מוחשי', ופה היתה קריאת הביניים שלי ואני אגיד אותה עכשיו בשקט. העובדה שלקבלן או ליזם נגרם נזק מוחשי היא איננה מעלה ואיננה מורידה מהעובדה שלתושבים, ולא רק התושבים שיושבים פה, אלא התושבים שיושבים בדרך, התושבים שסובלים

מהמשאיות שנוסעות ומגיעות כל יום בארבע בבוקר ומתחילות לעצור שם, וכשהתחילו את העבודות לפני שבשעה טובה ראשת העיר הפעילה את מלוא סמכותה והשפעתה כדי לשים לזה את הקץ, אבל עד היום היו העבירות האלה. וזה נזק מוחשי. אנחנו לא מרגישים אותו, אבל לכאורה יכולים לתבוע אותנו.

עו"ד יעקב בויאר: זה נזק, אני לא מזלזל בו.

מר עידן למדן: זה לכאורה מזלזל, כי אם אנחנו אומרים הנזק של היזם הוא מוחשי ושלם הוא לא מוחשי, זה לכאורה משמיע צליל זלזול.

עו"ד יעקב בויאר: לא, באמת. לא ראוי מה שאמרת.

מר עידן למדן: ככה אני רואה בזה. אני אומר את תחושתי כרגע.

גב' שירה אבין: עידן, אם היינו מזלזלים לא היינו עושים את הדברים שאנחנו עושים, ואני חושבת שאף אחד מאתנו לא מזלזל.

מר עידן למדן: הביטוי שייגרם להם נזק מוחשי, המשמעות שלו: להם לא נגרם נזק מוחשי.

עו"ד יעקב בויאר: לא, ממש לא.

מר עידן למדן: זו המשמעות. אחרת היינו אומרים שלתושבים נגרם.

גב' שירה אבין: אני רוצה רק שתסיים ושנוכל לשמוע גם את התושבים.

מר עידן למדן: אני סבור, והייתי כן רוצה לשמוע, עו"ד בויאר, אני כן סבור שצו הפסקת עבודה-

עו"ד יעקב בויאר: רק להשלים את זה, תעיין בסעיף 8.3. כתבתי במפורש – ברור שיישום המוצע יאפשר מניעת טענת נזק או פגיעה בזכויות של היזמים עם הקבלנים ושל תושבי רמת השרון. שניהם נמצאים בדיוק באותו מצב מבחינתי. אני לא זלזלתי ולו לשנייה אחת בתושבי רמת השרון. פשוט רק כדי ליישר קו בעניין הזה.

מר עידן למדן: עכשיו, אני מסכים איתך על בטלות יחסית ואני מסכים איתך שצריך לבחור. על זה אין לנו מחלוקת. אני גם כרגע לא מדבר בכובע של עורך דין, אינני מתעסק יותר מדי בתחום הבנייה מעבר לכובעי כחבר מועצה וחבר הוועדה. אבל אני קראתי את הפסיקות וקראתי את הדברים וניסיתי ללמוד כמה שיותר גם כן לקראת הדיון היום. ולבוא ולומר את הדברים ברחל בתך הקטנה. ואין לי בעיה שיוצא צו הפסקה שיפוטי אם זאת המלצתך ללכת בדרך הזאת, אבל ללכת בה עכשיו.

עו"ד יעקב בויאר: אתה מציע את זה כצעד טקטי או מהותי? אני לא הבנתי אותך.

מר עידן למדן: אני סבור כרגע שקודם כל מהותי, משום שלטעמי כרגע אין לי פה ספק שהתנאי הזה חייב להתקיים כהדיוט שקרא את התכנית הזאת. כהדיוט. קראתי את התכנית בדיוק כמו שאבי אמר, אנחנו קוראים את התכנית, זה מה שאנחנו מבינים. זה מה שאנחנו מבינים שצריך להיות בה. אנחנו רואים שצריכות להיות שתי חניות – זה מה שצריך להיות בה. אנחנו מבינים שצריך להיות סקר סביבתי מספיק מקיף שיגיד איך זה ישפיע. כל תנועת הרכבים שתעבור שם וכל שאר הדברים וכל החפירות שמשחררות מזהמים לאוויר, היינו צריכים לקבל את זה לפני הוצאת היתר. כל הדברים האלה היו צריכים להתבצע, כן, ואנחנו גם צריכים לקבל איזשהו הסבר איך יש פרוטוקול ישיבה שכתוב שנכח בו מישהו ולא קיבלנו אותו?

גב' שירה אבין: זה לא לפה.

מר עידן למדן: לא, זה גם. אני חושב שזה התפקיד שלו. זו הציפייה שלי כחבר מועצה, כמו שאר החברים.

גב' שירה אבין: גם אם זו הציפייה של כל החברים, אני אומרת שוב, מאחר ואנחנו פתחנו את הישיבה הזאת ואני לקחתי את ההחלטה הזו שזה יידון כאן, אני חושבת שיש דברים שהם הסמכות לידון כאן ויש דברים שהם הסמכות לא לידון כאן, ולא אמרנו שלא ניגע בהם ולא נבדוק אותם עד סופם. זה שני דברים נפרדים. אבל צריך לשים את הפרדה.

מר עידן למדן: אנחנו יושבים פה באמת בשורה של פסיקות על כך שנאמר באמת את עניין הבטלות היחסית. עניין הבטלות היחסית ייבחן כשנבחן את ההיתר מחדש. כרגע אנחנו בכובע שלנו כוועדה מקומית צריכים לבחון את ההיתר הזה מחדש. גם לשיטתך אנחנו צריכים לבחון את ההיתר הזה מחדש, אם אני מבין לאור סימני השאלה שאתה בעצמך מעלה, ולפי מה שאנחנו נחליט אנחנו נחליט עכשיו האם אנחנו באיזה תנאים נותנים לו להמשיך / לא נותנים לו להמשיך, אולי לצורך אותו עניין של בטלות יחסית. השימוע נערך-

מר יעקב קורצקי: עידן, אתה כבר מתחיל למחזר.

מר רפאל בראל: תן לאנשים לדבר, תפסיק.

מר עידן למדן: רק דקה. גם על השימוע שנערך יש סימני שאלה בדבר מכתב שאנחנו הוצאנו, לפני שאנחנו קיימנו את השימוע יצא מהמחלקה פה. גם לזה אני צריך חוות דעת משפטית ממך. לכל התהליך הזה. אתה מתייחס לתהליך הזה של אם ואם, ועוד עם הרבה סימני שאלה ותום לב. אני מתייחס לתהליך הזה, כי עם הרבה סימני שאלה, ואינני יודע אם היה שם

תום לב. ולכן זה היה היום, אחרי 60 יום צריך להגיע לשולחננו. ולכן תמליץ לנו מינהלית. אתה אומר לנו לא מינהלי, אתה אומר לנו שיפוטי? אז אני חושב שאנחנו צריכים לקבל את ההחלטה ללכת לשיפוטי.

גב' שירה אבין: דפנה ביקשה לשאול שאלה.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: עו"ד דפנה הולץ לכנר אני מייצגת את התושבים.

עו"ד מיכה בלום: את מייצגת בוועדת הערר?

עו"ד דפנה הולץ לכנר: רק רגע.

עו"ד מיכה בלום: אני רוצה לדעת. אתה מייצג את עצמך בוועדת ערר?

???: לגמרי.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: קודם כל, הדברים צריכים להיאמר. הלא מגוון האינטרסים שיש לוועדה ולרשות למול האינטרסים של התושבים אינם זהים, מן הסתם, בלשון המעטה. ברגע שכאן מובעת דעה, זה ברור שכדי לתת ייעוץ משפטי שאכן יעשה הלימה עם מה שהתושבים יכולים למקסם את זכויותיהם, זה לא בדיוק מה שאנחנו... לשמוע מטבע הדברים, משום שהדיון פה נערך כאילו יש כאן חוות דעת שמשרתת את כולם, בעוד שלא בדיוק כך המצב. למשל, חוות הדעת שלך מתייחסת ישר לפתרונות המוצעים על ידך. זאת אומרת, במקום לתת את המענה הדרוש באותם סעיפים, ולא חלילה שיש לי איזושהי הערה לפגם וכו', אבל רק פשוט שיהיה ברור לתושבים. כשאתה נותן חוות דעת לעירייה, וצריך לומר את הדברים נכוחה – זוהי חוות דעת משפטית לעירייה, לא לתושבים.

עו"ד יעקב בויאר: לא, סליחה, העירייה מייצגת את התושבים.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: לא יודעת.

עו"ד יעקב בויאר: העירייה ממונה על ייצוג התושבים.

עו"ד אבי גרובר: לנו יש אינטרסים מסוימים שיכול להיות שאין להם.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: בדיוק, זה לא מדויק, זה לא אותו דבר.

עו"ד יעקב בויאר: חס וחלילה. עירייה שיש לה אינטרסים נוגדים לתושבים שלה?

עו"ד דפנה הולץ לכנר: אני אהיה זהירה ואני אומר-

גב' שירה אבין: דפנה, רק שנייה. שלא יתפרש שיש לעירייה אינטרסים זרים או אחרים. ממש לא.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: לא זרים. לא דיברנו על זרים.

עו"ד אבי גרובר: אני חשוף לתביעה מסוימת שיכול להיות שהיא כתושבת לא חשופה אליה. יכול להיות שאני אפחד לקבל החלטה מסוימת שהיא יותר חופשייה-

עו"ד דפנה הולץ לכנר: המתנו בסבלנות, לא הפרענו לחברי המועצה הנכבדים, אני מבקשת לדבר ללא הפרעות. תודה. תאמינו לי, המתנו מאוד בסבלנות. אני אחדד את הדברים. בעוד שבחוות הדעת שלך אתה שם בקנה אחד הן את שיקולי הקבלנים והן את שיקולי התושבים, לתושבים מטבע הדברים עומד לנגד עיניהם האינטרסים של התושבים. ובהחלט יתכן וישנם מקומות שבהם הדברים אינם משיקים אחד לשני, מן הסתם. ולכן אני מצפה, ככל שדרושה פה חוות דעת, אם רוצים לתת לתושבים, הרי שמשפט כמו 'אם

התנאי של קיום האישור לגבי משרד התחבורה והביצוע של הכניסה והיציאה מהמתחם הוא תנאי הכרחי למתן היתרי הבנייה במגרש', ואתה אומר 'אזי לא היתה סמכות להעניק את ההיתרים'. זה א'. ואז אתה אומר, 'אם התנאי אינו הכרחי, אזי ההחלטה היתה תקינה'. אני רוצה רגע להתייחס לכך. לתושבים, כשהם באים לשמוע חוות דעת משפטית, שהרשות פה מבקשת מיועץ משפטי מטעם, כי אתה בעצם ידו הארוכה, ההמשך של הרשות המקומית, הייעוץ המשפטי, זכותם לשמוע מהרשות המקומית היכן הייעוץ המשפטי העירוני סבור שאנו מצויים. האם אנחנו בתנאי הזה, לדעתך, ולא להפנות עכשיו לוועדה המחוזית שהיא תיתן פרה-רולונג ואולי אז צו שיפוטי. אני רוצה לומר שמה ששמענו פה במשך שעה היה הרבה יותר הצעות לפתרונות או ההפחדות על הוצאות משפטיות למיניהן, או זה שאגרות עולות כסף. שמענו פה המון ספקולציות שלמעשה מלמדות אותי לפחות כעורכת דין על ניסיון לרפות את ידיהם של מי שבא לתקוף, והרבה פחות חוות דעת משפטית. אז אם בחוות דעת משפטית עסקינן, אני רק מבקשת, אני יודעת מה לתת להם ייעוץ. אני מבקשת ממך כיועץ משפטי מטעם העירייה לומר היכן לדעתך אנו מצויים. האם ב-1.2 או ב-1.3. ואותו דבר, זה אני מבקשת שתשיב לי, באותה מידה כאן, ב-6.1, אתה אומר: יהא זה נכון, כי קודם דיון בנקיטת הליכים להכרעה במחלוקת, הליכים שעלותם ותוצאתם עלולה להיות כבדה, ראוי לקבל עמדות וכו'. אז שוב, אנחנו רואים הצעות להמתנה. הצעות לתת קודם לרשות, לדבר עם ההוא ולזה, לדבר עם ההוא, ולדאוג בד בבד לאינטרסים של הקבלנים. אני לא אומרת שרק אותם יש לנגד עיניך. לכן השאלה הקצרה שלי – האם לדעתך אנחנו מצויים בסיטואציה, לדעתך המשפטית, האם התנאי הזה הוא הכרחי היה למתן ההיתרים? שאז דינם בטלות, לא יחסית ולא נעליים, או האם לדעתך התנאי לא היה הכרחי? זו שאלה משפטית, תודה.

- מחיאות כפיים -

גב' שירה אבין: חברים, אנחנו לא בהצגה, עם כל הכבוד. בואו. נכבד, אז נעשה את זה בצורה מכובדת.

עו"ד יעקב בויאר: אפשר להשיב? אני מוחה על הניסיון להציג את הדברים כביכול כאילו נקיטת עמדה לטובת הקבלנים. אני ממש מוחה על זה, מכיוון שאין לזה יסוד לא בחוות דעתי ולא בדברים שאמרתי.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: אין מה למחות, כי אמרתי שזה... סליחה שאני קוטעת אותך, אבל זה לא נכון עובדתית. אני אמרתי שאתה... בד בבד.

גב' שירה אבין: דפנה, אני מבקשת.

עו"ד יעקב בויאר: העובדה שזה שווה ערך מראה שאני בחוות דעתי נקטתי את האיזון הנדרש. קל מאוד לתת את העצה של שחור/לבן. אין דבר פשוט מזה. ייעוץ משפטי זה לא להגיד שחור או לבן. ייעוץ משפטי זה לומר מה הפתרון הראוי בנסיבות העניין, כאשר משרד התחבורה ורשות מקרקעי ישראל סוברים שההיתרים האלה ניתנו כדין והם עצמם לא מוכנים לקום ולומר שהם לא ניתנו כדין, הדרך הנאותה היא לשאול את בעל הדבר, מי שעשה את התכנית, והוא יכול לפרש את מה שהוא כתב. זו דרך נאותה.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: רק שאלנו את דעתך, לא חיפשנו פתרונות.

עו"ד יעקב בויאר: גב' הולץ, כל כללי הפרשנות-

גב' שירה אבין: שאלת שאלה, הוא עונה את התשובה. אני לא מתכוונת-

(מדברים ביחד)

עו"ד יעקב בויאר: סליחה, אני לא סיימתי להשיב לך. אני מעריך שאת

כעורכת דין יודעת את כללי הפרשנות, וכל כללי הפרשנות אומרים שהולכים אל המקור כדי לבדוק את הפרשנות. זו לא פרשנות שלך. אם את רוצה לתת ייעוץ לתושבים, תושבים כאלה או אחרים, שהם צריכים להוציא צו מינהלי, תיעצי להם. אם את רוצה להודיע להם שהם צריכים לתת צו מניעה – תיעצי להם, זו זכותך המלאה. זכותך ואחריותך. אני חושב, לא הייתי נותן, גם אם תושבים היו פונים אליי באופן אישי, לא הרשות, לא הייתי אומר לשום תושב לעשות פעולה שונה ממה שאני מציע לרשות. יתירה מזאת, ואני כמה שנים במקצוע, אני יודע שהעירייה ממונה על הציבור שבחר בה. אני לא חושב שיש ניגוד עניינים בין העירייה לבין הציבור, ואם זה מעלה גיחוך אצל מישהו אז יכול להיות שיש לו בעיה עם הבנה מה זה עירייה ומה זה ציבור. אם הציבור חושב שהעירייה לא פועלת בטובתו יש לו את הכלים עפ"י דין לפעול כנגד העירייה. אבל אם העירייה מינתה אותי לתת לה פתרון כמי שפועלת לטובת הציבור, אני נותן את הפתרון הזה. לא נתתי פתרון לשירה באופן אישי ולא למיכה ולא לשום נושא תפקיד. הפתרון שלי הוא לעיריית רמת השרון והוועדה המקומית לתכנון ובנייה רמת השרון, מה אני חושב שצריך להיות. התשובה שלי מה אני חושב תלויה מאוד במה שתגיד הוועדה המחוזית. מכיוון שיש פרשנויות שונות של אנשי הוועדה המחוזית בשיחות שהיו לה עם כל מיני נציגים, שהיא חושבת שההיתרים הם כדין. והדברים, אולי את לא נחשפת לזה, אבל אם תעייני בפרוטוקולים וכל ההתרחשויות בוועדה המחוזית, תראי שהדברים לא נקיים מספק. העובדה שלכאורה, בהגינותו אדון למדן אמר שגם הוא לכאורה חושב שההיתרים הם לא כדין, לכאורה נכון. ולכן אני שואל את השאלות. נכון שהשאלות יותר טובות מהתשובות-

(מדברים ביחד)

עידן, הוא לא סיים את דבריו.

גב' שירה אבין:

עו"ד יעקב בויאר: עם כל הכבוד, אני לא מבין את הלהיטות לקבל תשובות בשחור/לבן. קל מאוד לתת תשובות בשחור/לבן. זה הכי פשוט. התשובה, אמרתי אותה, והיא כתובה בחוות דעתי. לפנות לוועדה המחוזית.

הערה מהקהל: אני גם רוצה להעלות מספר דברים.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא מוכן. הוא תבע את העירייה בוועדת הערר, הוא יאמר את דבריו בוועדת הערר, כל מה שהוא ירצה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: חברים, שנייה. קודם כל, הצביע פיפו. בבקשה.

עו"ד מיכה בלוס: פיפו מכיר את מקרה בלורי גם.

עו"ד יעקב (פיפו) זילברשטיין: פיפו מכיר את עו"ד בויאר, כי זכויות היוצרים לזה שבויאר יושב פה זה אני. העירייה קיבלה חוות דעת נפלאה, אבל עכשיו אני בכובע של תושב. אז באמת הבאתי אותך לפה, אתה עורך דין יוצא מן הכלל, שמייצג אינטרסים מובהקים של העירייה, בלי עכשיו להיכנס לפילוסופיות אם עירייה זה תושבים או לא. אני חושב, מהרגע שהפניתם שאילתה, אני קורא לזה, לוועדה המחוזית, קשרתם לתושבים את הידיים. אין מה לפנות עכשיו לעתירה מינהלית, שזו היתה חוות דעתי לעשות קודם, לא חשוב, אין מה לפנות לעתירה מינהלית כי עכשיו אנחנו נימשך כל הזמן לתוך התשובות, נמתין לוועדה המחוזית, נמתין לממ"י. משרד התחבורה, יכול להיות שב-2016 עושה פה פתיחה ויציאה. אז העתירה המינהלית – תחכו, תשבו. משרד התחבורה ענה שהוא הולך לפתוח מחלפון. אני חושב שזאת היתה טעות לפנות לוועדה המחוזית ולהקנות לה סמכות, אני אומר, במירכאות, על משהו שהוא מאוד ברור. ההיתר הוא שלא כדין, הוועדה המקומית טעתה, זה כל כך ברור, ככה או אחרת. מה אתה עכשיו הולך לוועדה המחוזית ואומר לה 'תפרשני לי

את ההיתר? ההיתר נגוע באי חוקיות, זה ברור.

עו"ד יעקב בויאר: אני רוצה להשיב בקצרה. מה שאתה אמרת זה חשוב מאוד, פיפו. מכיוון שזה מתיישב בדיוק עם מה שאני אמרתי, אם לא הבהרתי את עצמי טוב, ולפעמים יש לי קשיי התבטאות.

גב' שירה אבין: בויאר, שנייה. הנושא חשוב, לכן אנחנו נותנים ומקדישים את כל הזמן הזה. אני מבקשת, בואו נהיה קשובים. בנאדם שמדבר, אף אחד לא מפריע לו. כי עוד מעט הזמן הזה מסתיים. בדרך כלל כשיש הצעות לסדר או שאילתות, תוך כמה דקות מעלים את הנושא וזה מסתיים. אנחנו נותנים פה את הזמן, כולנו הנושא הזה בלבנו ובנפשנו, אז בואו לפחות נתנהג בצורה נאותה.

עו"ד יעקב בויאר: מה שפיפו אמר זה דברים מאוד חשובים, אבל אני ידוע כמי שיש לו קשיי התבטאות לפעמים אז אולי לא הסברתי את עצמי טוב. אני אמרתי באופן חד משמעי – הפנייה לוועדה המחוזית מגלה תום לב והתנהגות ראויה של הרשות שעומדת בפני אפשרות שהיא תבטל את ההיתרים שהיא עצמה נתנה. הרשות לא יכולה להרשות לעצמה בהינף קולמוס לבטל היתרים שהיא נתנה, כי היא תעמוד בפוזיציה מאוד קשה ולא נעימה. גם כלפי התושבים וגם כלפי הקבלנים. ואני שם את שניהם, גב' הולץ, באותה רמה כרגע. הדרך שאני הצעתי, אני אמרתי, צריך לקצוב זמן, והפורום הזה צריך להחליט על זה, ושירה צריכה אולי לבצע את זה, סליחה שאני מתערב ומטיל עליך מטלות.

גב' שירה אבין: בשמחה.

עו"ד יעקב בויאר: לקצוב זמן, ובתום אותו זמן, אם לא נתנה הוועדה המחוזית את תשובתה, לא מאוחר לפנות באותה עתירה מנהלית כנגד הוועדה

המחוזית, או כנגד הוועדה המקומית, זה כרגע לא חשוב. הדרך איך לעשות את זה, אפשר למצוא את זה בצורה מאוד רהוטה ומאוד טובה, ואז בית משפט לא ישאל אותנו 'איך מיציתם את עצמכם קודם לכן?' מה שאני הצעתי זה מיצוי כל אפשרות שקודמת להליך משפטי. והיום כל בית משפט, מעבר לעובדה שהוא רוצה לצמצם את מספר התיקים שלו, כל בית משפט, בעיקר בית משפט מינהלי, אומר: 'אני לא מוסמך לדון בשאלות תכנוניות'. אני לא יודע את זה. מי שיודע את זה זה אנשי המקצוע. האם מיציתם ופניתם לגורם התכנוני? ואם הגברת גילה אורון, אם הוועדה המחוזית, אם מינהל מקרקעי ישראל יימנעו מתגובה – דרך אגב, גם הם צריכים לתת תגובה, הם בעלי הקרקע, ומשרד התחבורה צריך לתת תגובה כי הוא אחראי על הפתרון התחבורתי הזה, לא העירייה. אם הם יימנעו מתגובה יש לך עילה מצוינת כנגד כולם ועתירה מינהלית מיידית. זאת אומרת, הדרך לא נסגרה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: בואו, חברים. גם אם יש בחירות וגם אם יש דברים אחרים. אני אומרת שוב, ציין מקודם גיא-

- הערות מהקהל -

עו"ד מיכה בלוס: אז תלכי לבית משפט.

עו"ד יעקב בויאר: איזה שיהוי יש לך? סליחה, אין פה הטעיה. סליחה, גברתי. את מטעה כאן.

גב' שירה אבין: אני לא מתנהלת כאן כוועדת תכנון ובנייה, עם כל הכבוד לכולם.

עו"ד יעקב בויאר: שירה, סליחה. אני מבקש ממך לחזור בד מהעניין

של הטעיה. כי לומר את הדברים האלה זאת הטעיה. אסור לך לומר הטעיה. כי אין פה שיהוי שהוא ייווצר מאותו רגע שאת פנית לוועדה המחוזית, וחלפו 45 יום לפי הדין, והוועדה לא נתנה ואת לא עשית שום דבר – אז נוצר שיהוי. ה-45 יום לא מתחילים דקה קודם לפני המועד שאת מצפה לקבל את התשובה מהוועדה המחוזית. את זה תאמרי. כך צריך להציג את הדברים.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: אני אבהיר שכשאני אומרת הטעיה, לא חלילה שאתה מכוון להטעות אנשים-

עו"ד יעקב בויאר: לא, אני גם לא מטעה. גם בלי כוונה אני לא מטעה.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: אלא התושבים בטעות עשויים לשמוע מדברייך דברים שעשויים לרפות את ידיהם מול האינטרס שיש להם בצורה ברורה.

עו"ד יעקב בויאר: חס וחלילה, אני לא רוצה לרפות את ידיהם.

גב' שירה אבין: שנייה, עם כל הכבוד, בואו. עו"ד בויאר לא עושה שום מהלך שאנחנו לא נמשיך לייצג ולא נמשיך לעשות את המיטב כדי שהנושא הזה ייפתר. אמרתי את זה ואני אומרת את זה גם היום. וביום רביעי, גם כשאנחנו נהיה במחוז, ואני אומרת, עידן, אם אתה תרצה להצטרף אליי בפגישה הזאת – אין שום בעיה. כולנו ופנינו בדיוק לאותו מקום. אין לנו מה להסתיר ואין לנו מה להתנהל בשום דרך. אנחנו כן צריכים לעשות דבר אחד. אנחנו חייבים להיות אחראים כלפי התושבים, אבל גם כלפי ההתנהלות של העירייה. וגם אם אנחנו לוקחים עוד יועץ משפטי והוא ימליץ לנו שאנחנו יכולים ללכת ולפנות ואנחנו צריכים לפנות לוועדה המחוזית, ואנחנו צריכים להתנות את זה בשבועיים או בשבוע שהוועדה המחוזית תיתן את התשובה כדי שאנחנו בכל הליך משפטי נעשה את זה בצורה נכונה – אנחנו נעשה את זה. שלא יהיו אי הבנות. עם כל הכבוד שיש לנו לכולם, אנחנו חייבים כרשות

וכעירייה להתנהל בדרך הנכונה. וגם כשישב פיפו בכובע שהוא ישב, הוא ידע שהדברים האלה צריכים להיות, אין מה לעשות. יש לנו מחויבות. ולכן אני מבקשת לא להמשיך ולהתכנס כאן לכל מיני סוגיות כאלה ואחרות כדי לנסות ולהתפלפל. זה לא יביא אותנו לשום מקום. ואני אומרת שוב, אני ביום רביעי נמצאת בוועדה המחוזית. אני קבעתי גם לגבי נושאים אחרים. בנושא הספציפי, עידן, אני אשמח, תצטרף אליי, נשב ביחד, נציג לממונה על המחוז. אנחנו מראש נקצוב את הזמנים שאנחנו חושבים שאנחנו צריכים להיות בהם כדי שאנחנו נקבל תשובה ונתקדם הלאה. השבוע או שבועיים לכאן או לכאן, עם כל הכאב והקושי שהתושבים עוברים, זאת המחויבות שלנו. אנחנו צריכים לעשות את הדברים, רונן, גם אם אוהבים וגם לא, באחריות. אין מה לעשות.

מר רונן: אני רוצה לדבר בתור תושב, לא מעניין אותי.

גב' שירה אבין: רונן, תירגע, כי גם אני יודעת להרים את הקול. תמתין בסבלנות. האחרון שמדבר מתוך התושבים זה רונן, אני מבקשת לעשות את זה-

הערה מהקהל: אז אפשר להוסיף שאלה לפני רונן?

גב' שירה אבין: לא, שאלת, די. זה לא ייגמר עד מחר. באמת.

מר רונן: אני תושב רמת השרון, אני גר ברח' המלכים 95. אני מהנדס תנועה ותחבורה, יש לי חברה לתכנון תנועה ותחבורה. אני כותב את התקנונים האלה שאתה פונה לפרשנות שלהם, ואני כן הלכתי למקורות. אז אני חושב שהיה מן הראוי להגיד מהי חוות דעתך המשפטית לגבי הנקודה הזאת, כי בתור אחד שכותב את התקנונים האלה, יש לי מושג היטב מאיפה הוא נולד, אני זה שכותב אותם בעצמי ומנסח אותם יחד בתוך הוועדה המחוזית. אז זה אחד. שתיים, לגבי שמאות מקרקעין, אני גם שמאי

מקרקעין. הפחדת פה את כל התושבים בתביעות ענק שעלולות להגיע של מאות מיליונים. אני אבהיר לך, ירידות ערך שכתוצאה מהחלטה כזאת של הוועדה המקומית תוגשנה גם תוגשנה, אבל היא תוגשנה באלפים.

מה זה רלוונטי? ???

מר רונן: סליחה, אני מבקש רגע. עו"ד בויאר הציג צד אחד, אני נותן את הצד השני, שאליו צריכה העירייה לקחת את הנזקים שהיא יכולה להיתבע ע"י התושבים-

עו"ד יעקב בויאר: מכוח תכנית 197?

מר רונן: לא, מנזיקין אתם תקבלו. אתה פועל כנגד חוק, החוק הזה שנקבע תב"ע, תקנון, כותב סעיף-

עו"ד יעקב בויאר: יש סעיף 197, פגיעה ע"י תכנית.

מר רונן: אבל יפה מאוד, אנשים לא ביקשו 197, אתה מדבר על 197, עזוב את ה-197, אני לא מדבר על 197. אני מדבר איתך על תביעות נזיקיות. אנחנו לא בסדר של התכנית. זה דבר אחד. צר לי שאתה לא קבעת פה עמדה משפטית. וצר לי מאוד שגם המכתב הזה שראיתי לוועדה המחוזית הוא תמונה חלקית. להציג חצי מהתמונה הוא גרוע מלא להציג כלום. ואני אבהיר למה אני מתכוון. כמו שעו"ד למדן הציג פה, החלק העיקרי הוא אמנם הכניסה והיציאה, אבל היו פה חריגות בדיקות קרקע ובדיקות זיהום אוויר, השפעות על הסביבה. ואת הדעה המשפטית שלך על הסמכות בכלל, זה מה שאנחנו מדברים. הוועדה המקומית הזו היתה צריכה להתכנס בשם כל התושבים. לא ועדת משנה להיתרים, אלא הוועדה המקומית. קודם כל להחליט על תכנית בינוי. על זה אתה בטוח מכיר פסיקות מכאן ועד הודעה חדשה שאומרות מה קורה כשדנים, נותנים היתר בנייה ללא ההחלטה

הבסיסית הזאת. כי מה שהיה קורה בהחלטה הבסיסית הזאת זה פשוט הדבר הזה לא היה מתרומם. הוועדה פה היתה אומרת: 'רגע, ייצאו, נוסעים שם עם כניסה ויציאה, או לא ניסוי'. לשון החוק היא מאוד ברורה בנקודה הזאת, היא לא אולי באכלוס. דיברו על ביצוע, אני ירדתי למקורות של הנושא הזה והמקורות מאוד ברורים. המקורות נולדו מהמצב שאנחנו נמצאים בו. אנחנו לא באים פה ממצב שהוא מרווח מבחינה תחבורתית. מצוקות החניה, אנשים פה כל בוקר עולים ונוסעים בתוך הפקקים, חשו את זה גם לפני שבועיים במצב של תקלה קטנה באיזושהי יציאה של שעה וחצי לא לעשות, ואני כן, אדון בוואר, אני סובל מאותן משאיות שכבוד ראשת העיר נזכרה רק בשבוע האחרון לבקש משהו שהיתה צריכה לבקש, כשאני שולח סמס בשעה שש וחצי. אני הייתי צריך להגיע לקבלנים האלה ולסגור להם את האתר בשש וחצי, להתחנן. מדברים פה על פיקוח, אפילו לא נעשה פה שימוע לאותם מפקחים שאמורים, כשכבודם ראש העיר מחכה 45 דקות, יושבת באתר ולא מגיעה. אז אני סבור שקודם כל חוקית והגון, ואנחנו לא נגד הקבלנים פה. אנשים אומרים אנחנו נגד הקבלנים. אנחנו לא נגד קבלנים, שזה יהיה ברור. אבל אנחנו בעד שכל אחד ייהנה מהזכויות שהוא קיבל. אתה נתבקשת להגיד האם הזכות שלנו, וכמו שקבעה התב"ע-

מר יעקב קורצקי: רונן, סליחה, עצור עכשיו. אתה לא מדבר עכשיו, זהו.

מר רונן: מי אתה בכלל?

מר יעקב קורצקי: תוציאי אותו. אתה לא נשאר פה, רונן. אתה לא נשאר פה יותר. החלטתי, אתה לא נשאר פה. הבנת? אתה לא מדבר פה יותר ואתה יוצא החוצה. אין, נגמר הדיון.

מר רונן: תעשה את זה, בבקשה.

מר יעקב קורצקי: צא החוצה. צא, זה לא פופוליסטי, צא החוצה. צא החוצה.

מר רונן: לא יוצא.

מר יעקב קורצקי: אין יותר דיון.

(מדברים ביחד)

עו"ד דפנה הולץ לכנר: שירה, אולי תתערבי? הוא מדבר בכבוד.

מר יעקב קורצקי: הוא יוצא החוצה ונגמר הדיון. נגמר, רונן, אתה לא יכול להמשיך. אתה יודע את הדעה שלי לגבי הקבלן הזה. צא החוצה. צא בבקשה החוצה. צא החוצה בבקשה. אתה שואל מי אני בכלל? אני עונה לך. אתה יודע, זה מזכיר לי-

עו"ד דפנה הולץ לכנר: שירה מנהלת את הישיבה.

מר יעקב קורצקי: הוא יוצא החוצה כרגע. זה או שאני יוצא החוצה או שהוא.

מר רונן: צא החוצה.

(מדברים ביחד)

עו"ד דפנה הולץ לכנר: יש יו"ר לישיבה.

מר יעקב קורצקי: זה לא עובד ככה, גברת. אני לא עובד לפי פייסבוק.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: לי אין פייסבוק. זאת יו"ר הישיבה.

מר יעקב קורצקי: רונן, בבקשה תצא החוצה.

הערה מהקהל: קורצקי, אני יכול לבקש אותך משהו? אני כמה שנים לא הייתי בעירייה פה, והייתי עושה מהומות רבות מאוד עוד לפני ש... לא נדבר על זה עכשיו. בקשר לצומת מורשה רש/214 עם פיפו וכל השאר – אני יושב פה שעה וחצי / שעתיים. תענוג לראות איך היה הדיון והתנהל פה-, רגע, אני לא הפרעתי, אל תפסיק אותי.

מר יעקב קורצקי: אני מכבד אותך.

הערה מהקהל: היה תענוג, היה שקט. פעם ראשונה אני ראיתי תושבים יושבים ומקשיבים. היה דיון, והתעצבנתי מאוד והרבה התעצבנו מאוד. אני מבקש, התושבים חשובים והכי חשובים פה.

מר יעקב קורצקי: אני אסביר לך.

הערה מהקהל: רגע. כבוד עצמי, כל אחד יבלע את הכבוד העצמי שלו וסיים את הישיבה הזאת בצורה מכובדת, כי זו בפעם הראשונה שאני רואה ברמת השרון ישיבה כזו מכובדת.

מר יעקב קורצקי: אני מכבד אותך מאוד. אני מבקש-

- מחיאות כפיים -

מר יעקב קורצקי: אני אגיד למה אני ביקשתי. רונן, אני אדבר, ואני מרשה שאתה תישאר, אבל אתה תשמע עד הסוף מה שיש לי להגיד, שמעת?

גב' שירה אבין: חברים, בואו.

מר יעקב קורצקי: זה לא מופע פה, זה לא תיאטרון. יש לנו פה החלטה-

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר משהו.

???: רותי, זה קריקטורה. זה מופע פופוליסטי וזה לא נכון. אנחנו פוגעים בציבור שמוחא עכשיו כפיים כמו אנשים... והם מובלים לצאן. הוא משקר אתכם.

גב' שירה אבין: חברים, אני קודם כל מבקשת להירגע. אנחנו אכן מנהלים את השיח הזה והוא שיח ארוך, ואמרתי כבר מקודם שזה בנשמת כולנו. אני חייבת לומר שיעקב לאורך כל התקופה היה שותף, הגיע לשם גם בשעות הלילה, גם בשעות היום. אני גם לא קיבלתי את מה שרוון אמר כשרק לאחרונה אני נזכרתי. עשינו הרבה מאוד דברים, והיתה לי גם דרישה, מכתב שהוצאתי ובקשה, כי לא יכולתי לעשות את זה בדרישה, יכולתי לעשות את זה בבקשה, אל הקבלנים. הם לא הקשיבו. הכל בסדר. הכל נרשם, הכל קיים. אבל הדברים צריכים להיעשות בצורה מסודרת. עכשיו להתחיל פה את התהליכים של מי כן בסדר ומי לא בסדר, זה ממש לא במקום. כשרוצים להציג את הדברים צריך לדעת איך לעשות את זה. ויעקב, אני מבקשת שתתייחס למה שרצית להתייחס לפני שאנחנו ממשיכים.

עו"ד אבי גרובר: שירה, תני לו משפט.

גב' שירה אבין: תן לו רגע להגיב שנייה, בסדר.

עו"ד אבי גרובר: משפט סיכום.

מר יעקב קורצקי: אבי, אתה יודע שאני מכבד את הדעה שלך.

עו"ד אבי גרובר: תן לו משפט סיכום.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: רוון, אני מבקשת בקצרה, בהתייחסות נקודתית.

מר רונן: בקצרה, אני איש מקצוע... זה המצב התכנוני שיש ברמת השרון, כדי להמחיש לך למה הנקודה שאותה כניסה ויציאה חייבת לנו, הולכים להקים פה 2,965 יחידות דיור. הטענות שלנו הן טענות הליבה, במהות שלהן מבוססות, ולא סתם משרד התחבורה לא משיב לך. אני מכיר את משרד התחבורה, הוא לא משיב לכם לא סתם. ואני רוצה עכשיו לפנות פה דווקא לחברי המועצה ולוועדה המקומית. יש פה יועץ משפטי שלטעמי לא קיבלנו אף ייעוץ משפטי האם זה חוקי או לא חוקי. אם אנחנו חיים במדינה מתוקנת, או שהסיטואציה הזאת היא חוקית, וזה לא רק הסעיף הזה, אני מדבר על מכלול הסעיפים של היתר הבנייה שניתן, לרבות סמכויות, ומן הראוי שכשפונים לוועדה המחוזית מוציאים את כל החבילה ואומרים. אני אעיר בקטן שהמסלול הוא לא ועדה מחוזית, אלא ועדת הערר לתכנון ובנייה, שלשם היתה אמורה לפנות לוועדה המקומית. אבל יש לי בקשה גדולה לוועדה המקומית, למועצה, ובגלל שזה אותם חברים בהתכנסות הבאה שלנו. אנחנו התושבים לא יכולים לחיות את זה. המשאיות האלה שעוברות אצלנו, אצלי בתוך הבית, מעירות אותי בשעה שש. שירה, אני שולח לאורנה סמסים ווידאו בשש וחצי בבוקר.

מר יעקב קורצקי: אז מה אתה רוצה, שעם רחפות יגיעו לרמת השרון?
מה אתה מציע, עם רחפות?

(מדברים ביחד)

מר רונן: חברים, תקשיבו, אני מכין תכניות כאלה לקבלנים לאלפי יחידות דיור. אני גם התנדבתי בעצמי לתת את הכלים איך מגישים, בשלב הבא, אם אפשר יהיה לתת את זה, ואני סבור שיש פה בעיה אקוטית, אבל עדיין בהיתרי הבנייה לחשוב איך פותרים. צריך לתת היתר בנייה, לחשוב איך בונים אותו, ובונים אותו לא מהאוויר. אבל בונים אותו עם פתרונות

תחברתיים. הפתרון התחברתי שישבה ושקדה עליו הוועדה המחוזית על תכנית למשך עשור כמעט עד שהגיעה לתשובה הזאת ועד לסעיף הזה, והיא נתנה לנו אותו. אנחנו כולנו מחכים ומייחלים למועד שבו זה יגיע, וזה פה, פשוט אין לכם פתרונות. עכשיו, אני מפנה אתכם גם כן אחר כך לחוות דעת תחברתיות של הוועדה המקומית מטעמה. תעברו, תקראו את המסמכים שאומרים לכם אי אפשר לאפשר יותר יחידות דיור ברמת השרון היום. יש לכם חוות דעת תחברתיות מוצגות לכם.

מר יעקב קורצקי: ממש לא נכון, אבל לא נורא. אני רוצה לזרום איתך. לא נכון. אתה מטעה פה ציבור שלם.

מר רונן: אני אשמח לשבת איתך ולהראות לך את זה.

מר יעקב קורצקי: אני אראה לך את ההחלטות שיש פה. זה ממש לא נכון, אתה מטעה פה אנשים, אתה עושה טעות חמורה, רונן.

מר עידן למדן: אני רוצה שאלה.

מר יעקב קורצקי: אני רוצה גם לכוון לגברת, אני הראשון שבא וצעק בישיבה פה שיש לנו עסק עם קבלן שמצפצף על העיר הזאת, שם פס על העיר הזאת. בקיצור, אמרתי במילה אחת – עברייך. אין בכלל, זה לא מוטל פה, אנחנו אתכם, אני אומרים לי שיצאתי מהשכונה אבל השכונה עדיין לא יצאה ממני. וכל המשפחה שלי גרה בשכונה. ואני אגיד לכם שהבית האחרון, בטעות יצא משמים, אתם יודעים מי זה הבית האחרון שהוא על השכונה ועל המנופים? זה אח שלי. בסדר, רונן? תקשיב לי טוב, רונן. באתי לפה באותו יום בלילה מסוים שקראו לי התושבים, משאבות מכל הכיוונים, חשבתי שאני בסרט של חייזרים. נכנסתי, באתי לקבלן, אמרתי לו: 'מה זה הדבר הזה? מי נתן לך אישור?' מסתבר שיום קודם עיריית רמת השרון, כי זה בכל הארץ,

נותנים 24 שעות לעשות את היציקות. החצוף הזה למחרת, הוא כבר קיבל את ההיתר ליומיים, שזה לא קיבל. הוא משקר אותי. אני מתקשר לטל עזגד, אני מתקשר למהנדס העירייה, אני מתקשר לכל הגורמים הרלוונטיים בעירייה, אני שואל את השאלות. אני אומר את זה פה לעו"ד בויאר, הוא שיקר, הקבלן. החלטתי לעשות מעשה. לקחתי את המכונת של חמתי, שהיא לא תשמע, סגרתי את הכניסה, הבאתי ניידת של הפיקוח שלנו. יש פה צילומים, יש פה שכנים שעדים. הייתי שם בערך עד אחת בלילה באותו יום. בשעה אחת עשרה בלילה, שתים עשרה, עם טרנינג, סלאבה הגיע. טל עזגד, הבאתי אותו לשטח. מהנדס העירייה בטלפון, והפלא ופלא, עם צו חתום, מגיע אדון הקבלן, אדון שבירו מגיע לשטח מאירוע משפחתי. והשכנים בתוקף: 'יעקב, כל הכבוד ותמשיך' ומעודדים את העירייה והכל טוב ויפה. מגיעה שעת האמת, יושבים פה אנשים שיעידו ויגידו את מה שהיה באותו לילה. אני אומר לשבירו המשאיות שלך, אתה רואה, אחורה פנה. לא נכנסת לפה משאית אחת. אין יותר עבודה פה, נגמר. היה לנו צ'אנס, באו השכנים והעידו כמה פה עם הלב הטוב שלהם, אומרים לי: 'עזוב, יעקב, זה יהיה לו נזק של מיליונים'. לא מעניין אותי, אמרתי. הוא שיקר, הוא רימה. את היית באותו יום בלילה?

גב' שירה אבין: אנחנו לא מנהלים שיח. חברים, לא מנהלים שיח. יעקב, תסיים.

מר יעקב קורצקי: שולחים לי תושבים הודעות, ואני אומר לכם, מהרגע שלקחנו החלטה ונתנו לו להמשיך אנחנו חייבים, אני לא מבין בדברים כאלה, זה דברים שהם גדולים, אני מעיד שאני לא מבין בדברים האלה כל כך. אני לא משפטן. לקחנו עורך דין שפיפו יעיד שהבאנו, אני חושב, אני לא יודע אם מספר אחד להגיע, הבאנו בנאדם שהוא אוטוריטה בתחום, ואנחנו רוצים להישען עליו, לשמוע ממנו. אז הוא מציג לנו פה את הדעה שלו ואנחנו חייבים לקבל אותה... לא יכולים לקבל פה החלטה פופוליסטית.

גב' שירה אבין: אתה רואה, רפי, אמרת את מה שאמרת – לא עזר לך. מה לעשות. היו חייבים להוכיח לך שעושים את זה אחרת. שנייה, משה. זה לא ייגמר.

מר יעקב קורצקי: סליחה, משה, רגע.

גב' שירה אבין: שלוש מילים אחרונות ואני סיימתי את העניין.

מר משה: אם אנחנו פונים לוועדה המחוזית, האם לא ניתן, על מנת לגשר באמת על כל האינטרסים השונים ועל כל הפגיעות שנמצאות, למה אי אפשר לא לבטל את ההיתר אלא לתת צו הפסקה זמני עד לקבלת התשובה מהוועדה המחוזית? ב-7 ימים או 14. זה גם ייצור לחץ על הוועדה המחוזית לתת תשובה יותר מהר, אם כולם נעצרים. אני אומר, לקבלן החלטה, שהמועצה תקבל החלטה-

מר עידן למדן: 10 ימים אף אחד לא יתבע אותך על נזק ל-12 חודש. יש לי עוד שאלה בהמשך לזה.

גב' שירה אבין: שאלה של עידן, בוואר עונה ואנחנו מקבלים החלטות.

מר עידן למדן: זה בהמשך לשאלה שלו, אז תענה לנו רק בבקשה ביחד. אתה אומר הוועדה המחוזית. בהנחה שהוועדה המחוזית עכשיו אומרת: 'מבחינתנו זה יכול להיות גם עוד 4 שנים. רק כתנאי לטופס 4'. האם אני כוועדה יכול להגיד 'לא מקובל עליי'?

עו"ד יעקב בוואר: לא. אני אשיב לשאלה ששאל האדון הזה וגם, אוקיי. נוצר כאן איזה רושם שהוא רושם לגמרי לא נכון, שכביכול יש את הדעה, דעה אחת שאומרת שההיתר הזה הוא בטל לחלוטין ואין דעה אחרת

ממול. ובכן, לא כך הם פני הדברים. יש דעה אחרת ממול, שהועלתה ע"י באי כוח הקבלנים, ומייצגת אותם עורכת דין, שאני לא מזלזל בשיקול הדעת שלה, אמנם היא מייצגת אותם, אבל אני לא מזלזל בה, עו"ד ענת בירן, שהיא בקיאה בתחום התכנון והבנייה, ולדעתה, שאני חושב שהיא שגויה, אני גם כותב את זה, דעתה היא חושבת שההיתרים כדין כי הם ניתנו בכלל מכוח תכנית קודמת ולא מכוח התכנית הזו. כך היא חושבת. אני חושב שזו שגיאה גדולה שלה, ולכן כדי להסיר ספק, אני חוזר ואומר את זה – כדי שלא נעמוד במצב, סובר החבר הזה כאן שאתה הולך לבית משפט ובית משפט מוציא צווים כלאחר יד. הוא לא מוציא צווים כלאחר יד. הוא לא נותן לך צו שיפוטי. מינהלי לא יעמוד בשום מבחן.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעקב בויאר: סליחה, אני יכול להשלים?

גב' שירה אבין: תנו לו לסיים.

עו"ד יעקב בויאר: מינהלי לא יעמוד כאן במבחן, כי מינהלי הולך לשיפוטי. שיפוטי לא יינתן כאן אלא במעמד של שני הצדדים. פרק הזמן שזה יקח זה אותו פרק זמן בדיוק שצריך לקצוב לוועדה המחוזית לענות, ועם התשובה של הוועדה המחוזית תוכל לעשות הרבה יותר טוב לטובת כל התושבים. בהנחה שאין היתרים.

גב' שירה אבין: כדי להתקדם, אנחנו ביום רביעי מגיעים לממונה על המחוז. לדעתך מה הזמן הנכון לקצוב כדי שאנחנו נוכל להביא את המכתב שאנחנו מביאים אל הממונה על המחוז ולדרוש X ימים כדי שהנושא יטופל ונקבל תשובה?

- עו"ד יעקב בויאר:** לדעתי 14 יום זה מועד סביר בנסיבות העניין.
- עו"ד אבי גרובר:** ואם אין תשובה אז צו הפסקת עבודה.
- עו"ד מיכה בלוס:** זה לא עובד ככה.
- גב' שירה אבין:** אנחנו לא יכולים פה לקבל החלטה כזאת, כי אנחנו לא ועדת בניין עיר. אבל אנחנו כן יכולים היום לקבל שתי החלטות – אחת, ביום רביעי להיות אצל הממונה על המחוז ולמסור לה את אותו מסמך שמורה שאם תוך שבועיים אנחנו לא נקבל-
- עו"ד אבי גרובר:** צו הפסקת עבודה את מוציאה, לא?
- גב' שירה אבין:** זה לא משנה אם זה טל או אני מוציאים, זה לא הקטע. אני אומרת, אם תוך שבועיים אנחנו לא מקבלים תשובה, אנחנו יכולים מראש לקבוע שאנחנו נקיים באותו מועד, בדיוק בתום ה-14 יום, ועדת תכנון ובנייה, כדי שאנחנו ביחד נוכל להחליט על המהלך. להחליט לעשות הפסקה-
- (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** אפשר את הקבלנים בכל מקרה להזמין מבעוד מועד. שקט. זה שתצקו ואני אצטרך גם לצעוק זה לא יעזור.
- גב' נורית אבנר:** מה יש לנו לשמוע מהקבלנים? עשו להם שימוע, מה יש לנו לשמוע?
- גב' שירה אבין:** דקה, אני אשאל. אני שואלת, גם אם צריך לשמוע את הקבלנים, אפשר לעשות את זה ולתחום את זה עד ה-14 יום. כל מהלך שרוצים לעשות אנחנו יכולים להחליט שאנחנו קוצבים את ה-14 יום, ובסיום

ה-14 יום אנחנו נתכנס כאן בכובע של ועדת תכנון ובנייה כדי לקבל החלטה.
זה הכל.

גב' נורית אבנר: אבל מה את חושבת שנשמע מהקבלנים יותר ממה שהיועץ משפטי שמענו?

גב' שירה אבין: אני לא יודעת מה נשמע מהקבלנים, לא שמעתי מהם, ואני אישית לא רוצה גם לשמוע מהם.
(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: ...במהלך השימוע וביקשו ודרשו שבעת שהוועדה המקומית דנה, שגם ישמעו את דברם. וזו זכותם.

עו"ד אבי גרובר: וגם התושבים יוכלו לבוא?

מר עידן למדן: לפי מה שאמר עכשיו עו"ד בויאר, לפי מה שהבנתי ממך, ואולי טעיתי-

עו"ד מיכה בלוס: מה ההתנגדות לשמוע את הקבלנים?

מר עידן למדן: זו אחת הבעיות, אבל לפי מה שהוא כן אמר-

עו"ד מיכה בלוס: תקבלו את עמדתם או לא תקבלו את עמדתם. תשמעו אותם, מה קרה? מה, אסור לכם לשמוע?

מר עידן למדן: אם העמדה שלנו היא שמה שחל זה 1.2 והעמדה של המחוזית זה שמה שחל זה 1.3, איפה אנחנו עומדים?

עו"ד יעקב בויאר: לא הבנתי מה אתה שואל.

מר עידן למדן: אתה אומר יש-

עו"ד יעקב בויאר: אה, סעיף 1.3 למכתב? כן.

מר עידן למדן: אני לא יכול...

עו"ד אבי גרובר: יכול, בבית משפט.

מר עידן למדן: אני זה שנתן את ההיתר. היד שנתנה לא יכולה

לאסור?

עו"ד יעקב בויאר: לא, עידן, אם הוועדה המחוזית, זו שכתבה את

התכנית, היד שחתמה, הפה שאסר הוא הפה שהתיר. אם היא אומרת: 'אני

חושבת שכך וכך צריך להיות עפ"י התכנית', אתה ועדה מקומית, שאתה

בהיררכיה יותר נמוכה, אתה לא יכול לפעול נגדה. אתה כן יכול לעשות, אתה

לא צריך רשות ואבחנה מסתם מישהו. הוועדה המקומית יכולה להגיש ערר

לוועדת תכנון עליונה בלי לבקש רשות על ההחלטה שלה.

מר עידן למדן: ואנחנו עדיין בסמכות לבטל או לעצור את ההיתר

שלנו?

עו"ד יעקב בויאר: כן. אתה יכול להגיד היא שגתה בהחלטה שלה, היא

עשתה כך וכך, אבל אתה לא יכול לבד לעשות את זה. אתה צריך לקבל את

הגיבוי של ועדת התכנון העליונה אחר כך. כי אתה היררכיה יותר נמוכה

ממנה.

מר גיא קלנר: חברים, אני חייב משפט אחד, כי לפעמים אנחנו

הולכים על הצד המשפטי פר אקסלנס. היה ונקבל תשובה מהוועדה המחוזית

שלא בדעתנו, לצורך העניין, והם התכוונו רק לטופס 4, אפשר גם לצאת

מההתגוששות הטקטית הזאת, לא טקטית, אבל המשפטית פר אקסלנס

שנכנסנו אליה, לבוא בדברים עם הקבלנים, להגיד להם: 'תשמעו, היתה פה

טעות', ואני עכשיו תמים. לצורך העניין. הטופס 4, ברור שצריך לפתוח את הצומת. ועד אז נמצא פתרון תחבורתי לאזור מורשה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: נגמר, חברים.

מר גיא קלנר: אתה תבוא אליהם בתוך המהלך הזה ותדרוש את זה.

גב' שירה אבין: טוב, חברים. עידן. לא היה נושא בעיריית רמת השרון בתוך ישיבת מועצה שנדון כל כך הרבה זמן. אנחנו מסכמים דבר כזה. מיכה ובוניאר, אני מבקשת. אנחנו מסכמים. אנחנו ביום רביעי נגיש לממונה על המחוז את המכתב שלנו ואת הדרישה שלנו עם כל מה שמשמע מכך.

עו"ד יעקב בויאר: המכתב הזה הוגש כבר.

גב' שירה אבין: אם יש דברים מסוימים נוספים שאנחנו רוצים לחדד שם, בנוסף למה שרשום כאן, לאור מה שהיה כאן היום, ואם יש דברים כאלה, כל הדברים צריכים להיות מוכנים עד יום רביעי. ביום רביעי עידן יצטרף אליי, אנחנו נגיע לוועדה המחוזית לגילה אורון, אנחנו נעלה את הדברים ואנחנו באותה מידה נקצוב גם את הזמן. הווה אומר שיש ישיבת ועדת תכנון ובנייה תתקיים ב-25 בחודש, כי זה נקבע. ולכן עד אז אנחנו מבקשים ודורשים לקבל מענה על המכתב שפנינו. נתכנס ב-25 בחודש בוועדת תכנון ובנייה ואנחנו נדון בסוגיה על כל ההיבטים, כדי לקבל את ההחלטות שמתבקשות.

עו"ד דפנה הולץ לכנר: מה מטרת הפגישה אצל הממונה על המחוז?

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת מה המטרה? לא, חברים, באמת,

עם כל הכבוד. אנחנו סיימנו בזה. תודה. אנחנו עוברים לנושא הבא.

גב' נורית אבנר: אפשר לעשות הפסקה?

מר עידן למדן: רק תעשי על זה הצבעה.

גב' שירה אבין: אין הצבעה. זה החלטה שלי, מה זה הצבעה? בויאר,

אנחנו צריכים לעשות על זה הצבעה על ההחלטה שעכשיו קיבלתי? צריך? אין בעיה, נעשה גם הצבעה. לא צריך אז לא צריך.

- הפסקה לבקשת היו"ר -

3. הצעה לסדר של חברת מועצת העיר דברת וייזר בנושא הכללת הסכם הניהול העצמי בין מגוונים לביה"ס גולן.

גב' שירה אבין: אני רוצה להמשיך בישיבה. נושא מס' 2 לקח הרבה

מאוד זמן, אני עכשיו אומרת שמזל שלא היה לנו גם את נושא התאגיד היום, כי בכלל היינו הולכים לישון פה. הנושא השלישי על סדר היום זה הצעה לסדר של חברת מועצת העיר דברת וייזר בנושא הכללת הסכם הניהול העצמי בין מגוונים לבית ספר גולן. צורף חומר. דברת, בבקשה. אני רק מבקשת, בואו נהיה בשקט ונתקדם.

גב' דברת וייזר: בראשית דבריי אני מבקשת להפריך שתי טענות, אי

הבנות, הטעיות, שהבנתי שהועלו במהלך היום-יומיים האחרונים, וחשוב לי להתייחס לזה. אחד, הצעה שלי לסדר לא מייחסת לחדר מס' 6 במתנ"ס גולן, אשר בגינו התקבלה החלטת מועצה, כמו שרובכם יודעים, בשנת 2006 להעניק זכות שימוש לרשת מגוונים באותו חדר מדובר. אם החדר הזה וחברי המועצה כאן יחליטו לפתוח את זה בעקבות הדברים שתיכף אני אציג ותיכף

ייאמרו, אז הדיון הוא נפרד. אבל אני מבקשת רק למקד בעצם את ההצעה שלי. ההצעה שלי לסדר מתייחסת לשאר החדרים, שניים או שלושה אם אני לא טועה, האחרים. דבר שני, שזה משהו שמאוד מאוד חשוב לי לומר, אין לי שום אינטרס, גם זו אמירה שככה רצה לצערי היום בפורומים כאלה ואחרים, אין לי שום אינטרס לסגור את צהרון גולן, להרוס את רשת מגוונים. ממש לא. נהפוך הוא. ותיכף אני אסביר למה ההצעה שלי בדיוק הפוכה והמטרה שלה היא להמשיך ולחזק את שיתוף הפעולה עם רשת מגוונים ולמסד את מערכת היחסים בין שני הצדדים. ולראיה, הסכם הניהול העצמי הזה שבעצם התכוננו וחתמנו עליו, הסדיר מערכת יחסים והביא בתי ספר מסוימים בהם היו לנו קשיים בעבר, ממש בתי ספר מסוימים שהיו קשיים בעבר במערכת היחסים שבין הצהרונים לבוקר, הוסדרו, והיום אנחנו אפילו עלינו על דרך המלך במקומות שהיו קשים לאור העובדה שכוננו הסכם שהוא מאוד ברור והוא מסדיר את מערכת היחסים בין שני הגופים כשיש קונפליקטים. ומה לעשות, כשיש שני שוכרים שמתגוררים באותו נכס יש קונפליקטים מכורח העניין, ואני חושבת שברגע שמסדירים את מערכת היחסים הזאת ויש כללים ברורים שמסדירים את זה אז אפשר בעצם לתפקד ולחיות בשלום, ובסופו של דבר לקיים מערכת יחסים שהיא win-win לשני הצדדים.

זה דבר ראשון. אני לא ארחיב יותר מזה. סליחה, אני רוצה רק להמשיך את הקו הזה. אני אסביר בדיוק למה ההצעה שלי, שתיכף אני אפרט אותה, היא באה בדיוק לפתור ולמנף את צהרון מגוונים גולן, ואפילו גם להגדיל אותו. ביום שלישי שעבר לאחר חודשים רבים של פגישות שקיימנו אני ומנכ"ל מגוונים יחד עם ראש אגף החינוך ומנהלת מחלקת יסודות בנושא הזה של מגוונים גולן, כי זו היתה פרצה פתוחה וזו היתה איזושהי סוגיה פתוחה, מנכ"ל מגוונים הציג את האני מאמין שלו לסוגיה הפתוחה הזאת של מתנ"ס גולן, של... הניהול העצמי, ובסופו של דבר באותה סיום שיחה, כשהבנו

שאנחנו לא מצליחים, לצערי, לגשר על המחלוקות, גם ראשי אגף החינוך הבהירו באותה ישיבה, חלילה לא מתוך איזושהי כוונה של איום או משהו כזה, אלא פשוט באמת אמירה מאוד ברורה, שבדומה לבית ספר אורנים שאיננו נכלל בהסכם הניהול העצמי משיקולים שונים לגמרי ולחלוטין, לצערי הרב, היות והנכס שבו מתקיים צהרון אורנים הוא נכס קריית הצעירים הוא נקרא? או לוי? לוי, סליחה. אבל גם לוי וגם קריית הצעירים, מדובר על נכסים שהם שונים במהות שלהם. הם נכסים שנחשבים מבנים סוכנותיים. והיות שכך, אנחנו דיברנו על זה כבר בתחילת הדרך גם עם יו"ר ועד ההורים וגם עם מנהלת בית הספר, שלקראת שנה הבאה ולכשתסתיים הבנייה, כדי להעניק להם את אותם כלים משמעותיים, שהם באים להעצים את הפדגוגיה בבית הספר ואת רווחת התלמידים, אנחנו בעצם ניתן להם איזושהי אפשרות שלא קיימת היום בהסכם הניהול העצמי לפתוח איזושהו מרכז לימודי כזה או אחר כדי בעצם גם לתת מענה בתוך בית הספר וגם כדי לתת להם איזושהי אפשרות של הגדלה של המשאבים הכספיים שעומדים לרשותם, שהרי הם לא נהנים מאותם משאבים כספיים שנהנים יתר בתי הספר.

גב' נורית אבנר: את מדברת על אורנים עכשיו?

גב' דברת ויזר: כן, ואני אסביר למה אני מדברת על אורנים. אני בכוונה מחדדת, כי אני רוצה לחדד את ההבדלים. בדומה לפתרון הזה שניתן לבית ספר אורנים, באותה פגישה שהתקימה ביום שלישי שעבר, גם ראשי אגף החינוך שהצהירו ואמרו למנכ"ל מגוונים בנוכחותי ובנוכחות כולם שהיות וכך הם ייאלצו להמליץ בעצם לשנת הלימודים הבאה גם לבית ספר גולן, ועכשיו תבין, אבי, למה אני מתכוונת ולמה אני מדגישה את זה, גם לבית הספר גולן, לתת להם את האופציה הזאת להקים איזושהו צהרון בית ספרי, מרכז למידה בית ספרי. עכשיו, ברור שברגע שיעשו או שיובילו איזושהו קו כזה, נהפוך הוא – אז צהרון גולן בעצם יאבד מהיוקרה שלו ותהיה איזושהי אלטרנטיבה

לאותם ילדים. ואז בוודאי וברור לכולנו שמן הסתם כשיהיו שתי אופציות כאלה באותו מחיר, או אולי אפילו במחיר מופחת, יהיו ילדים-

עו"ד אבי גרובר: הולך להיות צהרון של מגוונים וצהרון של-

גב' דברת וייזר: אני יכולה לבקש לסיים עד הסוף? יהיו ילדים שיבחרו ללכת לאותו מרכז למידה בבית ספר גולן, ויהיו ילדים אולי שיעדיפו להישאר בצהרון מגוונים גולן. ואז מה התוצאה תהיה? שמספר הילדים בוודאות יקטן. ולכן מה שאני אומרת, אמרתי את זה וציינתי את זה כדי להסביר ולסבר את האוזן, שההצעה שלי לסדר לא באה, חלילה, לא להרוס ולא להחריב. להפך. אלא כדי להסדיר את מערכת היחסים ולפתור את הסוגיה הזאת. זו היתה הערת אגב.

עכשיו לעיצומו של עניין. רבות דובר על הסכם הניהול העצמי. אני לא מתכוונת להרחיב יותר מדי, כולנו מבינים מה המשמעות הפדגוגית ומה המשמעות הניהולית של הכלי הזה בקרב מנהלי בתי הספר. המצב העובדתי כיום הוא שבעצם בית ספר אורנים, מהסיבות שאמרתי, מוחרג מהסכם הניהול העצמי, ובית ספר גולן משיקולים אחרים, שהרי לא מדובר במבנה סוכנותי, אלא מדובר בנכס שברור לכולם פה, אני מקווה, בחדר הזה, שהוא נכס של העירייה והוא נכס שנמצא, כשאתה מוציא נכס טאבו, ברור שמדובר בנכס שנמצא בשטח בית הספר גולן. בית ספר גולן לפי תיק הנכס, כשאתה מוציא את תיק הנכס, וכתבתי את זה גם בהצעה לסדר שלי, יושב על שתי חלקות – חלקה 171 ו-172, ומשום שכך בעצם השטח ההוא הוא שטח שמהווה חלק אינטגרלי משטח בית הספר גולן. מה גם, ויתירה מכך, עד לפני מספר שני, ונכון, עברו הרבה שנים, אבל לשיטתי, ואני מאמינה שרוב האנשים פה בחדר יסכימו איתי, זה שיש איזשהו נוהג מסוים של שימוש דה פקטו בישיבה בנכס לא מקנה לשום שוכר לצורך העניין, אם אני אתן איזושהי דוגמה, לשום

שוכר שיושב על נכס איזושהי זכות חזקה בנכס. יש זכות שימוש בנכס. בשנת 2006 חדר מס' 6 זכות השימוש עברה באמת בהחלטת מועצה הזאת לשימוש של מגוונים גולן, ומזה 15 שנה אני מבינה, שניסינו לנבור אחורה, דה פקטו מתנ"ס גולן מפעיל את הצהרון מאותו נכס. אוקיי, זה נכון. יש כאלה שחולקים, אני לא הצלחתי ללכת כל כך הרבה אחורה, אם זה 15 שנים או 19 שנים. בכל אופן, זה לא ממש רלוונטי, אין ספק שזה הרבה זמן. אבל בעצם מה שאני אומרת וטוענת זה שזה שהם בעצם יושבים שם הרבה זמן, ובעצם באופן ממשי, היות והיו, אני אפילו לא נכנסת לשיקולים ולסיבות שהביאו בעצם את המצב הזה לפני 19 או 15 שנים, אבל אני לא חושבת שיש בעצם הישיבה בנכס, לא מקנה להם איזושהי זכות חזקה בנכס, זה בדיוק ההבדל.

עכשיו, בית הספר גולן הוא בית ספר שגדל, והוא עוד ימשיך ויגדל עקב האכלוס של סוקולוב. אני מאמינה שכן. שכבה ב', לצורך העניין, מונה 58 ילדים. בשכבת א' נכון להיום מדובר על 88 ילדים. נכון שאנחנו עדיין לא יודעים מי מהם ילך לכפר הירוק ומי לא, אבל זה המספרים נכון להיום. מה שאומר שיכול להיות ויתכן מאוד שבמספרים הקיימים אולי אפילו תיפתח כיתה א' שלישית. בואו נצא מהמחשבה הזאת שבית ספר גולן הוא בית ספר קטן והוא לעולם יישאר סביב אותם מספרים שנעים בין כיתה לשתיים. אוקיי? עכשיו אני רוצה רק להסביר. בעצם המצב היום הוא כזה שבית ספר גולן לא יכול להשתמש בחללים האלה חוץ מחדר 6, בחללים הנוספים, בכיתות הנוספות בשעות הבוקר, וחבל שכן. אני חושבת שיוכלו-

מר רפאל בראל: זה לא מדויק.

גב' דברת וייזר: לא ברור לי. הם לא יכולים להשתמש והם לא משתמשים בנכס, אלא אם כן הם מקבלים אישור מראש והם סוגרים את זה ויש איזושהי קבלה של בקשה בכתב כזו או אחרת של מנהלת בית הספר

ממנהל המתנ"ס שם. אני חייבת לציין עוד נקודה שאני לא ציינתי בהצעה לסדר, אבל אני אפרט אותה כאן. נמצאת אתנו כאן, לא ציינתי את זה בהצעה לסדר שלי בגלל בדיוק אותה סיבה שלא ידעתי אם היא תרצה להיות נוכחת ולדבר או לא, אבל היות והיא כאן אני רוצה רק לסבר את האוזן. לפני שנה וחצי בית ספר גולן קלט ילדה נכה לכיתה קטנה. כמו שכולנו יודעים, בכל בית ספר נפתחת כיתה קטנה בהתאם לצרכים של אותה כיתה. בית הספר לא מונגש, מה לעשות, זו לא אשמה של אף אחד מאתנו, ואין ספק שהתהליכים האלה לוקחים זמן, אבל היות שבית הספר לא מונגש והיות וייקח זמן, וגם אם כולנו נשנס מותניים ובאמת הפיר של המעלית-

הערה מהקהל: בית ספר אמירים מונגש.

גב' דברת וייזר: לא דיברתי על בית ספר אמירים. בית הספר גולן יהיה מונגש. תן לי לסיים, תעשה לי טובה. זה מאוד מורכב ותן לי בבקשה לסיים. בית הספר גולן כרגע לא מונגש. עושים מאמצים גדולים כולם, כל מי שנוגע בדבר, כדי להנגיש אותו. אני יודעת שאנחנו כבר מתכננים להקים פיר של מעלית אפילו בחופשת פסח, אבל כמו שכולנו יודעים, לוקח בין 6 ל-8 חודשים מרגע הוצאת העבודה להתקנת מעלית עד שמקימים מעלית. מה שאומר שבמקרה הטוב ביותר אולי תהיה מעלית בבית הספר-

גב' רותי גרונסקי: אבל מה זה קשור להצעה לסדר?

גב' דברת וייזר: שנייה, אני אסביר לך בדיוק מה. תביני. בגלל זה אני אומרת, זה מורכב, תני לי שנייה ואז תאמיני לי שתביני ותראי מה הקשר. זה אומר שבמקרה הטוב אותה ילדה תזכה למעלית ובית הספר יהיה מונגש ב-1/9. במקרה הטוב. אם אנחנו מקבלים החלטה שאנחנו מכלילים את הסכם הניהול העצמי ומסדירים את מערכת היחסים בין הצדדים, מעבר לעובדה שברורה התועלת שמצדיקה את רווחת הילדים, וברור לגמרי איזה משאבים

כספיים יעמדו לרשותה של מנהלת בית הספר ביחד עם ועד ההורים כדי לעשות שימוש בכספים האלה, ומדובר על בערך 36,000 ₪ לשנה, שבעצם זה כסף שחוזר בסופו של דבר לטובת הילדים, לפעולות כאלה ואחרות.

עו"ד אבי גרובר: ואם יהיה ניהול עצמי לא מנגישים?

גב' דברת ויזר: לא, מה זאת אומרת? רגע, שנייה אבי, תעשה לי טובה, אחר כך תציע את ההצעה שלך, אבל בוא תיתן לי כשהיא עוד לא מבינה מה הקשר לילדה הנכה, אז תן לי שנייה לסיים. מעבר לתרומה הכספית של המשאבים הכספיים האלה שהיא ברורה וצבועה לטובת רווחת הילדים והיא ברורה, ולראיה מה שקורה בבתי ספר אחרים שעשו דברים נפלאים במהלך השנה באותם כספים של הניהול העצמי שמקבלים מרשת מגוונים, יש פה משמעות בבית הספר, משמעות קריטית בעיניי ומשמעותית מאוד, על אחת כמה וכמה כשמדובר במקרה הספציפי הזה שציינתי. ואני אסביר למה. אם אנחנו חותמים ומקבלים החלטת מועצה שאנחנו מכלילים את הסכם הניהול העצמי, משמע מחר בבוקר, לא ב-1/9 במקרה הטוב, מסדירים את מערכת היחסים באופן כזה שבית הספר יכול לעשות שימוש באותם חדרים למעט חדר 6 בשעות הבוקר, וצהרון מגוונים גולן עושה שימוש, כמו בכל בתי הספר, החל מהשעה 10:13. המשמעות היא שהילדה הזאת, לצורך העניין, מחר בית הספר מונגש. הכיתות שנמצאות, כל כיתות הספח שנמצאות בקומה השנייה, ואני ביקרתי שם שבוע שעבר, כל כיתות הספח שנמצאות שם בקומה שנייה של חדר אמנות, חדר מחשבים, ספרייה, שלא מונגשות לאותה ילדה, ואותה ילדה לא זוכה לקבל מענה לשיעורים האלה, בעצם יכולים-

גב' שירה אבין: תנו לדברת לסיים ואחר כך כל מי שיש לו מה להגיד יגיד. חברים. כן, דברת.

גב' דברת ויזר: אז זו נקודה נוספת שאני רציתי לחדד, ואם דלית

תרצה לדבר על זה היא תוכל אחר כך להתייחס לזה. אני מכירה את הטענה שמדובר בעצם על עמותה מעין עירונית, חצי עירונית. אני מבקשת בדיון הזה, היות ובעולם המשפטי שאנחנו חיים בו אין כזה דבר 'מעין'. יש עמותות עירוניות ויש עמותות פרטיות. נכון לכרגע המצב המשפטי והסטטוס הוא שהעמותה היא איננה עירונית עדיין, ואולי היא בתהליך להפוך לעמותה עירונית אבל לכשם היא תיהפך לעמותה עירונית אז הדיון בעצם יתייטר או שהוא ייכנס שוב לאותו פורום והוא ייכנס שוב לדיון מחודש. אז אני מבקשת בכלל לא להעלות את הסוגיה הזאת אלא להתייחס למצב המשפטי as is.

עו"ד אבי גרנבר: אני מודה שאני לא הייתי ער לעניין הזה שיש למעשה הבדל בין תלמידים בתוך מערכת החינוך ברמת השרון. אנחנו החלפנו על זה מילה. אני הבנתי שיש ניהול עצמי ושהניהול העצמי הופעל בבתי הספר, ואני חושב שהטעות פה זה לצאת מתוך נקודת המבט הנדל"נית. רשת מגוונים קיבלה את הסמכות להפעיל את הצהרונים ברמת השרון, ולכן אם יש הסכם ניהול עצמי אז כל התלמידים ברמת השרון בצורה שווה צריכים ליהנות מהפירות של הדבר הזה. לא יכול להיות שיש בית ספר אחד שכן בפנים ויש בית ספר אחר שלא. חדר 6 / לא חדר 6, אם יש ילדה שצריכה לקבל פתרון לאור בעיה שיש, אז צריך למצוא לה את הפתרונות בלי קשר. זה לא קשור לניהול העצמי או לא. אסור שהילדה הזאת תהיה תלויה בזה שאנחנו פה מחליטים אם לאשר או לא, ואני מבין שכבר עושים את הצעדים כדי לפתור את זה. אם יש בעיה משפטית בעצם הגבייה ממגוונים בבתי הספר גולן ואורנים, ואני גם לא רואה שום הבדל בין מה שקורה בגולן לאורנים וכל בית ספר אחר. כולם צריכים להיות באותו סל. אז או שהעירייה תיתן את הכסף, כמו שאני מבין שזה הכיוון, או שהעירייה תיתן את הכסף או שהכסף ייכנס לקופה מרכזית שמשם זה יחולק וכל ילדי רמת השרון שווים. מה שמקבל ילד בהדר יקבל ילד באורנים ויקבל בגולן, יקבל באמירות. זה העיקרון הכי פשוט

בעולם.

גב' דברת ויזר: אז תן לי להסביר לך מה הבעיה בנקודה הזאת. תן לי להסביר לך, בתור מי שבאמת עשתה חצי דוקטורט על הנושא הזה של הניהול העצמי. אני אסביר לך מה הבעיה. לשיטתך, אני מבינה את הסוציאליזם ואני מבינה את הרצון לשוויון. רגע, שנייה. עכשיו אני רוצה להסביר שתי נקודות בבקשה. חוץ מאותו הסכם ניהול עצמי שאני מדברת עליו, שמתייחס רק להשכרה, לדמי שימוש ממגוונים גולן, חוץ מזה יש הסכם רשות שעליו הרשות חתמה לפני שנה, והוא בעצם מעביר פר ילד סכום מאוד גדול של מאות שקלים לכל בית הספר. זה סכום שמועבר ממשרד החינוך. זה חוץ מזה. תעשה הבחנה בין שני הדברים. זאת אומרת, בית הספר מקבל גם מאות שקלים פר ילד ממשרד החינוך, שמעביר לרשות המקומית, שהרשות מעבירה לבתי ספר, וזה קורה וזה קורה מצוין, וזה הגדיל את המשאבים, וזה קורה בכל בתי הספר. יתירה מכך, כדי למנוע אפליה כזאת בין בית ספר גדול כמו אוסישקין שמונה 800 ילדים והדר שמונה 600 ומשהו ילדים ובתי הספר הקטנים, לצורך העניין, של נווה גן או גולן, עשינו איזושהי אדפטציה בתחשיב בצורה כזאת שזה לא בדיוק 258 ₪ לצורך העניין כפול 800 או כפול 300, אלא יש איזושהו מספר תקן מתקן. וזה אומר שבעצם ההעדפה המתקנת הזאת בעצם מתקנת יחסית את הפער. כמובן שעדיין זה לא שווה, כי גם מן הסתם צרכים של בית ספר של 800 ילדים זה לא 300 והם לא צריכים את זה, ולראיה הדברים הנפלאים שכל בתי הספר היסודיים עושים. זה עובד. ופה יש את התיקון. חוץ מזה יש כלי נוסף שיש לו גם משמעות, יש כרך כזה שאני מזמינה אותך לקרוא אותו, של משמעות עצומה שמדברת היום, בדומה דרך אגב לתכנון ובנייה, שיש העברה של סמכויות מלמעלה למטה, אותה ראייה בדיוק של משרד החינוך שמנסה כמה שיותר להעביר סמכויות ממשרד החינוך לאותו מנהל בית ספר. אני לא ארחיב יותר מדי, אבל ממש במשפט אני אגיד

לך שהיות שיש משמעות מאוד גדולה ברעיון ובחזון של הניהול העצמי שבעצם מקנה למנהל בית הספר את היכולת באמת לנהל את הדבר הזה כמו עסק כלכלי, מעבר לתפיסה הפדגוגית-

עו"ד אבי גרובר: אני הולך לכל הכנסים של משרד החינוך בעניין, אני מכיר את התורה.

גב' דברת ויזר: מעולה.

עו"ד אבי גרובר: אבל זה גם לא קשור.

גב' דברת ויזר: זה קשור, כי בעצם אנחנו מנסים, הרעיון הוא ומה שעומד בבסיס השיטה ובסיס ההיגיון הוא כן לתת למנהל בית הספר להילחם על המקום שלו, לבוא בצורה יצירתית, איך הוא ממנף את הנכסים שיש לו ומה הוא עושה איתם כדי באמת דה פקטו להביא את בית הספר לניהול העצמי. להביא את הכספים, להביא-

מר נדב אהרונסון: איזה נכסים יש לו חוץ ממגוונים?

גב' דברת ויזר: אני אגיד לך. זו שאלה מצוינת.

עו"ד אבי גרובר: דברת, את ביקשת כסף ממגוונים כי אמרת שהבעיה היא בנדל"ן. אני חושב שזו טעות ללכת על הקו הזה של העניין של ההחזקה בנדל"ן. כמו שאת רואה, את עכשיו מתחילה לעבוד מתוך הטאבו, להגיד 'החדר הזה הוא כן, החדר הזה הוא לא', ואם אמרו לך שלא אז את בבעיה.

גב' דברת ויזר: אני רוצה להתחבר להצעה הראשונה שלך, כי זו הצעה באמת עניינית, אבל אני רוצה להסביר לך למה היא לא עולה בקנה אחד עם האני מאמין של הניהול העצמי. לא יכול להיות שהכל יהיה שווה בשווה, שהכל ילך לאיזושהי קופה והעירייה תחלק את זה. שוב, בגלל שבעצם אתה

עוד פעם מסרס את מנהל בית הספר. אנחנו רוצים לתת למנהל בית הספר את היכולת לבוא בצורה יצירתית עם מעוף קדימה, ובאמת לחשוב איך הוא ממנף את הנכסים, ותיכף אני אגיד לך איזה נכסים.

עו"ד אבי גרובר: אני רק אמרתי איך המנהלים בכל בתי הספר יכולים לעשות את זה, ולא יוצא ששתיים עם פחות אמצעים. זה כל מה שאמרתי.

גב' דברת וייזר: קודם כל, כל המנהלים צריכים לעשות את זה. אנחנו מדברים על גולן ואורנים. זה לא שאני מסכימה עם מה שקורה באורנים, אני רק מנסה להסביר מה ההבדל מבחינת הנכס הזה והנכס הזה בסטוס המשפטי שלו. נכס סוכנותי ונכס של העירייה. עכשיו, מה שאני אומרת לגבי אורנים – ברור שבית הספר אורנים לא צריך לסבול מזה וברור שבית הספר אורנים צריך הרבה, אפילו יותר, והוא יכול לעשות שימוש גדול בכספים האלה, אבל עם בית הספר אורנים אנחנו כבר סיכמנו בחודש אוגוסט יחד עם הנהגת ההורים ובשיתוף עם אגף החינוך ומנהלת בית הספר, שהיות והשנה יש להם שנה מאוד מאוד קשה שעומדת לפתחם, שהם בתוך הדבר הזה, שהם חיים בתוך אתר בנייה וקשה להם, אבל אוטוטו זה נגמר. והיא ביקשה, מנהלת בית הספר ביקשה, למרות שהנהגת ההורים והיו"רית הביעה בעצם את הרצון החד משמעי שלהם כן לקחת את זה שלב אחד קדימה, מנהלת בית הספר ביקשה מאתנו באותה שיחה לתת להם לעבור את השנה הזאת, שהיא שנה גם ככה קשה, מתוך ראייה ברורה ששנה הבאה אנחנו גם יודעים מה אנחנו עושים שם. שנה הבאה הם יקימו מרכז תמיכה-

עו"ד אבי גרובר: ונגיד ששנה הבאה הם חושבים שזה יותר נכון לשים את זה במגוונים. למה זה פוגע בהם בכסף?

גב' דברת וייזר: תקשיב, אבי, זה מדהים, אני מנסה לענות לך, תן

לי שנייה. אז אני מסבירה שהסוגיה של בית ספר אורנים תיפתר בגלל שכבר סוכם וברור שהם יקימו שנה הבאה מרכז למידה בית ספרי כזה שייתן מענה, דרך אגב, מיטבי, ויהיה בעצם קשר גם בין מנהלת בית הספר והמורים למי שיעביר את הצהרון, תהיה למידה בקבוצות קטנות, יתנו טיפולים כאלה ואחרים שאותם ילדים זקוקים להם, ובעצם יש תכנית ברורה לאן בית הספר הזה הולך. להפך, הפתרון שלהם הוא אפילו פתרון הרבה יותר טוב. איזה נכסים יש לבתי הספר? בית הספר יכול לעשות באופן תיאורטי, אני אגיד לך איזה נכסים. יש ערים במדינת ישראל, ובדקנו את זה אני ואגף החינוך לעומק והלכנו וביקרנו בערים אחרות. יש ערים שלקחו את הניהול העצמי ממש שלב אחד קדימה ורצו עם זה. ואנחנו לא שם, וזה בסדר. אבל הוא שאל מה, אז אני עונה. אני אומרת לך, מבחינת הנכסים-

מר נדב אהרונסון: תני דוגמה של איזה מנהלת בית ספר או מנהל בית ספר שלקח נכסים שלו והפך אותם-

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: בשלב הבא, ובדומה לערים אחרות, שיש ערים אחרות, יש ערים אחרות שלא, שהן מאוד דומות לנו, ויש ערים אחרות שעברו ל-100% ניהול עצמי. מנהל בית הספר יוכל להשכיר את הכיתות לימי הולדת.

מר נדב אהרונסון: למה שנתיים הוא לא עושה את זה?

גב' דברת וייזר: אני אסביר לך. אני עונה לך על השאלה הראשונה, שאלת מה לדוגמה. זה מספיק לך לדוגמה? אני אעבור לשאלה השנייה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, הבנתי, יזמות-

גב' דברת וייזר: יוכל להשכיר את זה לחוגים, לסדנאות הורים וכו'.

למה אנחנו לא עושים את זה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אחדד. אני אומר, מה הוא יכול לעשות, אפילו אני שבחיים לא עשיתי שום עסקה בחיים שלי, אני יודע מה הוא יכול לעשות.

גב' דברת וייזר: שאלת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שואל מה עושים ברמת השרון.

גב' דברת וייזר: אז אני אסביר לך. אנחנו עוד לא שם.

עו"ד אבי גרובר: הגליק הגדול בניהול עצמי זה מה עושים עם הכסף, לא איך עושים את הכסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: התשובה היא שלמעט השכרה של מתקנים למגוונים, מנהלי בתי ספר משך שנתיים לא עושים כלום.

גב' דברת וייזר: לא בגלל שחלילה מנהלי בתי ספר שלנו הם לא יצירתיים ולא יזמים ולא רצו לעשות. בגלל שאנחנו החלטנו בעצם ברשות ללכת לאט לאט וצעד צעד, אנחנו לא רוצים להפיל גם ביום אחד כרעם ביום בהיר על מנהלי בית הספר את האוטונומיה המוחלטת הזאתי, ולכן החלטנו שאנחנו נעשה את זה שלב אחרי שלב.

גב' שירה אבין: שני דברים. אחד, מי שרוצה מבין חברי המועצה להגיב, אז בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה עמדת מגוונים בעניין הזה? לי נראה שהדיון פוליטי פה, כי זה דיון פוליטי, הוא מיותר לחלוטין, משום שסו סוגיה שצריך למצות את הדיון בין אותה מנהלת גולן או אורנים או מי שעדיין לא הגיע להסכם הזה.

עו"ד אבי גרנבר: אהרון, יש אמירה עקרונית.

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לסיים. עם הנהלת מגוונים למצות את זה. יתירה מזאת-

גב' דברת וייזר: עשינו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אתן לך טיפ. אני פשוט מכיר את זה דרך אשתי. יש מרכז גישור במגוונים, אי אפשר לחשוד באנשים שבמגוונים שהם מוטים. אני מדבר על המגשרים.

גב' דברת וייזר: אז אני אסביר לך למה לא?

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה, תני לי להסביר לך מה שאני חושב על הדיון הזה. אני חושב שלשם צריך להביא את זה ולשם נמצא את הפתרון. משום שהדיון הפוליטי כאן יכול לגרור אותנו מחר לדון גם בסכסוך שכנים שאחד מעיר את השני בין שתיים לארבע.

גב' דברת וייזר: לא, זה לא דיון פוליטי, בדיוק כמו שב-2006, אתה לא מביא את זה למקום הנכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אני אומר את דעתי.

גב' שירה אבין: אבל בואו נעשה דבר אחד. כל אחד ידבר-

מר עידן למדן: הפורום הוא פורום פוליטי, בואו לא נתבייש.

מר גיא קלנר: אבל זו סוגיה עקרונית.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני רוצה רגע להגיב. זה שכולם מדברים וכולם

שרים ביחד ומזמרים זה נורא יפה ונורא נחמד, אבל זה לא יביא אותנו לשום מקום הגיוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אסיים בכל זאת את אמירתתי.

גב' שירה אבין: אני אתן לך לסיים, ומי שירצה להמשיך-

גב' נורית אבנר: יש פה את מיכל שרוצה לדבר בשם-

מר טל עזגד: אבל אנחנו רוצים לדבר, נורית. אז בואי נחליט

שאת מנהלת את הדיון, נשמע את כולם.

גב' שירה אבין: אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכול להיות שהדוגמה על סכסוך שכנים היא באמת

קיצונית, אבל אני חושב שצריך למצות את הדיון בין שני הגופים-

גב' דברת וייזר: ניסינו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז לא מספיק.

גב' דברת וייזר: ניסינו חצי שנה, זה לא מספיק? 25 ישיבות זה לא

מספיק?

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל תני לי לסיים. שמעתי אותך בכזאת סבלנות,

תקשיבי לי עוד שתי דקות בדיוק.

גב' דברת וייזר: פשוט יש לך חוסר מידע.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שסוגיה כזאת, בגלל שהיא באמת לא

מורכבת, היא ברת גישור. אני חושב שאם תיגשו לזה בגישה קצת שונה מאשר

כל אחד ילך נגד השני, אפשר למצוא פתרון. חצי שנה לא אז שנה יהיה. 3

חודשים נוספים, אני חושב שזה ראוי יותר מאשר שאנחנו פה נשמע דעה ועוד דעה-

גב' דברת וייזר: יש לו חוסר של ידע. האם גם החלטת המועצה בשנת 2006 שנתנה זכות שימוש בחדר מס' 6 היא גם החלטה פוליטית? ולמה הביאו אותה?

מר אהרון אלמוג אסולין: בוודאי. אפשר לשנות אותה.

גב' דברת וייזר: אז בואו נבטל אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר לשנות אותה.

גב' דברת וייזר: היא לא היתה צריכה להגיע לשולחן הדיונים? עובדה שהגיעה לשולחן הדיונים.

גב' שירה אבין: אבל אנחנו יושבים פה ודנים, בואו ננסה לדון בצורה-

גב' דברת וייזר: ודאי שאפשר לשנות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו מתחילים להתעסק בשטויות פה.

גב' שירה אבין: אני מבקשת. אבי.

עו"ד אבי גרובר: עם כל הכבוד, המועצה נבחרה כדי לקבל החלטות.

גב' שירה אבין: אנחנו משתיקים את כולם בדיוק באותה מידה.

עו"ד אבי גרובר: אהרון, אנחנו מועצה, אפשר לקבל גם החלטות, לא צריך...

גב' שירה אבין: אנחנו ניתן לכל אחד מהצדדים להגיד את מה שיש לו להגיד.

עו"ד אבי גרובר: ...ההשפעות המשמעותיות על תקציב העירייה או תקציב מגוונים או כל אלה. יש פה עניין עקרוני לדעתי, שבאה, ביקשה חברת מועצה לקבל בעניינו החלטה. בואו נקבל החלטה. אני חושב שזה יחסית פשוט. מדובר פה על כמה עשרות אלפי שקלים.

גב' דברת וייזר: 36,000 ₪.

עו"ד אבי גרובר: 36,000 ₪, שהם עניין עקרוני לבית הספר. הם לא ימוטטו לא את מגוונים ולא את העירייה. אם מגוונים לא מסוגלת לעמוד בדבר הזה אז אנחנו נתמודד עם זה בשבוע שבועיים הקרובים עם תקציב העירייה. בואו נקבל החלטה שיש פה עניין עקרוני שמה שיש בגולן, מה שיש בהדר ובאוסישקין ובכל בית ספר אחר יהיה גם בגולן, תודה רבה, ונגמור עם זה.

גב' שירה אבין: אני קודם כל חושבת שיש הפרדה בין שני דברים. יש הפרדה בין הנושא של הצהרון וכל הנושא של הניהול העצמי. אני חושבת שלקחת את זה ולהכניס לתוך המקום את הנושא של אותה ילדה ואת כל נושא ההנגשה, אני חושבת לא ראוי ולא במקום. קודם כל אני חושבת שלקחת ילדה שיש לה איזושהי מוגבלות ולשים אותה מחוץ למבנה של בית הספר במבנה צדדי-

גב' דברת וייזר: לא לשים אותה. זה לא מה שאמרתי. להעביר את כל חדר האמנות וחדר מוזיקה מקומה שנייה לשם. חס וחלילה, כדי לא להרחיק אותה, כדי שהיא תיכנס עם כולם.

גב' שירה אבין: דברת, אני הקשבתי לך.

גב' דברת ויזר: אבל זה לא נכון להגיד...

גב' רותי גרונסקי: את ביקשת שאבי לא יפריע לך ואת עכשיו הפרעת לאהרון ואת מפריעה גם לשירה. באמת, תני לאנשים לגמור לדבר.

גב' שירה אבין: את לא שמעת עד הסוף מה שיש לי לומר. אני אומרת דבר אחד – לגבי כל מה שקשור להנגשה, יש באמת את נושא הטיפול בתוך המעלית וכל מה שאנחנו צריכים להסדיר. בנוסף, אם יש כל דבר שאנחנו צריכים, ואני הייתי שם יחד עם תמי בחופש שעבר כדי לעשות את כל ההנגשה שצריך לאותה ילדה שתגיע לבית הספר. אז בואו נשים את הדברים, ועשינו כאן באמת דברים לקראת הנושא הזה, כי זה בנפשם של כולנו. אני רק אומרת שאני בהחלט חושבת שקודם כל לבוא ועל הנושא הזה לבוא ולשים נושאים אחרים, אני חושבת שלא פה המקום לעשות את זה, כי אני חושבת שאם אנחנו רוצים לדבר על כיתות נוספות ואיפה הן יהיו, ואם יש מקום בתוך בניין בית הספר או לא, זה המקום לדון בישיבה עם אגף החינוך, אין כאן בכלל נציגות של אגף החינוך. אני לא חושבת שזה נכון לעשות את זה כך. נשאלת שאלה שהיא שאלה, ואני, כמו שאנחנו מדברים על גולן, ואני אמרתי את זה כבר מזמן באחת השיחות שהיתה בינינו, לא בשום פורום כזה, לגבי הנושא גם של גולן, ויש בעיניי דבר שהוא בלתי נפרד, וזה הנושא של אורנים. אני באתי ואמרתי כבר אז – יש שני דברים, וצריך לעשות את ההפרדה. אפשר לתת גם לגולן לדבר, למתנ"ס, ואפשר לדבר גם להורים. אני אומרת דבר כזה: יש איזשהו מצב שגורם לאי שוויון כרגע של בית ספר גולן ושל בית ספר אורנים עם כל בתי הספר האחרים מבחינת יישור קו. עכשיו, אנחנו לדעתי ולתפיסתי, העירייה עצמה צריכה לקבל החלטה. מדובר בבית ספר גולן על 36-40 אלף ש"ח, מדובר בבית ספר אורנים על איזושהי התייחסות מבחינת כמה ילדים. שוב, אפשר לבדוק את הדברים, זה לא משנה.

זה לא נכון להשהות.

!!!

גב' שירה אבין: זה לא קשור להשהות. הרבה שנים, ויש לי הרבה היסטוריה ברמת השרון, ואף אחד לא יכול להעיד שלא בתי הספר הם חשובים לי, בדיוק כמו שחשובים לכל אחד אחר. היו לנו הרבה שנים שיחות וניסיונות בעבר, לא השנה ולא בשנה שעברה, עוד הרבה לפני, לנסות ולהיכנס, ויכולים להעיד כאן גם החברים, גם גיא יושב שנים, גם בצד של מגוונים, ועידן ישב ושמוליק. יש הרבה אנשים שהם חלק. ונורית. חלק מהתהליך. לגבי הנושא של הכניסה והצהרון שיהיה בתוך בתי הספר היה כבר תהליך שמזמן ניסינו לעשות אותו ולא צלחנו. אני אומרת, לנו יש היום מצב נתון – בשני בתי הספר האלה יש איזושהי הפרדה שהחליטה לפני הרבה מאוד שנים מועצת העיר והנהלת העירייה שהיתה. אני אפילו לא הייתי חלק ממנה, ואני לא מדברת על 2006, אני מדברת עוד הרבה לפני. אולי היחיד שישב היה שמוליק. והיתה החלטה שיש אמנם שער אחד ואין הפרדה, אבל יש מבנה אחד שאמור להיות המבנה של בית הספר ומבנה אחד שאמור להיות של המתנ"ס. מעבר לזה, השטחים עצמם של כל מה שקשור לבתי הספר, מתנ"סים, בתי כנסת, לא משנה מה, כולם שייכים לעיריית רמת השרון. לא שייכים לבית ספר כזה או אחר מבחינת הסך הכל. אנחנו בסך הכל רוצים להביא למצב אחד – שהסכום ההתחלתי שיש לבית ספר גולן ולבית ספר אורנים, שלדעתי הם כן נמצאים במקשה אחת מהסיבה שאנחנו צריכים לתת את האיזון ואת התמיכה לכל בתי הספר כדי שיהיה יישור קו. כמו שאם אני היום הולכת ונותנת איזושהי תכנית לחטיבות הביניים, ואנחנו ישבנו פה בישיבות עבודה ואמרנו, אנחנו רוצים לתת עוד כסף לחטיבות. אנחנו ניתן לשתי החטיבות שווה בשווה, כי אני חושבת שזה מה שראוי לעשות ומה שנכון. אז אני מציעה, כדי שאנחנו נתכנס ונתקדם הלאה, יש סכום, שוב, וצריך לעשות את זה לפי היחס של אותם ילדים, צריך לתת איזון, וגם אם צריך לתת את ה-40,000 ₪ לכל אחד

מבתי הספר כדי שיהיה לו איזשהו פור זהה לכל האחרים, זה מה שצריך לעשות בסוגיה הספציפית הזאת. לגבי הנושא של כיתות, אם צריך יותר כיתות, אם צריך להעביר כיתות למקומות אחרים, זה אני חושבת מן הראוי שנעשה קודם כל עם אגף החינוך. לפני שגם אם זה יצטרך להגיע לכאן, אני חושבת שמן הראוי לעשות את זה בצורה נכונה. עכשיו, אני חייבת לומר, אני אף פעם עד עכשיו לא שמעתי שיש בעיה עם כיתות בבית ספר גולן, שבעקבות הנושא של הנגשה צריך להעביר אותן למבנה השני. זו פעם ראשונה שאני שומעת את זה היום.

גב' דברת וייזר: מה זאת אומרת? תחשבי איזה רעיון זה.

גב' שירה אבין: אני לא סותרת ולא אומרת כלום.

גב' דברת וייזר: במקום לחכות עכשיו שנה להנגשה.

גב' שירה אבין: אני אומרת, אם יש בעיה, צריך לדון בה, לא בפורום הזה כרגע. אם יש בעיה צריך לפרוט אותה, צריך להביא אותה בצורה מסודרת ולהבין-

גב' דברת וייזר: אנחנו דנים-

גב' שירה אבין: אנחנו דנים עכשיו בנושא הכספי. זה מה שעלה, זה מה שדובר בהסכם ועל זה אנחנו דנים. אני אומרת שוב, אני חושבת שיאה ונכון לא לדבר, לא על ילד כזה או אחר, וכל פתרון שצריך לתת אנחנו צריכים לתת אותו. אין ויכוח.

גב' דברת וייזר: אז אם לא צריך לדבר על פתרון כזה או אחר, אז למה מראש לא חותמים על הסכם הניהול העצמי? מה קורה בבית ספר גולן שדווקא התריגו את בית הספר הזה ולא חותמים על הסכם ניהול עצמי? זה

בדיוק העניין? אם אנחנו שווים אז כולם צריכים היו לחתום על הסכם הניהול העצמי.

גב' שירה אבין: אני אמנם ביקשתי לא להיות שותפה לדברים, אבל אני אומרת, כשדיברו על הדברים גם היה שלב מסוים שגזבר העירייה בזמנו אמר: 'את אותו כסף אני כעירייה, כרשות, נעביר למתנ"ס גולן'. עכשיו אני אומרת שוב, אנחנו רוצים לפתור שיהיה כסף לכולם-

גב' דברת וייזר: לא, זה לא רק זה.

גב' שירה אבין: או שאנחנו רוצים ללכת על משהו אחר לחלוטין?

גב' דברת וייזר: אבל בואו ניתן שנייה למישהו להגיב.

גב' שירה אבין: שנייה. אני רוצה לשמוע, אני רוצה נציג אחד מבית ספר גולן. שנייה, חברים. אני רוצה לשמוע נציג אחד מבית ספר גולן, מי שתבחרו, שיציג את הסוגיה מהצד שלכם, ונציג של מגוונים שיציג את הסוגיה מהצד שלו, ונבין את כל התמונה ונקבל החלטה. את הנציגה?

הערה מהקהל: אני האמא של הילדה הנכה. אני שמה כרגע פוליטיקה בצד. אני לא באתי פה לענייני פוליטיקה. דה פקטו מה שקורה בפועל זה שאנחנו שנה וחצי אחרי העובדה שהילדה התחילה ללמוד בבית הספר ועושה חיל מההיבט הלימודי, עושה חיל מההיבט החברתי. אם זו לא היתה שעה מאוחרת אני מבטיחה לכם שהיא היתה פותרת את הסוגיה הזו בשנייה פה ללא כל הדיונים מסביב. גב' אבין היקרה-

גב' שירה אבין: שירה זה בסדר.

הערה מהקהל: עזבי באמת את כל הפוליטיקה, כן ראוי / לא ראוי. מה שקורה בפועל זה שישנן כרגע 4 או 5 כיתות שעובדות שגרתית כל יום

בקומה השנייה. לנועה אין הנגשה לקומה השנייה. גם את ההנגשה שאת היית מעורבת בה, כשאנחנו צעקנו הצילו, כי עד אז העירייה לא היתה מעורבת ולא היתה מוכנה להיות מעורבת. אני חייבת לשים דברים על דיוקם. ורק אחרי שאנחנו הקמנו קול צעקה, ותמי היתה יד ימיננו, רק אז התאפשרה ההנגשה המינימלית, שזה הכניסה, וזה אחרי נפילה של נועה, והפטיו למשחקים ושירותים קדימה. נכון להיום נועה לא משתתפת ולא לוקחת חלק בשיעורי מוזיקה, בספרייה, באמנות, במחשבים. זו ילדה ברמה מאוד מאוד גבוהה. נכון להיום, בפורום הזה, ללא שום פופוליזם וכו', אפשר לקבל החלטה שממחר בבוקר אותן כיתות, כיתה 6 / לא כיתה 6, כיתות ריקות שנמצאות שם. אגב, אני לא יודעת מה העניין עם כיתה 6, זו פשוט כיתה גדולה, ראויה, שאפשר לעשות בה שימוש. זה הכל. כי היא נמצאת ריקה בשעות הבוקר, כולל שתי הכיתות האחרות. ולאפשר לכל הילדים ולנועה ליהנות ולהיות חלק מכל החברה.

גב' שירה אבין: היתה פניה, דברת? באמת. חברים, אתם עושים את זה בצורה... שנייה, בואי אני אתן לך לסיים. אם היא הגיעה בכיף היא תדבר וזה בסדר.

הערה מהקהל: לעניין הפניות, זה באמת לא הפורום.

גב' נורית אבנר: איפה היית שנה וחצי? למה אנחנו היום...

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: אני יושבת בוועדת חינוך ולא יודעת שיש בעיה כזאת בבית הספר. סליחה, אתם מביאים את הגברת, א' תיידעו אותנו שמביאים לכאן אותה. אין לי בעיה שיביאו אותה, אבל תיידעו אותנו-

גב' דברת וייזר: סליחה, למה לא יידעו אותנו שהגיעו 50 תושבים?

גב' שירה אבין: גם אותנו לא יידעו.

גב' נורית אבנר: ידעת מצוין שיבואו.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: ההפך, אני מגלה אמפתיה כלפיך, באמת, אמיתית. לא, סליחה רגע, חמודה, אני רוצה להגיד לך משהו. אני מגלה אמפתיה ענקית כלפיך, באמת. אני חושבת שזה לא המקום כרגע לבוא ולפתור את הסוגיה הזאת. אני יושבת כרגע ושומעת הצעה לסדר על הבעיה בין מגוונים לבית ספר גולן. אני לא מבינה כרגע-

הערה מהקהל: אני לא דנה בעניין ה... זה לא האישי פה וזה ראשית דבריי. אני דנה לעניין מאוד ברור ופשוט, שבפורום הזה נכון להיום, נכון לעכשיו בדקה זו, מחר בבוקר אתם יכולים לאפשר לאותה ילדה ליהנות מאותן כיתות ריקות שכרגע-

גב' רותי גרונסקי: לא, אנחנו לא הפורום המתאים. אז את כנראה לא יודעת מי אנחנו. אנחנו לא הפורום המתאים.

מר אהרון אלמוג אסולין: איפה מנהלת בית הספר?

(מדברים ביחד)

גב' רותי גרונסקי: מי שהביא אותך לפה הטעה אותך. זו הבעיה. לא היית צריכה לבוא לפה. נורית ואני בוועדת חינוך יושבות. למה לא הגעת אלינו לוועדת חינוך? למה גילי לא מודעת לזה? זה לא בסדר.

גב' שירה אבין: חברים, בואו.

גב' רותי גרונסקי: אז אנחנו מבטיחות שנעזור לך, אבל זה לא הפורום

המתאים. אנחנו ניפגש איתך מחר בבוקר.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני מבקשת.

גב' רותי גרונסקי: אנחנו מבינים, תאמיני לי שאנחנו מבינים.

גב' שירה אבין: אתם רוצים שאני אוציא את כולם החוצה? באמת

אני לא מבינה, מה זה כל הצעקות האלה? אני קודם כל אפשרתי לדבר. עכשיו אני אומרת שוב. קודם כל, את יכולה לסיים את מה שאת רוצה לומר. אם את רוצה לומר עוד משהו. אני רוצה לומר שני דברים. אחד, בנושאים שאני הייתי מודעת אני גם דאגתי שיטפלו בהם. עכשיו אני אומרת שוב ואני מציעה, כדי שבואו נעשה את ההפרדה בין שני הדברים ונעשה את זה מכובד מכמה מקומות. קודם כל, אני לא חושבת שאת הדברים האלה צריך לבוא למקום הזה. גם אני גידלתי ילד שיש לו מגבלה, בחיים לא הגעתי למקומות האלה, אני חושבת שזה לא ראוי ולא מכובד. זה אני אומרת בקטע באמת הבין אישי. אם צריך לדבר על הנושא הזה ואם יש בעיות כאלה ואחרות, אין שום בעיה, אנחנו נשב עליהן ואנחנו ניתן את הפתרון. זה הכל.

הערה מהקהל: אני רק אסיים את דבריי ואומר שוב, בואו נעשה

הפרדה. לא מדובר פה על ההנגשה של נועה. יש באמת פורום אחר, אנחנו מטפלים בעניין, לצערי, גם באופן אישי. אני מדברת על העובדה הזאת שמחר בבוקר נועה יכולה ליהנות באופן שגרתי משאר השיעורים שהיא לא יכולה ליהנות בהם עד היום. ואת זה את יכולה לקבל יחד עם המועצה הזאת.

גב' שירה אבין: לא, אני רוצה להסביר משהו. זאת לא החלטה של

ראש העיר, תמי יקירתי, עם כל הכבוד. אני אומרת שוב. גם אם אנחנו נצטרך לשבת גם מחר כדי לדון בסוגיה ולנסות לפתור את הדברים, זה שני דברים

נפרדים וצריך לשים את הדברים באמת בנפרד. גם כשהיתה בעיה, ותמי העלתה אותה בפניי, יחד עם תמי הלכנו ביום שישי בצהריים כדי לפתור את הנושא. וקיבלנו שם החלטות גם תכנוניות, במקום. אז אני אומרת, בואו, לא ניקח את הדברים ונעשה את הפרדה. יש את הנושא הזה, צריך לבדוק את הדברים, יכול מאוד להיות, ואני אומרת את זה, גם לפעמים מנהלים מקבלים החלטות מוטעות. הם יכולים גם להחליט שכשיש ילד ויש לו איזושהי בעיה, כמו שהיה בעלומים והיה במקומות אחרים, ויושב כאן אבא של ילד שיש לו מגבלה, ובאותה מידה מצאנו את כל הפתרונות וכל הכיתות הפכו להיות בתוך הקומה הראשונה, ואני חושבת שכך יאה. קודם כל. אם יש בעיה והיתה פנייה גם בסוגיה כזאת להנהלה של מגוונים, אני משוכנעת שאף אחד לא היה סוגר את הדלתות. אני חושבת שלכולנו בסך הכל באמת יש את הרגישות, ואני לא חושבת שזה באמת ראוי שאנחנו אפילו נעשה את זה פה. אז אני אומרת, לסוגיה הזאת, אם יש בעיה, אנחנו נשב בפורום החינוכי הנכון ואנחנו נדון בדברים.

גב' דברת וייזר: בואו ניתן לנציגה שלהם לדבר, בהקשר הזה של ההסכם עצמו, בסדר?

גב' שירה אבין: עכשיו אנחנו מתייחסים לסוגיה של ההסכם עצמו. תמי, דברי בשם בית הספר. מי שמכם יחליט לדבר, מיכל תדבר בשם הזה, ואנחנו נתקדם.

גב' תמי גת-אביב: אני רוצה להבהיר קודם כל לחברי המועצה שלא יודעים מה קורה בבתי ספר אחרים. ברגע שנחתם הסכם ניהול עצמי מנהלת בית הספר יושבת עם מגוונים או מי שאחראי באותו מקום על הצהרון. מנהלת בית הספר מחליטה ביחד, בשיתוף פעולה פחות או יותר, כמה כיתות צריך לצהרון, איפה הן יהיו, זה עובד ביחד, ובהמשך גם מקבלים את התשלום. מה

שקורה בגולן כרגע, ואנחנו כן זקוקים לעוד כיתות. לחילופין, אנחנו גם זקוקים להורדת כיתות למטה. אצלנו בקומת הקרקע יש בתוך המבנה העיקרי אך ורק שתי כיתות אם. נועה לומדת שם, והכיתה שבה היא משולבת. אין לנו יותר משתי כיתות אם בקומת הקרקע. מאידך, עומד המבנה שקודם לכן לא היינו זקוקים לו, עומד מבנה עם שלוש כיתות ריקות, בוקר בוקר. בוקר בוקר, גמרנו את השבוע. שש פעמים בבוקר עומד המבנה ריק. אם אנחנו צריכים להשתמש בו פעם בשבוע – כן, אין בעיה. יש שם שיעור מאסטר-שף או משהו שקשור להעשרה, לא מגרשים אותנו. השימוש הראשוני, ומי שמחליט מה יהיה שם, זה מגוונים. המפתחות הם אצל מגוונים. המבנה הזה, אהרון אסולין, הוא של עיריית רמת השרון, לא של אגף החינוך.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון.

גב' תמי גת-אביב: המבנה הזה, שהוא של עיריית רמת השרון, אין שום בעיה שימשיך להיות צהרון של מגוונים, יש להם את המבנה הנוסף ואת חדר הקרמיקה. אני לא מדברת על הדברים האלה בכלל. אני מדברת על כך ששלוש כיתות, כולל חדר 6, עומדות ריקות. שלוש כיתות אלו בנוהל תקין עם מנהלת בית הספר בהסכם ניהול עצמי, לא בהעברת כסף, בהסכם ניהול עצמי חתום, שלוש כיתות אלה מנהלת גולן, לא תמי גת-אביב, מנהלת גולן אמורה להחליט מה הדבר המיטבי לשים בהם. סביר להניח שכדי לאפשר לנועה לא להיות מוחרגת היא תחליט להוריד תוך שלושה ימים את המחשבים ואת המדעים ואת האמנות לשם. האמנות היתה שם עד לפני 15 שנה. מכאן צריך 3 כיתות, 5 כיתות, 10 כיתות, כמו בכל בית ספר אחר. מגוונים מקבל אותן. יכול להיות שהוא יקבל אותן בתוך בית הספר, יכול להיות שיקבל אותן במקום אחר, זה לא משנה. אף אחד לא זורק את מגוונים, אף אחד לא מתנער ממגוונים. יש שלוש כיתות, מה שנקרא, בדירת גן. ככה אנחנו קוראים לזה. וזה קומת הקרקע המאוד נדרשת של בית הספר.

מר טל עזגד: תמי, בשורה תחתונה מה את אומרת? שאת רוצה

שמנהלת בית הספר תחליט? זו המשמעות?

גב' תמי גת-אביב: אני רוצה שהחלטה על השימוש והמפתחות

והשימוש של שלוש הכיתות האלה בקומת קרקע יהיה של בית הספר. שהסכם

הניהול העצמי ייחתם. שמנכ"ל מגוונים יישב עם מנהלת בית הספר וכמה

כיתות שהוא צריך לצהרון – הוא צריך שלוש כיתות, הוא צריך ארבע כיתות,

צריך שש כיתות במקום השלוש כיתות האלה – זה ייפתר כמו שזה נפתר עם

מנהלת הדר ועם מנהלת אוסישקין.

מר טל עזגד: מישהו יכול להסביר לנו למה העדיפות היא של

מגוונים? מאיזה תוקף זו עדיפות של מגוונים ולא של מערכת החינוך? ודבר

שני, וזה אני אומר לפרוטוקול, פרח, אלייך ולפרוטוקול, ששיבת מועצת עיר,

בטח ובטח אם מדברים על דברים כאלה, צריך להיות פה איזשהו נציג

ממערכת החינוך.

גב' שירה אבין: אבל זה לא היה אמור להיות במקום הזה.

מר טל עזגד: אז אני אחדד את דבריי, באמת... זה לא קשור,

אבל מנהלי אגפים צריכים להיות בישיבות, הם מקבלים בשביל זה כסף.

גב' שירה אבין: מנהלי אגפים, אם יש סוגיה שמעלים את הנושא,

צריכים להיות.

מר טל עזגד: ואם צריך ניתן להם שעות נוספות.

גב' שירה אבין: אני רוצה רק לומר דבר אחד.

גב' דברת ויזר: יש שאלה עניינית שהוא שאל בהתחלה.

גב' שירה אבין: הנושא הוא, כשמחדדים ומדייקים, אז צריך לדבר ולראות את כל התמונה, ואני חושבת ששמענו עכשיו את הצד של בית הספר. רק צריך להבין עכשיו שבחלוקה עצמה חלק מסוים זה בית ספר וחלק מסוים זה מתנ"ס. ומה שתמי הציגה, לעבוד בשיתוף פעולה, הרבה שנים דיברנו שצריך להיות שיתוף פעולה. זה שלא היה, הוא לא היה כי בית הספר ומי שניה אותו ומי שהיה שם, היה מנותק לחלוטין ולא הסכים אף פעם לאותם ילדים לתת כניסה אחת לתוך שערי בית הספר. אז יושב כאן אשר, שיש לנו הרבה שנים עוד בהיסטוריה של בית ספר גולן, לא בתוך שום תפקיד אלא בתוך התנדבות, ויושבת כאן רותי שהרבה שנים התנדבה. אני אומרת שוב, יש כאן שתי סוגיות, סוגיות שונות שמועלות כאן. וההצעה בעיקרה דיברה על נושא מסוים והוא הנושא שהטריד ובגיננו היה הדין ודברים שהיה לאורך כל הזמן, וזה הנושא הכספי.

גב' דברת ויזר: החלת הסכם ניהול עצמי על כל המשמעות שלו. אני הייתי מאוד ברורה בהצעה שלי. אני לא מדברת על העברה כספית.

גב' שירה אבין: אני שמעתי, אבל אני מציינת שעד היום מה שהיה, אנחנו צריכים לצאת מנקודת הנחה שיש היום שני מבנים שנמצאים בתוך האדמה ששייכת לעיריית רמת השרון. וצריך לראות איך ליצור את האיזונים הנכונים ואיך ליצור את החלוקה המשותפת בין שני הדברים.

גב' תמי גת-אביב: זה כמו שתגידי שהמינהלה של אוסישקין לא שייכת ל... בית הספר.

גב' שירה אבין: ממש לא, תמי, כי זה ממש לא נכון.

גב' דברת ויזר: מה ההבדל? שני מבנים שנמצאים על אותו שטח.

גב' שירה אבין: כי העירייה לפני הרבה מאוד שנים קיבלה החלטה

שיש מבנה של בית הספר ויש מבנה של המתנ"ס.

גב' דברת וייזר: זה חשוב מה שאת אומרת.

גב' שירה אבין: לפני הרבה מאוד שנים, לפני 40 שנה.

גב' דברת וייזר: 20 שנה נגיד. אז אם זה ככה וההחלטה הזאת

התקבלה, למה ב-2006 העבירו החלטה שצריך להעביר את חדר 6? אם
ההחלטה התקבלה לפני 20 שנה?

הערה מהקהל: אין החלטה.

גב' דברת וייזר: זה מה שאני אומרת, שאין החלטה, בוודאי שאין

החלטה. אחרת לא היו מקבלים החלטה להעביר את חדר 6.

גב' שירה אבין: אני ביקשתי מתמי שתתייחס לדברים. תמי העלתה

את הדברים. תמי את רוצה להוסיף עוד משהו?

גב' תמי גת-אביב: כן. ההצעה לסדר דיברה על החלת הסכם הניהול

העצמי בין מגוונים לגולן. אני הסברתי פה במילים פשוטות, אני לא אעייף
אתכם עוד פעם, מה זה אומר. החלת הניהול העצמי זה גם ישיבה ביחד
לצרכים של מגוונים עם המנהלת, כשבנכסים של עיריית רמת השרון
שנמצאים על קרקע בית הספר. למנהלת עדיין ולילדי בית הספר יש את הזכות
הראשונה להחליט מה מיטבי עבורם בבוקר. ואז מוצאים יחד עם ניצן, סליחה
על הפמיליאריות, מה אפשר לעשות כדי לספק את צרכי הצהרון. פועל יוצא
מכמות הילדים, ולא מכמות הכיתות, שזה בכלל פותר את הבעיה, פועל יוצא
מכך הוא התשלום. זה לא תשלום 'יאללה אני רוצה את הכסף'. לא. אני רוצה
שבית ספר גולן יהיה אחד מבתי הספר כמו בכל רמת השרון. כמו הדר
ואוסישקין ואמירים, שיהיה בדיוק כך. למה ילדי מגוונים, שזה חלק מילדי

בית הספר, חלק מילדי בית הספר, 50 ולא 350 ילדים, למה שביעית מהילדים, אם לא טעיתי, למה 50 ולא 350 ילדים יזכו בחלוקת הנכס בצורה מיטבית? אף אחד לא ימנע מהם. אף אחד לא ימנע מהצהרון את צרכיו. אני בסך הכל אומרת שכמו בבתי ספר אחרים יש לך משהו עם חצר משותפת, עם קיום משותף. אני דגלתי בשיתוף פעולה. אני דפקתי על השולחן של אסתי בשביל שיהיה שיתוף פעולה.

גב' דברת וייזר: אני רוצה עוד לחדד משהו לגבי שיתוף פעולה. השבוע באותה ישיבה ביום שלישי שקיימנו יחד אני וגילי וזהורית וניצן, כל כך הגדלנו את שיתוף הפעולה, רק שתביני לאיזה מקומות אנחנו הולכים עם הנושא הזה, שלראשונה החלטנו בהחלטה משותפת שכדי להגדיל את מספר הילדים בצהרונים לקראת שנת הלימודים הבאה, בגלל שיש וויין-וויין ויש אינטרס משותף שלנו לאור ההסכם של הניהול העצמי, כי גם בית הספר מאוד מבסוט והמנהלות מבסוטיות, והן כבר פחות מקשות, וגם כמובן מגוונים מרוויחים מזה. ואז החלטנו שבצעד משותף לקראת שנת הלימודים הקרובה ב-21/1 מתחיל הרישום לכיתות א', בעת הרישום לבתי הספר בעמדת הרישום תהיה גם מזכירה של מגוונים, שתשב שם עם פלאיר מאוד גדול, שעכשיו ביקשנו אישור ממשרד החינוך, מטלי דריקס, לשים שלט מאוד גדול של פתיחת הרישום, כדי שאותם ילדים שבאים להירשם לבית הספר מיד יבצעו רישום לצהרון. מה יותר מכך מראה על שיתוף פעולה? זאת אומרת, המטרה שלנו היא ליצור את אותו שיתוף פעולה גם בבית ספר גולן.

גב' שירה אבין: נגד שיתוף פעולה לאף אחד מאתנו אין-

גב' תמי גת-אביב: זהו, זה משהו שאני לא מצליחה פשוט להבין אותו.

הערה מהקהל: למה לא?

גב' שירה אבין: את שואלת אותי למה לא? אני שאלתי 30 שנה למה

לא. חברים, בשביל מה התגובות?

גב' מיכל רוזין: אני מיכל רוזין, אני יו"ר ההנהלה הציבורית של

מגוונים גולן, אני אמא שהילדים שלה היו בבית הספר הזה, היום הם כבר בתיכון, אבל אני גידלתי שני ילדים בגולן ואני רוצה להשיב לדברים שדברת אמרה, וגם חשוב לי להגיב למשהו שאבי אמר, אז מקווה שאני לא אשכח. בניגוד לאיך שהצגת את הדברים, דברת, יש ברמת השרון שני סוגים של מבנים שמגוונים משתמשת בהם. מבנה עירייה ושני מבנים סוכנותיים. לא בכל מבנה עירייה משלמים את דמי הניהול העצמי. זו טעות. לדוגמה מתנ"ס נווה רסקו ומגוונים נווה רסקו, שהוא מרכז שצמוד לבית ספר נווה רסקו, שהצהרון מנוהל במתנ"ס, לא משלמים לבית הספר, ומספר כיתות שנלקחו ממבנה בית הספר, עליו כן משלמים לבית הספר. במקביל, כמו שבגולן, אני אתחיל, סליחה, צעד אחד אחורה. דבר ראשון ליידע את כולם שמגוונים גולן כבר פועל 30 שנה. לפני 30 שנה היתה החלטה של הנהלת העירייה לתת ל-אז היא נקראה רשת המתנ"סים ברמת השרון, להקים מרכזים שונים בשכונות השונות ברמת השרון כדי שלתושבים יהיה נוח להגיע לפעילות ליד הבית שלהם וליד בית הספר שלהם. בחלק מהמקרים המבנים האלה נמצאים בתוך בית ספר ובחלק מהמקרים המבנים האלה הם לא בתוך בית ספר. לא רק המבנים הסוכנותיים, גם המבנים ששייכים לעיריית רמת השרון. לכל המבנים שניתנה בהם זכות שימוש למגוונים לפני 30 שנה אין הסכם. לאף אחד. רק בשנים האחרונות מאז 2006 שהיה צורך להגדיל את פעילות מגוונים גולן בשל, לשמחתנו, הגדלת הפעילות של התושבים בו, ניתן לנו חדר נוסף, ויש על כך הסכם, וכנ"ל בשנתיים-

מר יעקב קורצקי: אין עליו הסכם.

חדר 6.

???

גב' מיכל רוזין: סליחה, אני לא הפרעתי לאף אחד. תעירו אחר כך מה שאתם רוצים. והמתנ"סים שנבנו בשנים האחרונות, אם זה בנווה גן ואם זה כמו שאני הייתי פה כבר בדיון בפעם שעברה על הגן שנבנה בקתדרה, נחתמו הסכמים. אבל כל המבנים העירוניים האחרים שמגוונים משתמשת בהם כבר 30 שנה – אין הסכמים. אז גולן הוא לא יוצא דופן, ומאוד, אני לא אגיד פגע בי באופן אישי, אבל אני חושבת שהשיח של גזל וכיבוש שטחים ועוולות, לא מקומו ברמת השרון, לטובת כולנו. מעבר לזה, בתור אחת שאכפת לה מרמת השרון כבר בתור ילדה שגדלה כאן בכל מערכת החינוך וגם בתור אמא ותושבת שחיה פה, אני חושבת שלתושבי השכונות המערביות, וזה לא רק גולן, זה גם קריית יערים, מגיע מרכז קהילתי. מרכז קהילתי כמו שצריך. מרכז קהילתי טוב. ואנחנו לא מדברים רק על הניהול העצמי של בית ספר, אנחנו מדברים על מרכז קהילתי לטובת התושבים. לא רק ילדי בית ספר, אלא גם לקשישים וגם לטף וגם לבני נוער. זה משהו שאנחנו מנסים במגוונים לעשות. במגוונים גולן בפרט.

כמו ששירה הציגה תוך כדי הדיון פה, כבר לפני 30 שנה, בנושא הספציפי של גולן יש שני מבנים נפרדים – אחד ניתן למתנ"ס, או למגוונים כפי שהיא נקראת היום, והשני ניתן לבית ספר. ולכן אנחנו לא רואים שאנחנו צריכים לשלם כסף לבית ספר ומבנה שבית ספר לא מתחזק, לא מתפעל, לא מנהל והוא בנפרד מבית ספר כבר עשרות שנים. שאנחנו מבקשים להשתמש בכיתות בית הספר, כמו שלדוגמה עשינו בקייטנת סוכות האחרונה, שילמנו כסף לבית ספר.

שילמתם ליערים.

???

בגלל בקשה של אגף החינוך.

???

גב' מיכל רוזין: דבר נוסף שחשוב לי להגיד. נכון שבהצעה שהעלתה דברת לא עלה נושא הנגישות, אבל כן חשוב לי להתייחס לזה. דבר ראשון עצוב לי שכיו"ר הנהלת המתנ"ס, נציגת התושבים. כנ"ל אני מדברת גם בשם אורלי, שהיא מנהלת המתנ"ס שיושבת לצדי. מעולם לא היתה אליי או אליה פנייה שמבקשים מאתנו את חדר האמנות לטובת בתך. ואני מבטיחה לך שאם היתה, היתה מתקבלת, רק יש בעיה אחת – שהמתנ"ס עצמו אינו מונגש. הכניסה לדלת האמנות, היא לא תוכל להיכנס בה אם היא על כסא. אז צריך לקחת את זה בחשבון, שגם המתנ"ס אינו מונגש, השירותים פה אינם מונגשים.

גב' דברת ויזר: ביום אחד מנגישים את זה, לא בשנה.

גב' שירה אבין: אף אחד לא אמר שלא מנגישים או כן מנגישים. תנו לה לסיים.

גב' מיכל רוזין: אני רק אומרת שבשמחה, וכמו שביקשנו מאתנו את אכבריה ליום שישי נתנו לפעילות אתגרית, כדי שבאמת תוכל להשתתף. וכמו שגם תמי אמרה, כשביקשו מאתנו כיתות לשימוש בבוקר לבית ספר, יש פעמיים בשבוע את התל"ן של בית ספר בכיתות של מגוונים גולן. אנחנו אבל לא עובדים רק על אוכלוסיית הורי וילדי גולן. אנחנו גם מקיימים חוגים למבוגרים, אנחנו עושים פעילות שונה ואנחנו רוצים שיהיה מגוונים, שיהיה מרכז קהילתי לתושבי שתי השכונות. ובהצעה שעכשיו הוצעה, מבחינתנו אתם לא רוצים מרכז קהילתי, ונורא עצוב לי לשמוע את תושבי הרובע ככה חושבים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: תנו לה לסיים את מה שהיא אומרת, נו באמת.

גב' מיכל רוזין: כל מה שאני רוצה להגיד, אני לא יודעת אם התושבים פה מכירים מה יש בתוך מתנ"ס גולן, מה יש במקומות אחרים. לצערנו הגודל של מגוונים גולן לעומת הצורך שלנו והצרכים של התושבים לקיים בו פעילות, הם לא בהלימה. היום חסרים לנו חדרים לעשות את הפעילות של מגוונים גולן. אז אם רוצים לקחת, אז לא יהיה לנו בכלל. זה מבחינתי המשמעות של לסגור.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: תנו לבנאדם לומר עד הסוף.

עו"ד אבי גרונבר: למה זה או או?

גב' שירה אבין: אבל היא יכולה להגיד את מה שהיא רוצה להגיד. תקשיבי, למה זה לא נכון?

גב' דברת וייזר: למה זה או או? שעות הבוקר.

גב' שירה אבין: מישהו פנה? שאני אבין. אז רגע-

גב' דברת וייזר: ...זו לא היתה בכלל האמירה.

גב' שירה אבין: למה את החלטת שזה לא נכון?

גב' דברת וייזר: כי אנחנו לא רוצים, אנחנו רוצים רק בשעות הבוקר, לא בצהריים.

גב' שירה אבין: זה סתם להיכנס, תנו לה לסיים ואנחנו אחר כך נדבר על זה, זה הכל.

גב' מיכל רוזין: אני גם רוצה להוסיף עוד נקודה אחת, שאם

הופכים את החדרים של גולן לכיתות ושמים בהם שולחנות ושמים בהם מחשבים, אנחנו לא נוכל כל יום לפנות ולהחזיר, ולכן מבחינתנו זה סגירת פעילות וגם דחיית פעילות, גם אם כן נצליח וזה יעלה יותר כסף, זה שעות פעילות אחרות צריכות להיות, כי אנחנו לא נוכל להתחיל בשעות שאנחנו מתחילים היום, ומבחינתנו זה הפסקה של חלק מהפעילויות של המתנ"ס שמתפנות היום.

ועוד נקודה אחרונה שרציתי להגיד, ואני רוצה לענות לך, אבי, על מה ששאלת. מבחינת איך שרשת מגוונים מתנהלת, ואני אומרת את זה כי בתור יו"ר הנהלה ציבורית של אחד מהמרכזים של מגוונים, אני חברה בדירקטוריון מגוונים. אז חשוב לי שכולם פה ידעו שהמרכזים שלנו מתנהלים כיחידות רווח והפסד נפרדות. ואני חייבת לשים את זה פה על השולחן – זו לא שאלה של כל הרשת וכמה כסף יש לרשת, זו שאלה של כמה כסף יש לנו כמגוונים גולן, ומבחינתי, ושוב, ההחלטה היא שלכם ואתם תחליטו למה אתם רוצים, כמו שדברת אמרה, לייעד את החדרים ולייעד את המבנה, בשביל זה אתם פה. אבל אם אתם תחליטו שהחדרים האלה שייכים לבית הספר, אני אומרת לכם שמבחינה כספית אני לא יכולה לקיים פה את הצהרון, ואנחנו נצטרך להחליט האם אנחנו יכולים לקיים אותו בכלל, ואם כן אז במקום אחר, כי אנחנו לא נוכל לנהל...

מר רפאל בראל: אני ביקשתי זכות דיבור.

הערה מהקהל: זה איום. זה ממש איום.

גב' שירה אבין: למה איום? זה להעלות צורך מסוים, מה זה קשור לאיום?

???: ...היא לא תוכל לקיים צהרון בחדר הזה. נקודה.

גב' שירה אבין: כן, רפי.

מר רפאל בראל: אני נורא עצוב לשמוע כאן אנשים שמתגאים בזה שיש להם נכס שאין עליו הסכם 30 שנה. רבותיי, אתם יודעים מה אנחנו עושים כאן? נכס של העירייה שמוחזק ע"י מישהו ואין עליו שום הסכם. זו הפקרות. ואני מבקש, ולא יתכן, אני גם קורא איזה פסקה במכתב של ויזר, שהיא כותבת לי שהם השקיעו שם כסף, וזה כאילו חזקת השטח קבעו שלא ישוחרר. מה זאת אומרת? זה נכס של העירייה או לא? גם אם היו בונים את הנכס היו מקבלים את הקרקע של העירייה ובונים עליה בניין, הוא ממשיך להיות שייך לעירייה. במיוחד אם הם לא משלמים דמי החזקה, על אחת כמה וכמה יש כמה עורכי דין שם שיאשרו את זה. לא יתכן כדבר הזה. אני קודם דורש מכם לחתום על הסכם, אפילו על שקל אחד, אבל שיהיה הסכם חתום. זה נכס שלא לכם. נכס של העיר רמת השרון. אין לכם שום זכות על החזקה הזאת. עכשיו בואו נחזור לעניינים הקטנים, שאני קורא להם עניינים קטנים, כי זה הדבר הראשון הכי חשוב. העניינים הקטנים. מה זאת אומרת אתם לא תתנו חדר מפני שאולי תצטרכו אותו אחרי צהריים? אז בבוקר יהיה סגור? יהיה מובטל? לא ישתמשו בו? זה לא שווה כסף? חבר'ה, איפה אנחנו חיים? אנחנו מתקמצנים על כל שקל ומושכים בכל מקום, ויש כאן מישהו שמוכן להשבית חדרים מפני שזה נוח לו ככה. רבותיי, תחשבו קצת על זה. לא יתכן הדבר הזה. אני דורש ואני מבקש מכם להצביע כולם ביחד, שייחתם הסכם על כל אותם המתנ"סים, אותם החדרים ואותם בניינים שמוחזקים ע"י מישהו, במיוחד ע"י מגוונים, ושייגמר אחת ולתמיד.

גב' שירה אבין: למה רק במיוחד ע"י מגוונים?

מר רפאל בראל: לא יודע, כי אני שומע את זה במגוונים. אנחנו עשינו סדר במקלטים. לא נעשה סדר במגוונים? סליחה.

גב' שירה אבין: למה אתה צועק?

מר טל עזגד: אני רוצה לדבר.

גב' שירה אבין: כן, טל.

מר רפאל בראל: לא, כי זה הרגיז אותי. אני רציתי לדבר, אבל כשאמרו לי '30 שנה אין לנו הסכס', זה מקומם אותי. זה פשוט מקומם אותי.

גב' שירה אבין: קודם כל, ישבת גם במועצה הקודמת, ודברים שנעשו-

מר רפאל בראל: במועצה הקודמת לא הביאו את הדברים הללו, תסלחי לי.

מר טל עזגד: תנו לדבר, מתלוננים שאני לא מדבר היום אז אני אגיד כמה מילים בכל זאת, שלא כהרגלי. קודם כל, אני חושב, לאור מה שאני מבין, שומע וקורא, אני מצפה שכל נושא השוויוניות יהיה שווה לכל בתי הספר האחרים בנושא הניהול שלו והסכמי הניהול העצמי. לזה הייתי מצפה. אני חושב שקודם כל, אם הבנתי נכון, טובת ילדי בית הספר היא בראש ובראשונה לפני כל דבר אחר. אני רוצה להזכיר לכם ולאלה שלא מכירים או לא יודעים, רק ב-6 שנים האחרונות הייתי יו"ר אגודת הספורט של רמת השרון. אגודת הספורט מנהלת, מתחזקת את כל מתקני הספורט בעיר, שזה אומר את כל אולמות בתי הספר, בין היתר. כל מתקני בתי הספר שקשורים לספורט, בראש ובראשונה תמיד, ככלל וכעיקרון של משרד החינוך ושל העירייה, היו תמיד לטובת בתי הספר. גם אם חשבנו או רצינו לעשות אי אלו פעילויות כאלה ואחרות במסגרת שעות הלימודים, תמיד היינו אמורים ומחויבים להתחשב בבתי הספר ובפעילויות של בתי הספר אל מול מנהלי בית הספר. ואני חושב שפה צריך להיות אותו דבר. מגוונים היא אפילו לא עמותה

עירונית. אגודת הספורט הפכה להיות עמותה עירונית, היתה לפני זה עמותה שווה פחות או יותר למגוונים, ולרגע שלא יובן לא נכון, אני מכיר ומוקיר את הפעילות של מגוונים ואני יודע שזה יכול מסיבה כזו או אחרת גם לפגוע באוכלוסיות אחרות, של מבוגרים או כל מיני כאלה שמתמשים במהלך היום במתקנים, אם בכלל. ואני חושב שקודם כל צריך לדאוג לנושא הזה של השוויוניות וקודם כל לדאוג לילדי בית הספר ולבוא ולבדוק ולראות שאכן אנחנו נותנים את המענה לבתי הספר טרם אנחנו מוציאים את המתקנים באשר הם לטובת פעילויות אחרות. גם אם זה לטובת פעילויות של תושבי רמת השרון. ועוד פעם, לקחת את העיקרון הזה של אולמות הספורט ולהבין שקודם כל מערכת החינוך צריכה לצאת נשכרת מכל הבחינות ומכל הכיוונים. ואם יש עודף של מבנים ואם יש עודף של חדרים ואפשר לעשות בהם שימוש, אני הראשון שאתמוך בזה שמגוונים יוכלו לעשות בזה שימוש וגם להתנהל כלכלית וגם לתת שירות לתושבים, שבסך הכל אתם זרוע, או מגוונים הם זרוע נוספת של העירייה, ולתת שירות לתושב. זהו בינתיים.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד כמה דברים. אני מרגיש ממש רע עם הדיון הזה. דברתי, דיברתי איתה ביום שישי, וגם תמי. לבי לעניין הזה ולבי גם לצד השני בהקשר הזה, ואני חייב רגע לפרט, כי לדעתי אנחנו הולכים לנתיב לא טוב עם כל הסיפור הזה, לצערי. קודם כל, האוויר שרץ פה בתוך החדר לגבי מגוונים, אני שולל אותו על הסף. מגוונים עושה אחלה עבודה, מגוונים זו העירייה. אני מתעלם כרגע, ואני אדבר בגילוי לב, מכל הקשר אישי, לא של ניצן, לא של שירה ולא של אף אחד אחר. מגוונים הוא בן ככל הבנים לעיריית רמת השרון. הוא עושה עבודה נהדרת, ושל הרבה אנשים בהתנדבות, וחלילה מתחושה כאילו מגוונים עושה משהו לא בסדר או מישהו מחפש לנשל אותה ממהו. כי זה ממש לא המצב ואסור שנגיע לשם. אחד. שתיים, אני תמיד חותר, ואני חותר גם בדיון הזה, למהות ולא לפרוצדורה.

לצערי הדיון נסוב כרגע, רפי ידידי היקר, זו לא הטענה בעיניי, טענה איך הם מתפארים ב-30 שנה, אני לא חושב שזה העניין, אני לא חושב שהחבורה הזאת נמצאת 30 שנה במגוונים.

מר רפאל בראל: אנחנו אמונים על הנכסים האלה.

מר גיא קלנר: לא נראה לי שהעניין היה 30 שנה או לא 30 שנה. זה לא העניין.

מר עידן למדן: ניהול עצמי, זה מה שיפתור לך את הקצאת או לא הקצאת הנכס.

מר גיא קלנר: המהות היא שפירות הסכם הניהול העצמי צריכים להגיע למנהלת בית הספר, ועל זה צריך לעמוד. זה העניין העיקרי פה, הכסף, פעם ראשונה, וזה צריך להגיע כפועל יוצא של הסכם הניהול ולא להרשות לו לשנות את היוצרות, ופעם שנייה לתת את השימוש ההגיוני והרציונלי בחדרים במהלך הבוקר. עכשיו, אחרי שקשקשנו את כל הקשקושים מסביב, בואו נדאג לשני הדברים האלה.

גב' דברת וייזר: זה מה שהוא עושה.

גב' שירה אבין: בואו נשמע עד הסוף.

מר רפאל בראל: למה לא להשתמש בהם?

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: רגע, שנייה.

גב' שירה אבין: אנחנו יכולים לדון כאן עד מחר בבוקר. בואו ניתן לגיא לסיים, יש עוד אנשים שרוצים לדבר. כן, גיא. שנייה, נו. כל אחד שידבר

בזמנו ונתקדם.

מר גיא קלנר: המהות בעיניי היא להגיע להבנה שאנחנו בסוף משרתים את אותו ציבור עם אותן מטרות, שיש בהן גם חינוך וגם קהילה, גם ספורט וגם רווחה. הכל ביחד והכל סביב השולחן הזה. אז בואו לא נלך לקצוות, בואו נלך למרכז. אם הסיפור הוא סיפור מה עושים בבוקר עם החדרים, אני חושב אגב, כן, צריכה להיות עדיפות, פה אני מקבל את עמדת דברת ופועל היוצא של הסכם הניהול, עדיפות, אם יש קונפליקט, אם אין קונפליקט אז כנראה לא היינו מגיעים לפה, אבל אם יש קונפליקט העדיפות בעיניי צריכה ללכת לבית הספר בהקשר הזה. הכסף, אם זה באמצעות מימון של העירייה או באמצעות הכסף עצמו, צריך להגיע למנהלת בית הספר כדי שתהיה הקפדה אחידה. אבל את זה אפשר לעשות בהבנה. הפכה להיות הורדת ידיים, דברת יקירתי, קצת סביב הנושא של החלה בכוח של הסכם הניהול, ובעיניי צריך להחיל בכוח את הפירות של הסכם הניהול. והפירות של הסכם הניהול זה הכסף והשימוש בבוקר.

גב' דברת וייזר: ההסכם של הניהול העצמי מתחיל במשפט מתוך חוזר מנכ"ל ומדבר בדיוק על העניין הזה. הוא אומר שבעצם המטרה של הסכם הניהול העצמי זה שכשצרכי בית הספר מתנגשים עם צרכי הצהרון ישנה עדיפות לצרכי בית הספר. ככה הוא מתחיל. ויחד עם זאת, יפעלו שני הצדדים-

מר גיא קלנר: אז אני בחוזר מנכ"ל.

גב' דברת וייזר: יפה. אבל זה בדיוק ההסכם של הניהול העצמי. אם אתה היית קורא את הסכם הניהול העצמי היית מבין שההסכם של הניהול העצמי מגדיר בדיוק את מערכת היחסים בין הצדדים.

מר נדב אהרונסון: זו היתה רוח הדברים, לכן זה לא צריך להיות כאן.

גב' דברת וייזר: לא, זה כן צריך להיות פה. הסכם הניהול העצמי, בדיוק זה מה שהוא מסביר. הוא מדבר על שיתוף פעולה בין הצדדים, זה הכל.

עו"ד אבי גרובר: החדרים לא בדיוק אותו דבר משמשים בבוקר או אחרי הצהריים, אז זה לא כל כך פשוט-

מר יעקב קורצקי: אבי, אבי-

עו"ד אבי גרובר: שנייה, חשוב שנבין את האתגר פה. יש פה איזשהו אתגר שצריך למצוא לו פתרון. אני קודם כל הבנתי שההצעה לסדר מתייחסת לנושא שיש צהרון, שילדים הולכים לצהרון, ועל הרכיב הזה גולן ואורנים לא מקבלים את מה שמקבלים בתי ספר אחרים. במובן הזה נראה לי שיש פה די תמימות דעים-

גב' שירה אבין: זה עלה לגבי גולן, אנחנו כבר הרחבנו את זה גם לגבי אורנים.

עו"ד אבי גרובר: בסדר, אני אומר, בזה אני מבין שיש תמימות דעים ואפשר להצביע על זה שאנחנו נפתור את הבעיה הזאת. זה אחד. שתיים, ופה זה משהו שאני לא חושב שאנחנו נפתור אותו עכשיו ככה תוך כדי ישיבה. החדרים בבוקר ואחרי הצהריים לא ישמשו באותו דבר. אם מורידים את חדר המחשבים אז זה אומר שהם לא יכולים להשתמש בו אחרי הצהריים לדברים אחרים. ואם לא מורידים ישר את המחשבים, עם כל הכבוד, צריך לשים כמה שיותר מעלית. במעלית היא יכולה להגיע למעלה? זה בסדר?

הערה מהקהל: זה...

עו"ד אבי גרובר: אוקיי, אז אני לא יודע מה. צריך למצוא את

הפתרון.

מר יעקב קורצקי: אבי, אני רוצה להציע לך הצעה פשוטה. תן לי חצי דקה.

עו"ד אבי גרובר: תן לי לגמור את המשפט. יש פה עוד עניין, עם כל הכבוד, אחרי הצהריים בבית ספר הדר, למשל, שכל בית הספר כאילו שייך למנהלת, אז היא יכולה להחליט איזה פעילויות היא עושה שם ואיזה לא ומה היא משכירה ומה לא.

מר עינב בן יעקב: אבי, לא. סליחה שאני אומר, אבל אתם מבלבלים פה. גם אם היה הסכם בין גולן לבין מגוונים, עדיין לבתי הספר, למעט דורון, אין את הסמכות להשכיר חללים בתחום בית הספר.

עו"ד אבי גרובר: אז אם לא זה רע מאוד וצריך ל...

גב' דברת וייזר: אתה לא מכיר את זה, לאט לאט. כל שנה אנחנו נגדיל את הסמכויות.

עו"ד אבי גרובר: מה האתגר בגולן? שבגולן בתוך גדרות בית הספר, תלוי איך אתה מגדיר, יש שימוש משותף בחלק מהזה. עכשיו השאלה היא, באותן שעות נוספות מי יקבע ולאן ילך הכסף? הוא ילך למגוונים או שהוא ילך לבית הספר.

גב' דברת וייזר: לא, רגע, רגע. אני חייבת להגיד. בהסכם שחתום היום מדברים רק מאחת ועשרה. מאחת ועשרה זה עובד לרשותם. אז אם יהיה הסכם אחר עוד שנה – נדבר על זה.

עו"ד אבי גרובר: אתם מפספסים חלק מהבעיה פה, כביכול.

גב' דברת וייזר: רשום עד אחת ועשרה.

עו"ד אבי גרובר: זה לא נראה לי באיזשהו מקום נכון שאנחנו נמשיך פה את ההתגוששות הזאת בין הנציגים ש... שרובם תושבי רמת השרון.

גב' שירה אבין: כולם.

עו"ד אבי גרובר: סליחה, כולם תושבי רמת השרון, ואכפת להם בדיוק כמו חבר'ה אחרים.

גב' דברת וייזר: זו לא התגוששות, זו סוגיה עקרונית.

עו"ד אבי גרובר: המאבק הזה שכביכול הם עכשיו פה נאבקים מי מצליח להוציא מהשני עוד קצת-

גב' דברת וייזר: זה לא עניין של נאבקים, זה עניין של סוגיה עקרונית.

עו"ד אבי גרובר: זה עצוב לראות את זה, אבל אנחנו פה מובילים את זה ואי אפשר ככה לקבל החלטות. צריכה לשבת ועדת חינוך, יש ממונה על נכסים, יש ראשת עיר. האנשים האלה צריכים לשבת, אנחנו צריכים לבקש שזה יקרה כמה שיותר מהר, לחזור עם איזשהו מתווה מסוים שבו שני הצדדים יכולים ליהנות בצורה האופטימלית ולגמור עם זה. אנחנו יכולים לשבת פה עכשיו עד מחר, נראה לי שאנחנו הולכים פה בעיגולים.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: ברגע שהדבר הזה נודע אנחנו חייבים להגיב.

עו"ד אבי גרובר: צריך למצוא פתרונות.

מר טל עזגד: רפי, זה לא האישי.

עו"ד אבי גרובר: רפי, ההסכם שאתה מדבר עליו צריך להיות פרי של ישיבה כזאת על הדברים.

מר רפאל בראל: בסדר, אבל אם אני שומע אותו אני חייב...

עו"ד אבי גרובר: צריך לראות מה המשמעויות, מה הוא מקבל, מה הוא נותן, מה הוא לא. כל הדברים האלה.

גב' דברת וייזר: תקרא את ההסכם של הניהול העצמי, הוא נותן מענה לכל פסיק שבפסיק, אפילו מה קורה אם הם נכנסים לחדר שכבר יש בו למשל ציוד אלקטרוני כמו מחשבים, אחריות של מיהי, יש להם כתב שיפוי ביטוחי שהם נתנו, הכל מעוגן-

גב' שירה אבין: אנחנו לא ניכנס עכשיו-

גב' דברת וייזר: לא, אני לא רוצה להיכנס, אני אומרת לו שהכל מעוגן בהסכם.

עו"ד אבי גרובר: אז תביאו לנו חוות דעת ובואו נחליט.

גב' דברת וייזר: אבל הכל מעוגן בהסכם.

עו"ד אבי גרובר: אז תביאו לנו אותו ונקבל את ההחלטות הנדרשות.

גב' דברת וייזר: אני אגיד לך משהו כזה. לצורך העניין, השאלה שהעלית, אם עכשיו יהיה שם חדר אמנות מה הם יעשו באחת? הם יזו את האמנות? אז מה ההסכם אומר? ברוב בתי הספר האחרים מה קורה? הם משכירים כיתות אחרות. וגם פה הם אומרים, בואו תשכירו לצרכי חוגים כיתות, חללים, כיתות לימוד. כמו שקורה בכל בתי הספר.

עו"ד אבי גרובר: בסדר, אז תעשו את ההסכם הזה ותביאו לנו הסכם.

מר טל עזגד: אף אחד לא רוצה לעשות את ההסכם.

גב' דברת וייזר: אבל זה מה שקורה בכל בתי הספר. הם משכירים כיתות.

עו"ד אבי גרובר: אז המועצה מבקשת שיעשו-

גב' דברת וייזר: בהדר, באמירים, בכל בתי הספר.

גב' שירה אבין: עידן אחרון ואנחנו סוגרים את העניין.

גב' דברת וייזר: אם זה לא נוח להם...

גב' שירה אבין: אנחנו לא נתחיל לדבר עכשיו על הפרטנות הזאת, כי אנחנו לא ועדת חינוך.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אנחנו לא ניתן להמשיך עכשיו שעה לדבר על זה. עידן האחרון ואנחנו מתקדמים. אנחנו לא מדברים כרגע על הנגישות פה, חברים.

מר עידן למדן: בהצעה אחת עולים פה המון נושאים, החל מילדה בעלת מוגבלות, דרך מגוונים בשעות הפנאי, דרך בית ספר, דרך ניהול עצמי. לטעמי בכלל, והבעתי את דעתי שכל נושא הניהול העצמי, עד היום אני חושב שרוב חברינו עדיין לא יודעים בכלל במה מדובר. ב', גם הסכם הניהול העצמי, כפי שיושם ברמת השרון עד היום, למיטב הבנתי, הוא מסורס לחלוטין. זאת אומרת, עצם קבלת 40, 50, 60 אלף ש"ח ממישהו שאני משכיר לו את המבנה לא

נותן שום דבר. ועל זה צריך להתקיים דיון, אני לא יודע אם בפורום של החינוך או בפורום הזה, וצריך ללמוד ולהחליט מה אנחנו מיישמים, כי לטעמי אמרתי לא פעם, בכלל אני לא בטוח שמגוונים הם בעלי הזכות היומיומית להפעיל את הצהרונים. יכול להיות שכל בית ספר ירצה להפעיל את זה אחרת. בהחלט יכול להיות. לתת את ההנחיה שזה אי לא, ויש שיקולים מאוד בעד. אני הייתי דירקטור שם ואני חושב שיש גם שיקולים ואינטרסים. זה לא בן חורג לאלוהים, מגוונים, וזה לא גוף אוטו אוף דה בלו, שהקים איזשהו מגדל. זה גוף שהוא בנפשך, שהוא חלק ממך, עצמך ובשרך, בין אם הוא כן עמותה עירונית ובין אם הוא עדיין בדרך. גם אגודת הספורט היתה ככה, ואגודת הספורט, אגב, זה משהו אחר. אגודת הספורט מתפעלת בעבורנו, למעשה, והגענו לסוג של הסכם שימוש, אבל הם לא משלמים לנו. להבדיל ממה שאנחנו מנסים לעשות בניהול העצמי וכלפי מגוונים היום לדרוש כסף, משום שהוא הגוף ששוכר. וזה לא משנה אם זה מגוונים או גוף אחר. אז אנחנו מעלים פה המון שאלות סביב הדברים הללו, וגם יוצרים פה איזה סוג של סכסוך מיותר, וגם מעלים את בעיית המוגבלות. הפתרון של המוגבלות חייב להינתן בתוך חודש ובהקדם לפתור את הבעיה מה שצריך. זה שאנחנו כבר שנתיים, כמדומני ב' עכשיו, נכון? הגענו לכיתה ב', ילדה שבגיל 5 ידענו שהיא עתידה להגיע ועדיין זה לא נפתר. וזה צריך היה להיפתר, אפרופו סדרי העדיפויות שהיו בעבר. אז כל הדברים הללו לא נפתרים עכשיו על השולחן. אני חושב, שירה, קודם כל באמת אני שמח על ההצעה שבאה לפתור את הבעיה של אורנים וגולן, קודם כל מהבחינה התקציבית, לעשות את השוויון. יש פה כן, וזה אפרופו לפני חתימת הסכם הניהול העצמי לטעמי, משום שאני מבין שהסכם הניהול העצמי היום יעביר את כל מתחם בית הספר. וזה כן מתקשר לנו לשאלה, אני כן רואה בזה את כל מתחם בית הספר, זו דעתי, אלא אם כן תהיה חוות דעת משפטית או של הנכסים אחרת. אני סבור שבנושא

הזה אנחנו צריכים כרגע להמתין ולקבל את זה בתוך 30 יום לישיבת המועצה הבאה, לקבל את חוות הדעת לגבי העניין של מי הנכס, ו/או לחלופין אם העירייה מחליטה לחצות את בית הספר-

גב' פרח מלך: הנכס של העירייה, נקודה. לא של מגוונים ולא של בית הספר.

מר עידן למדן: העירייה, אבל מי שמשמש בנכס היום זה בית הספר? אז אם זה בית הספר ובית הספר הוא בר סמכא להשכיר-

גב' דברת וייזר: ברור שזה של העירייה, זה לא מבנה סוכנותי, זה ההבדל.

גב' שירה אבין: תנו לעידן. אני מבקשת, עידן, אתה רוצה לסיים את הדברים? יש פה 10 נושאים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: חברים, בואו נתקדם, נו. עידן, אתה רוצה לסיים בבקשה?

מר עידן למדן: בכל מקרה חייבים לתת לבית הספר את זכות השימוש בבוקר. זה שלו, זה לצרכיו, אין על זה מחלוקת. הוא צריך לעשות את זה בצורה המיטבית עם הנהלת מגוונים, למצוא משהו שהם יוכלו להפעיל את זה באופן מיידי, זה חייב להיות, וכן להחליט האם אותו הסכם ניהול עצמי יחול על כל המתחם של בית הספר, כולל על השטח שבו היום יושב מגוונים, או הסכם הניהול העצמי חל רק על מחצית בית הספר ואנחנו מחליטים להקצות את הנכס לגוף אחר. זו סמכותנו, זו זכותנו.

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת להקצות? אתה לא יכול להקצות.

מר עידן למדן: אבל נכון להיום זה לא קיים.

גב' פרח מלך: אתה משתמש במונחים הלא נכונים. זה לא הקצאה, זה שימוש.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: חברים. נורית אחרונה שמדברת וסיכום.

גב' נורית אבנר: אני חושבת שאנחנו כחברי מועצה מוצאים את עצמנו בדיון הזה קצת מבולבלים. מצד אחד התחלנו עם קטע שאת מעלה כדי לעשות הסדר יחד עם מגוונים והגענו לנושא שאנחנו צריכים לפתור פה בעיה של נערה נכה, שאני אומרת שפשוט כואב לי לשמוע ולראות את האמא כאן באה ומדברת על דבר כזה, כשאני חברה בוועדת חינוך למעלה משנה ולא יודעת בכלל על דבר כזה. לא הגיע לא לידיעתי ולא לרותי שיושבת איתי בוועדה, וזה בטח לא צריך להגיע לדיון שלנו כאן היום. מאחר ואני חושבת שאנחנו העלינו כאן יותר מדי נושאים שקשורים לדבר הזה, אני לא רואה אותי כרגע, אני לא אדבר בשם אחרים, יכולה לפתור את הנושא הזה. אני דירקטורית בחברת המתנ"סים, הייתי גם דירקטורית משנת 2003 עד 2008 והצטרפתי רק לאחרונה, החלפתי את עידן בדבר הזה. אני מודעת לכל מה ש-

גב' שירה אבין: ואת חברת ועדת חינוך.

גב' נורית אבנר: ואני גם בוועדת חינוך. אני קצת רואה את עצמי פה קרועה. באמת, אני גם הלכתי לפני הדיון ליועץ המשפטי ושאלתי אותו אם אני בכלל יכולה להצביע, אם אין פה ניגוד עניינים. הוא אמר לי שאין בעיה.

גב' דברת ויזר: מעניין.

גב' נורית אבנר: אני שאלתי אותו אם אני בתור חברת מועצה

שיושבת כדירקטורית פה יכולה בכלל להצביע היום בערב על האישי הזה. אז התשובה שנתן לי מיכה זה שאין בעיה ואין ניגוד עניינים ואני יכולה להצביע. אבל להגיד לכם את האמת? אני לא יודעת בדיוק על מה אני מצביעה.

גב' רותי גרונסקי: אין מה להצביע. מה יש להצביע?

גב' דברת ויזר: על ההחלה של הניהול העצמי.

גב' נורית אבנר: האם אני אצביע כדי שאנחנו ניתן כסף-

גב' דברת ויזר: לא כדי-

(מדברים ביחד)

גב' דברת ויזר: החלה של הסכם הניהול העצמי. אז בואו נמקד את

זה. חתימה על הסכם ניהול עצמי.

גב' נורית אבנר: יושבים כאן חברי מועצה, תשאלו אותם מה זה

הסכם ניהול, הם לא יודעים בכלל על מה את מדברת.

גב' דברת ויזר: לא, אל תגזימי, בואי.

גב' נורית אבנר: סליחה, נעבור פה אחד אחד מחברי המועצה

ותשאלו אותם מה הם יודעים על הסכם הניהול העצמי. בואי נשאל את גב'

איריס קלקא, האם את יודעת מה זה הסכם ניהול עצמי? אף אחד לא יודע.

וגם אני אומרת לך שאני בתור חברת ועדת חינוך לא יודעת מהו ההסכם.

מישהו הביא לי את ההסכם? אני ראיתי אותו? אני יודעת באיזה בית ספר זה

עובד? כמה זמן?

גב' דברת ויזר: אבל אני הסברתי איפה זה עובד.

גב' נורית אבנר: לא, אני מצטערת.

גב' דברת וייזר: זה עובד בכל בתי הספר חוץ מגולן ואורנים.

גב' נורית אבנר: אני מצטערת, אנחנו לא יודעים. ואני לא רוצה לצאת מפה ולתת תחושה לאנשים שאני מצביעה כמו מטומטמת על משהו שאני לא מבינה.

הערה מהקהל: אני מצטערת שאני מעירה, אבל אף אחד פה מסביב לשולחן, אתם מדברים על שוויון ושוויון, אנחנו מדברים מצד אחד על בתי ספר של 300 ומשהו ילדים הולכים לצהרון והתשלום הוא פר ילד, לעומת בית ספר עם 50 תלמידים, לעומת בית ספר אורנים שהולכים 20 תלמידים או 20 ומשהו. אין פה שום שוויון ובחיים לא יהיה פה שוויון. ואף אחד לא מדבר על זה שכולנו נכנסנו לתוך הניהול העצמי הזה לא מאיזושהי נקודה שווה בין בתי הספר. יש בתי ספר במצב יותר טוב, יש במצב פחות טוב. הדיון פה הוא דיון סרק. מצטערת שאני אומרת לכם.

גב' נורית אבנר: זה מה שאני אומרת. אני יושבת פה בתור חברת מועצה ואני מבולבלת לגמרי.

גב' דברת וייזר: היא מדברת על תחזוקה של בית ספר אורנים-

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: במצב הנוכחי הזה, אם אפשר להציע-

מר יעקב קורצקי: יאללה, תציע הצעה עם הווריד שלך, תציע כבר, תחתוך את העסק. נו, אדון ה... הירוק.

גב' שירה אבין: תנו לנו ריית לסיים, שנייה.

גב' נורית אבנר: אני חושבת שכרגע, במצב שנוצר בדיון שלנו כאן היום, אני לא חושבת שאנחנו מסוגלים לקבל החלטה כלשהי. אני חושבת שדבר כזה צריך לבוא לוועדת חינוך. אנחנו צריכים לדבר על זה. אלא אם כן ישבו פה הנציגים של מגוונים ושל בית הספר וישבו וכל אחד יעלה את הטענות שלו ולא יודעת מה, וייצא עשן, ויצליחו להגיע לאיזושהי פשרה בנושא של התשלום או משהו כזה.

מר טל עזגד: לאיזה פשרה?

גב' נורית אבנר: לא יודעת.

גב' דברת וייזר: נורית, אני לא מבינה, עם כל הכבוד, יש פה ראש אגף חינוך, יש פה ראש מחלקת יסודות. אל תשכחי שיש פה גורמים מקצועיים שישבו ויושבים שנה שלמה על הנושא הזה ועל ההסכם הזה. בואו ניתן להם את המקום המקצועי שלהם.

גב' נורית אבנר: זה נשמע סוג של סכסוך-

גב' דברת וייזר: לא, בואי לא נזלזל בגורמים המקצועיים.

גב' נורית אבנר: אני לא מזלזלת בגורמים המקצועיים.

גב' דברת וייזר: יש פה מנהלת אגף החינוך...

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: אני רוצה לשמוע מה היא אומרת.

גב' דברת וייזר: היא נתנה המלצה חד משמעית לחתום על ההסכם הזה. אני לא מבינה מה את אומרת. וניהלה עשרות של פגישות כדי להגיע להסכם שיהיה טוב לכל הצדדים. ואם העליתי את זה אחרי שנה וחצי, כשזה

הדבר הראשון שנשאר פתוח כאן, אז זה אומר דרשיני.

גב' שירה אבין: אנחנו קודם כל מבינים שההסכם, כפי שעולה כאן, הוא לא טוב לשני הצדדים.

גב' דברת וייזר: למה הוא לא טוב? מי אמר?

גב' שירה אבין: אנחנו שמענו את שני הצדדים. צד אחד אומר כן וצד אחר-

גב' דברת וייזר: למה הוא לא טוב לגולן?

גב' שירה אבין: כרגע, מתוך מה ששמענו כאן, אין הסכמה בין שני הצדדים. עכשיו, אני מחלקת את זה לשני חלקים. אחד זה הנושא הכספי שבוער בעצמות של גולן ובווער בעצמות של אורנים. ואני חושבת שאנחנו צריכים לעשות את החלוקה. אנחנו צריכים לקבל כאן קודם כל החלטה שאנחנו את כל התקציב השנתי, גם לגולן וגם לאורנים, כדי לא לעשות אפליה ולתת איזשהו בסיס שווה, צריכים לתת אותו. אנחנו כעירייה צריכים לעשות את זה, אני חושבת שזאת הדרך הנכונה. בנוסף, אני חושבת שראוי שמאחר ועלו כאן סוגיות נוספות, שאני לפחות מודה שלא הכרתי אותן, גם לגבי הצרכים הנוספים שיש לבית ספר גולן, וחשוב שאנחנו נשמע אותם, אנחנו יכולים לכנס בדחיפות רק את חברי ועדת החינוך, יחד עם אנשי המקצוע, לשבת ביחד לסגור את הנושא הזה. אני חושבת שראוי ששני הגופים יעבדו ביחד, שתשרור ביניהם מערכת יחסים נעימה, כי בסופו של דבר-

עו"ד אבי גרובר: ותעדכנו אותנו בישיבה הבאה?

גב' דברת וייזר: למה לצמצם את זה לוועדת חינוך? לא, זה לא מקובל עליי. אני לא מוכנה.

עו"ד אבי גרובר: ועדת החינוך ממליצה. מה הבעיה?

גב' דברת וייזר: אני לא מוכנה לזה שהוועדה המצומצמת שכבר ברור לאן היא תצביע היא תצביע. לא, אני לא מוכנה.

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת ברור?

גב' דברת וייזר: לא, אני לא מוכנה.

עו"ד אבי גרובר: הם יביאו את זה לנו למועצה.

גב' דברת וייזר: יש פה את כל המועצה, חדר 6 בא למועצה בשנת 2006, מעניין למה הביאו אותו, את חדר 6 הזה למועצה. עכשיו כל המועצה תקבל את ההחלטה הזאת. לא ועדת חינוך, בשום אופן.

עו"ד אבי גרובר: איציק הביא את זה.

גב' דברת וייזר: אז איציק הביא. הביא להחלטה של כולם. סליחה, אני לא הייתי פה ב-2006 והביאו את זה. סליחה, אבי, אל תיתמם. אז למה הוא עשה את זה? לשיטתך איציק היה צריך לקבל החלטה כזאת בלי לשאול אף אחד, נכון? עובדה שהוא עשה את זה והביא את זה לישיבת המליאה.

???: שירה, את היית?

גב' נורית אבנר: בטח שהיא היתה, היינו ביחד.

מר עידן למדן: שירה היתה, גריידי היה.

גב' דברת וייזר: יש לי פה את הפרוטוקול.

גב' נורית אבנר: היית פה, אבל בתור עוזר ראש העיר.

מר טל עזגד: לא הייתי פה.

עו"ד אבי גרובר: ב-06' הוא לא היה.

גב' נורית אבנר: נכון, הוא עזב.

גב' שירה אבין: הכל בתוך הפרוטוקול.

גב' מיכל רוזין: אני רוצה להגיד שבהסכם הניהול העצמי, כמו שדברת אמרה וכמו שאמרו פה חלק מחברי המועצה, אפשר בהחלט להסכים על מה שכתוב שם באופן טבעי. אם קודם כל זה לטובת בית הספר ואם יש פה פורום מלא ומכובד ולא חלק מהפורום, הפורום הזה גם יכול להצביע האם החדרים שעומדים ריקים בבוקר יכולים לעבור לשימוש גולן מיד. בבקרים.

גב' נורית אבנר: אי אפשר לקבל את ההחלטה הזו ולו מהסיבה הזו שהבנו ממגוונים שיש בעיה, שאם מורידים לשם את חדר המחשבים, מי יטפל במחשבים.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אני רוצה לנסות להציע הצעה.

גב' שירה אבין: תמי, אתם מסיימים עכשיו, לנו יש כאן עוד שעתיים לשבת, אז אני מבקשת, בואו נתקדם.

מר גיא קלנר: בואו ננסה להגיע לאיזשהו מכנה משותף. הסיטואציה, כמו שאמרנו קודם, ברורה בעיניי. מהות ולא פרוצדורה. למעט ההערה של רפי, שאני מקבל אותה, אבל אני לא חושב שהיא מרכז הדיון כרגע. נושא הכסף, אין מחלוקת לאף אחד. הכסף צריך לעבור, כי ילדי גולן דמם לא שונה מילדי אוסישקין לצורך העניין, אוקיי? או אורנים. אמרתי שתי

דוגמאות, התכוונתי לכולם. כולם צריכים לקבל בעבור העניין הזה. לגבי הנושא של שימוש בחדרים – אני רוצה להפוך את היוצרות, כי לדעתי רק כך יש סיכוי שיגיעו להסכמה, וזו דעתי בלבד. לדחות כרגע בשבועיים, לא להצביע כרגע. הצעת ההחלטה אומרת כסף מייד, בנושא שימוש בחדרים לדחות בשבועיים את ההחלטה ו/או בנושא הסכם הניהול. בזמן הזה שידעו אנשי מגוונים, אני אומר לך שירה, בעיניי זה הדבר הנכון, שאם לא יגיעו לפשרה יוחל הסכם הניהול, מה שייתן מוטיבציה להגעה להסכם פשרה בהידברות ולא בהחלה בכוח. בזמן הזה נגיע, ואם לא תהיה פשרה זה יחזור לפה חזרה לדיון בהסכם...

!!!: בסדר, זה מה שהיא אמרה, רק עם מתווד.

גב' שירה אבין: זה לא אותו דבר. אני מאמצת, מקובל עליי. שנים לא היתה בעיריית רמת השרון ועדת חינוך. כל היום היתה ביקורת, שם אין ועדת חינוך. שנים לא היה תהליך כזה שלא היה, היה כל היום ביקורות מכאן ועד הודעה חדשה. כשיש ועדת חינוך עכשיו יש מה להגיד שוועדת החינוך היא לא אובייקטיבית ולא צריך להיות ואסור שהיא תהיה וכל הדברים האלה. אז באמת צריך לחשוב על זה אם באמת ראוי שתהיה כאן ועדת חינוך והאם האנשים שיושבים בתוך ועדת חינוך ראויים להיות בתוך ועדת חינוך. זה עניין אחד. לדברך אין שום בעיה, קודם כל אני אומרת, אתה יודע מה גיא, יאללה, בוא תיקח אתה, תהיה שותף לכל התהליך – קדם אותו. בכיף.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: דברת, בואי. להמשיך לצעוק את יכולה להמשיך עוד הרבה.

גב' דברת וייזר: לא, אבל בואו נשים את הדברים על השולחן.

גב' שירה אבין: זה שכל אנשי המקצוע יהיו – יהיו גם אם את לא תגידי וגם אם את תגידי. אז בואי נשים את הדברים על דיוקם, כי אמרתי את זה מבעוד מועד.

גב' דברת וייזר: מעולה, מצוין.

גב' שירה אבין: אני אמרי את זה לפני, ואמרתי, גיא הציע הצעה שגיא יהיה שותף, כמו שאמרתי לעידן, שיבוא יחד איתי לאותה ועדה אחרת כדי שנקדם דברים.

גב' דברת וייזר: רעיון מעולה.

גב' שירה אבין: בעיניי לכולנו יש בדיוק את אותו רצון שהדברים יגיעו לעמק השווה והכל יהיה טוב לכולם, זה הכל. אנחנו לא נמצאים בשום מקום אחר. אז אנחנו קובעים שכל הנושא הזה של אורנים ושל גולן בנושא הכספי, אנחנו פותרים את זה דרך עיריית רמת השרון ואנחנו נדאג להעביר לפי החישוב את הכסף לשני בתי הספר, כדי שאף בית ספר משניהם לא יהיה מקופח.

הערה מהקהל: הכל פה מהכיס של התושבים.

גב' שירה אבין: מהכיס של התושבים? אוקיי. אני מעלה את זה לסדר. זה ממקום אחר, זה לא מהכיס של התושבים, נו באמת, משה. אל תהיה פופוליסט. אני מעלה את זה לסדר. מי שרוצה להיות בעד יהיה בעד, מי שרוצה להיות נגד יהיה נגד. נו, מה לעשות. בינתיים.

מר עידן למדן: מה לגבי הסעיף השני?

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: הוא ניסח הצעה מאוד ברורה ביחד, א'-ב', למה
בנפרד?

גב' שירה אבין: ההצעה להביא ביחד? יכול-

גב' דברת וייזר: כן, ההצעה שלו היתה מנוסחת מצוין.

מר טל עזגד: את לא יכולה לקבל החלטה על הכסף כרגע כי את
צריכה...

מר עידן למדן: גם על הכסף אי אפשר להצביע.

גב' שירה אבין: הוא לא דיבר על הכסף, חבר'ה, אתם בכלל לא
שומעים... גיא אמר את הכסף לאשר היום. נו, אז מה הבעיה?

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אנחנו יכולים לאשר את הנושא שיוקצב בתוך אגף-

מר טל עזגד: אי אפשר לאשר ככה כסף.

גב' שירה אבין: תקשיב רגע. אנחנו מקבלים היום החלטה שאנחנו,
לתוך התקציב שיעבור בוועדת כספים בדיוק עוד שבוע ורבע, אנחנו ממליצים
לשני בתי הספר בתוך תקציב החינוך, מוסיפים את הנושא הזה.

מר טל עזגד: אבל היתה פה הבנה שאנחנו כרגע מצביעים על
הנושאים האלה.

גב' שירה אבין: אנחנו מצביעים כדי שזה יעבור לנושא הזה. אנחנו
מדברים על הנושא הראשון. מי בעד שסעיף תקציבי ייכנס לתוך תקציב 2015
שמדבר על איזון והעברת כספים לתוך בית ספר גולן ולתוך בית ספר אורנים

לפי הנושא של ניהול עצמי? מי בעד?

מר יעקב קורצקי: תקראו לזה חוק קלנר.

גב' שירה אבין: פה אחד. תודה.

החלטה מספר 102: הוחלט לאשר פה אחד הכנסת סעיף תקציבי לתקציב 2015 בנושא איזון והעברת כספים לביה"ס גולן ולביה"ס אורנים לפי הנושא של ניהול עצמי.

עו"ד מיכה בלוס: אישור ל-4 שעות.

גב' שירה אבין: לפחות נסיים את הנושא הזה. מי שירצה אחר כך שילך, מי שירצה יסיים.

עו"ד מיכה בלוס: אם את רוצה להמשיך את צריכה להצביע.

גב' שירה אבין: אני רוצה לבקש בקשה, כדי להמשיך את הנושא הזה וכדי להמשיך את ישיבת המועצה, אנחנו בדיוק הגענו ל-4 שעות, אנחנו לא רוצים דקה מעבר לזה ללא אישור. יש אישור? מי בעד? לא אמרנו 4 שעות, אמרנו כדי שנוכל להמשיך לדבר על הנושא. מי בעד? פה אחד? אוקיי.

מר טל עזגד: פה אחד.

החלטה מספר 103: הוחלט לאשר פה אחד להאריך את הישיבה בשעה.

גב' שירה אבין: ניצן, תאמר את דבריך.

מר ניצן אביב: רפי, אני מבטיח לך שביום שבו יזמנו, כדי שפשוט לא תתרגז כל כך ולא תתרגש, כי חבל, זה לא לבריאות, ביום שבו יזמנו את מגוונים לחתום על הסכם, נחתום על כל מתחם שאנחנו נמצאים בו. זה גם טוב לנו.

מר רפאל בראל: בשמחה רבה.

מר ניצן אביב: יפה מאוד, סגרנו את העניין.

מר רפאל בראל: אסור לנו לדעת מזה...

מר ניצן אביב: אני רוצה רק לומר דבר אחד. כשהייתי בקורס קצינים היתה לנו סדרת מנהיגות, ושם לקחו אותנו ואמרו, לקחו שני אנשים ואמרו אחד היה צריך, אמרו לו אתה צריך לאמא שלך החולה את הקליפה של התפוז ולשני אמרו אתה צריך לאמא החולה שלך את התפוז. אחרי זה שמו להם תפוז על הרצפה והם התחילו לריב. למה הם התחילו לריב? כי הם לא דיברו ביניהם מה כל אחד צריך – זה את הקליפה של התפוז וזה את התפוז. ברגע שמבינים את הצרכים אז אפשר אחרת. מה שאני מציע, למרות שאני לא חבר מועצה, אני מציע לחברים הנכבדים כאן שימנו איזה קבוצה, זה לא משנה מי, ועדת חינוך / לא ועדת חינוך, זה לא משנה. כולם פה אנשים חכמים ואנשים טובים. שישבו יחד עם אגף החינוך ויחד עם מגוונים, יראו קודם כל מה הצרכים. תמי, ישבתי בשקט, לא הפרעתי לך אפילו לשנייה אחת, ודיברת הרבה מאוד, אני מדבר קצר. אז יראו את הצרכים, ואם צריך, למשל יש חדר אמנות בגולן, שבבוקר בית הספר כבר השתמש בו, ואחר הצהריים מגוונים יכולים להשתמש, אז כבר אם יש לנו, אם יש חדר אחר שבו אי אפשר כי

מגוונים צריכים משהו אחד והשני, אז ידברו איך לעשות את זה. אני חושב שזה הכיוון הנכון, וככה צריך לעבוד על העניין הזה, כדי שבסוף יהיה שימוש מירבי. ואם גם יש מצב שבו מגוונים להפוך, צריכים חדרים אחר הצהריים לקיים חוגים בתוך בית הספר, גם זה יעלה לדיון. כי אנחנו מדברים על אותם הילדים ועל אותם התושבים, וכל המבנים הם מבנים עירוניים כמו שעניב אומר, וצריכים לשמש את כולם. ובמצב האידיאלי האופטימלי בתוך עיר רגילה אנחנו צריכים שיהיו מבנים למתנ"סים, כי כבודם במקומם מונח והם מספקים פעילות מאוד חשובה, וצריכים גם מבנים לבתי ספר. אבל מה לעשות, כרגע אנחנו קצת קצרים בעיר הזאת, נכון? אנחנו לא יכולים. הלוואי ויום אחד, ומאוד במהרה, יוקצה שטח במערבית כדי שנוכל לבנות מתנ"ס, מתנ"ס גולן, בלי שום קשר לבית הספר, ונוכל לקיים את הפעילות הזאת, כמו שהגענו לאוטופיה הזאת, שנים קיימנו בתוך תיכון אלון גם מתנ"ס וגם זה, היה קשה נורא. סוף סוף העירייה השכילה ונתנה שטח כדי שמתנ"ס אלון יעבור לשטח אחר, ומצאנו את הפתרון. אני מאמין שגם הפתרון הזה תוך כמה שנים יימצא גם במערבית, לטובת כולם. אבל בינתיים אני מציע באמת שתוקם הוועדה הזאת או הקבוצה הזאת, ישמעו את כל הדברים, ויגיעו להסכם של השימוש, איך משתמשים בזה. תודה.

גב' שירה אבין: בהמשך לחלק הזה, יש את דברת, ואני ביקשתי גם

מגיא להצטרף, אם יש עוד מישהו-

גב' רותי גרונסקי: אני גם רוצה.

גב' שירה אבין: רוצה גם רותי, בבקשה. תצטרפו, תשבו ביחד, עם

שני הצדדים, תביאו לנו לישיבת מועצה הבאה את הנושא. תודה. יש נושא אחד שאנחנו צריכים לאשר אישור עבודה.

(מדברים ביחד)

- גב' שירה אבין:** איריס, את ההצעה לסדר נעביר לפעם הבאה.
- גב' נורית אבנר:** מדברים עכשיו על כמה נושאים או רק נושא אחד והולכים?
- גב' שירה אבין:** אני ביקשתי מאיריס שאת ההצעה לסדר שלה, מאחר ואנחנו כבר מבליים כאן הרבה מאוד שעות ועד עכשיו דנו רק בהצעות לסדר, אני ביקשתי מאיריס ואיריס הסכימה שאנחנו נדחה את זה לפעם הבאה.
- מר גיא קלנר:** איריס, תודה.
- גב' נורית אבנר:** יפה. זה נקרא התחשבות בחברים.
- גב' שירה אבין:** חבר'ה, אם על כל משפט שאני אוציא יהיו 8 משפטים אנחנו נישאר כאן באמת עד מחר.

4. אישור הגב' דולי סטבון כמפקחת בניה.

- גב' שירה אבין:** יש כאן אישור הגב' דולי סטבון כמפקחת בנייה. סלאבה, אתה רוצה לומר כמה מילים?
- מר סלאבה בוטנר:** היא הגיעה לפני חצי שנה בהתאם למכרז. בזמן הזה סיימה בהצלחה קורס מפקחת בנייה עם סמכות שוטר. כדי שתוכל לפעול במרחב רמת השרון חייבת את הסכמתכם.
- גב' שירה אבין:** יפה.

עו"ד מיכה בלום: יש לי הערה. תעבירו את זה דחוף לקבלת חוות דעת שלי שהיא לא עברה עבירות פליליות, כי זה חייב עפ"י חוק.

מר טל עזגד: כפוף לאישור של מיכה.

עו"ד מיכה בלום: פקחים, צריך לבדוק אותם היועץ המשפטי, שאין להם עבירות.

מר אהרון אלמוג אסולין: איזה הליכים של בדיקה נקרא ברמת טוהר מידות עוברת עובדת חדשה כזאת, ואיזה תהליכים של בדיקה של טוהר מידות עוברים שאר הפקחים של העירייה? נגיד פוליגרף, נגיד בדיקות כאלה מדי פעם.

מר סלאבה בוטנר: זו שאלה לא אליי, שאלה לוועדה שבחרת את העובדים.

מר אהרון אלמוג אסולין: מי זאת הוועדה?

מר סלאבה בוטנר: היא כבר אחרי ועדה. היה מכרז, היא עברה ועדה, יש פה חברי ועדה שהיו גם כן בוועדה עצמה.

מר רפאל בראל: זה לא הוועדה הזאת.

עו"ד מיכה בלום: אני מענה. הדבר היחיד שאנחנו יכולים לבדוק זה בדיקה שלי את האישור המשטרתי שלה לגבי עבירות קיימות או לא קיימות במשטרה. תיק יושר כזה, שאני יכול לדרוש אותו מהמשטרה. דרך אגב, לעובדים רגילים אי אפשר לדרוש את זה.

מר טל עזגד: עפ"י חוק אסור לבקש.

עו"ד מיכה בלום: נכון. רק במקרים כאלה שעפ"י חוק אני רשאי

לדרוש, אז פה אני רשאי לדרוש, אני דורש, בודק, אבל מה זה אומר על
אמינות מעבר לזה? ממש אין בדיקות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין בדיקות פוליגרף בהמשך של אנשים שעובדים
בנושא כל כך רגיש?

עו"ד מיכה בלום: כלום.

מר אהרון אלמוג אסולין: איך אפשר לקדם נושא כזה?

עו"ד מיכה בלום: שאלה יפה. כי העובד צריך להסכים לבדיקת
פוליגרף קודם כל. אבל זאת שאלה שצריך לבדוק אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם מעמידים את זה כתנאי לקבלה לעבודה?

עו"ד מיכה בלום: לא יכולים.

מר אהרון אלמוג אסולין: למה לא?

עו"ד מיכה בלום: כיוון שהחוק אפשר רק את הבדיקה הזאת. לגבי
עובדים יחידים, רגילים, החוק אפילו לא מאפשר לעשות את הבדיקה
המשטרית. גם אני מתרעם על זה, אבל זה מה שמשרד הפנים קבע.

מר יעקב קורצקי: כל עובד שלנו שאנחנו מקבלים, הוא צריך להביא
תעודת יושר.

עו"ד מיכה בלום: לא.

מר יעקב קורצקי: אני זוכר כשאני התקבלתי לעיריית רמת השרון-

עו"ד מיכה בלום: החוק לא מאפשר את זה. נגמר.

- גב' נורית אבנר:** חברי מועצה גם צריכים להביא תעודת יושר?
- עו"ד מיכה בלוס:** מרוב שאנחנו טובים לאנשים, כבר אי אפשר לדעת עליהם כלום.
- מר רפאל בראל:** אני מקווה שעכשיו יהיו לנו פקחים לבנייה ולא...
- עו"ד מיכה בלוס:** אני מציע, כשלמדן יהיה בכנסת, הוא יקדם לנו משהו בעניין הזה.
- גב' נורית אבנר:** סע ברח' שבטי ישראל ותראה איך העמידו ב-106, שלטים, עובדה, ושמו, והתרעתי על זה ואף אחד לא עשה עם זה כלום. זה עדיין עומד שם.
- מר סלאבה בוטנר:** את פשוט לא רצית לקבל את זה שתקנה חדשה מאפשרת לבנות את זה בלי...
- גב' נורית אבנר:** זה לא נכון, היועץ המשפטי אמר שזה נגד החוק.
- עו"ד מיכה בלוס:** השאלה מה, צריך לראות.
- גב' נורית אבנר:** ב-106, שתקעו שם שני יתדות באמצע המדרכה ושמו גג מעל זה, ועובדה בשטח.
- עו"ד מיכה בלוס:** באמצע מדרכה אי אפשר.
- גב' שירה אבין:** חברים, בואו. שאל אהרון שאלה, מיכה ענה את התשובה. עידן.
- מר עידן למדן:** יש לי שאלה. זה קצת מתחבר אולי למה שנורית הרגע אמרה. היות שפעם אחר פעם אנחנו מגיעים, אני לפחות מגיע מעת לעת

לפיקוח, וכל פעם אומרים לי ונטען בפניי 'אין כוח אדם'. הפיקוח על הבנייה,
'אין כוח אדם' או לא מספיק, או לא מספיק בר סמכא וכו'. אם אינני טועה
היא היתה פה פקחית?

גב' פרח מלך: לא. היא חדשה שנבחרה לתפקיד הזה.

מר עידן למדן: האם מבחינתנו, מבחינת המחלקה על הפיקוח על
הבנייה, הקורס הזה, שאני מבין שהוא קורס יחסית קצר של 84 שעות, האם
זה מה שהיום יסייע לנו ביצירת הפיקוח וזה מה שאנחנו היום צריכים? לאור
התשובות שבדרך כלל קיבלתי ממך, 'אין לי כוח אדם, אין לנו זה, אין לנו
זה'.

מר סלאבה בוטנר: את הסמכות הזו היא קיבלה כדי לבצע אכיפה.

מר עידן למדן: זה הגורם הכי מקצועי שאמין לנו ויכול לפתור לנו
היום את בעיות הפיקוח על הבנייה ועבירות?

מר סלאבה בוטנר: לא.

עו"ד מיכה בלוס: זה ינסה רק.

מר עידן למדן: אז למה אנחנו צריכים את זה ולא את מה שאתה
צריך למחלקה שלך?

גב' שירה אבין: הוא צריך את זה. מה זאת אומרת?

מר סלאבה בוטנר: ...היא תהיה, היא קיבלה סמכות.

גב' נורית אבנר: מיכה, שמעת מה הוא אמר? אז למה אתה שותק?
תגיד לו אתה תלך עכשיו ותוריד את זה. תוציא להם צו הריסה.

עו"ד מיכה בלום: יש מהנדס עיר.

גב' שירה אבין: מיכה, שנייה. יש כאן בקשה לאשר פקחית בנייה נוספת לתוך המחלקה.

עו"ד מיכה בלום: זו תחילת הדרך.

גב' שירה אבין: אני חושבת, לאור השאלה, עידן, שאתה שאלת, אם יש צורך ואם זה יכול לקרות. אין ספק שכוח אדם נוסף למה שיש היום יכול לעזור מאוד כדי שיהיה עוד מישהו שיסתובב בשטח ויוכל לתת את ההתראות ויבדוק בשטח אם הדברים קורים עפ"י אי שהם צריכים להיות ואיך שלא.

מר עידן למדן: בכל הכבוד הראוי, כמי שעשרות פעמים העלה את זה, גם בישיבות התקציב, נראה לי שלא זה מה שאנחנו כרגע מחפשים וצריכים להתמודדות עם העבירות על הבנייה פה.

עו"ד מיכה בלום: למדן, מה הפתרון? יותר טוב לקחת מישהו.

מר עידן למדן: ... כל הזמן אמרו לי צריך מהנדס עם תואר הנדסאי, עם תואר זה, 'אני לא יכול לעשות, אני לא יכול לקחת'. מישהו עם 84 שעות לא נראה לי-

(מדברים ביחד)

מר סלאבה בוטנר: זה לא נכון. יש לה השכלה, היא הנדסאית בניין...

מר רפאל בראל: סליחה, מר למדן היקר, יש ועדה, בוועדת בחינת כוח אדם בעירייה שבראשה אני יושב, והוועדה הזו והעירייה מפרסמת מכרז מדויק ואנחנו מקבלים רק את אותם האנשים שעונים לכל השאלות, ואנחנו פה מתחקרים אותם. מה אתה רוצה? סליחה, עוד לא סיימתי.

מר עידן למדן: ...בהליך שעשית.

גב' שירה אבין: הוא לא סיים את דבריו, עידן. תן לו לסיים.

מר רפאל בראל: סליחה, עוד לא סיימתי. אם העירייה רוצה להביא פקידה במקום מהנדסת, אז זה כל מה שיש. אז תצביע נגד. בואו בבקשה נצביע כי אני רוצה ללכת הביתה.

גב' שירה אבין: דולי קודם כל היא עובדת עירייה, והיא עברה בנוסף להכשרה שאיתה היא הגיעה לעיריית רמת השרון-

מר עידן למדן: היא גם הנדסאית, אוקיי. זה היה חסר לי.

גב' שירה אבין: קודם כל היא הנדסאית והיא אדריכלית.

מר עידן למדן: היה חסר לי, כי הוא כל הזמן אמר שהוא מחפש מהנדס או הנדסאי.

גב' שירה אבין: מעבר לזה, אני אומרת שוב, כבר יש לה את הניסיון בשטח שהיא עובדת, היא נבחרה, והיום אנחנו צריכים לאשר בסך הכל אישור של הגב' דולי כמפקחת בנייה, אחרי שהיא עברה את כל ההכשרה. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

עו"ד מיכה בלוס: אני מזכיר, בכפוף לחוות דעתי.

<p><u>החלטה מספר 104:</u> הוחלט לאשר פה אחד את מינוי גב' דולי סטבון כמפקחת בנייה, בכפוף לאישור יועמ"ש העירייה.</p>

ד"ר איריס קלקא: אני הקשבתי לדבריהם של אנשים אחרים, וממילא יש לי זכות דיבור. כחברה בוועדה לביקורת, בנוסף להיותי חברת מועצה, אני ערה לאפשרות שמועברים מהלשכה המשפטית כאן צווי הריסה, שבעצם לא מגיעים לידי ביצוע ברמה של מחלקת פיקוח בנייה. דברים כאלה לפעמים מגיעים לאיזשהן תוצאות מאוד קולוסליות, אבל גם אם לא, אני חושבת שאנחנו זקוקים לאיזשהו כלי, כולל גם הלשכה המשפטית, שברגע שהיא משדרת את זה, אני הבנתי שאם בוצע צו הריסה אין שום תהליך, נוהל מסודר, כפי שידידי אהרון נוהג לומר. אין נוהל מסודר אשר מיידע אותה על מה עשתה מחלקת הפיקוח לבנייה בנושא הזה. אני חושבת שצריך איזשהו דיווח שעליו לא חייבים כמובן להחליט עכשיו, זה יכול להיות דו חודשי, תלת חודשי, כל פורמט שנראה סביר בעיני הפורום שיושב כאן, שהובא לידיעתנו הנושא של החלת החפיפה.

גב' שירה אבין: בתוך נהלי עבודה, למעשה.

מר טל עזגד: מה את אומרת, שיצאו צווי הריסה ולא יושמו?

ד"ר איריס קלקא: כן.

מר טל עזגד: כמו מה?

ד"ר איריס קלקא: כמו שהיה בנושא של הפינוי של הבדואים.

עו"ד אבי גרובר: חבר'ה, בואו שנייה. נושא שמאוד חשוב. יש 6 נושאים על הפרק, צריך לקבל פה החלטות ואנחנו עכשיו פותחים את הפורום. דיון פרלמנט.

ד"ר איריס קלקא: סליחה, פתאום פה זה הדיון פרלמנט.

עו"ד אבי גרובר: השעה אחת עשרה וחצי בלילה, יש עוד 6 נושאים.

- מר גיא קלנר:** אבי, תכבד את החברים.
- ד"ר איריס קלקא:** נכון, תכבד אותי.
- עו"ד אבי גרובר:** אבל אחרי זה לא מתקבלות החלטות ו...
מר גיא קלנר: אבל איריס לא דיברה כל הערב.
מר עידן למדן: היא כבר היתה גומרת אם לא היית מפריע.
- ד"ר איריס קלקא:** אני למעשה את העיקרון אמרתי. מה שמסתתר מאחוריו גם אתה יכול לנחש, אבי, שזה העניין של אם יש איזשהו פתח לסוג של אכיפה מפלה, ולא משנה מאיזו סיבה, מסיבה של קשיים ליישם את זה, לא משנה מה.
- מר טל עזגד:** איריס, על מה את מדברת? את מבינה על מה את מדברת?
- ד"ר איריס קלקא:** כן, אני מבינה היטב. מה זה? אני לא פונה אליך בצורה כזאת.
מר טל עזגד: שמעת איך זה עובד קודם.
- מר עידן למדן:** אבל היא מנסה לקבל את הדיווח, זה מה שהיא אומרת.
- עו"ד אבי גרובר:** איזה החלטה אני אמור לקבל עכשיו? אנחנו נקיים עכשיו דיון על זה?
- מר טל עזגד:** יש לך זכות בתור חברת מועצה תוך 72 שעות לקבל כל מסמך ממחלקת ההנדסה. צווי הריסה שיוצאים על בסיס החוק, על בסיס

המחלקה המשפטית והתובע העירוני והוועדה לתכנון ובנייה, יוצא צו הריסה והוא אמור להיאכף. אם הוא לא נאכף אנחנו בודקים את העניין הזה. בסוף כל חודש אנחנו מדווחים לגילה אורון על כל ההריסות שהיינו אמורים לבצע וביצענו אם כן או לא. אז להגיד שכאילו-

ד"ר איריס קלקא: אז להגיד שאחרי כמה שנים בא לפתחה של ועדת הביקורת כל מיני דברים כאלה, ואחר כך-

מר טל עזגד: את נותנת דוגמה של הבדואים, שזה דבר חריג.

ד"ר איריס קלקא: רגע. ואחר כך אני צריכה לשאול את עצמי איך לא ידעתי. אז מה, כל חודש-

עו"ד אבי גרובר: אתם עכשיו עושים פרלמנט על זה?

גב' שירה אבין: שני משפטים, חברים, פה ישבו שעות ודיברו ודיברו וטחנו על אותו נושא 20 שעות וזה היה בסדר. בנאדם רוצה להגיד, עם כל הכבוד, אז היא תגיד את מה שיש לה להגיד.

עו"ד אבי גרובר: אז בסוף.

גב' שירה אבין: למה שתגיד בסוף? אנחנו כבר הצבענו על זה, היא רוצה להגיד שני דברים, יש לי גם תשובה בשביל זה, כי אנחנו היום, אמנם פרח לא תספיק להעביר את זה היום, אבל אנחנו הכנו, ופרח תהיה לה את הזכות לעשות את זה בפעם הבאה, הכנו נהלי עבודה לכל דבר ועניין. אני חושבת שבתוך הנושא הזה יפתור אחת ולתמיד את כל הסוגיות שנמצאות בפתח. זה הכל.

ד"ר איריס קלקא: וזה לגמרי לגיטימי שאני חושבת שאנחנו פה סביב השולחן צריכים לייצר מערך של כלים שיעזרו לנו לעבוד בסדר. אז אני רוצה

לסיים עם עוד משפט, שיקלו עלינו את ההתעדכנות על מנת שאנחנו באמת לא נצטרך לחלץ לטלפונים ולבקשות-

גב' רותי גרונסקי: שלא יעברו 30 שנה שלא ידעו שחתמו על...

מר עידן למדן: כל כמה זמן יוצא הדו"ח הזה שדיברת עליו, טל?

גב' רותי גרונסקי: פעם בחודש הוא אומר.

מר טל עזגד: כל חודש או שלושה חודשים.

מר עידן למדן: כל חודש או שלושה חודשים צווי הריסה שהוצאו וזה?

מר טל עזגד: כן. אם היו צווי הריסה.

מר עידן למדן: שבוצעו/לא בוצעו, ואם לא למה?

מר טל עזגד: מחלקת הנדסה מחויבת לדווח למחוז על צווי הריסה שיצאו ובוצעו.

מר עידן למדן: אפשר לקבל, נגיד, את אלה של השנה האחרונה?

ד"ר איריס קלקא: זה צריך להיות עניין שבשגרה.

מר עידן למדן: רק לראות, לחוש את זה, זה הכל, ואז היא גם תדע.

מר אהרון אלמוג אסולין: תביא פתק צהוב קטן כזה.

מר עידן למדן: לא, אם הוא אומר אז סבבה, אז עכשיו אנחנו מקבלים גם את הדבר הזה.

מר טל עזגד: אהרון, אל תזלזל. בוא תנסה לצאת לצו הריסה

פעם אחת. זה לא כל כך פשוט הפתק הצהוב.

ד"ר איריס קלקא: מה זה קשור?

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל כל מה שאנחנו עושים פה הוא לא פשוט. אבל לנו הוא מאוד פשוט, כי אנחנו יושבים פה תחת... מי שלקח על עצמו את התפקיד הזה שיעשה אותו טוב.

גב' שירה אבין: אני לא יודעת אם הוא פשוט, הוא חשוב.

מר אהרון אלמוג אסולין: נגיד שהוא חשוב. הוא מאוד פשוט, זה לקבל החלטות. אלה שמבצעים אותן – שיבצעו אותן.

מר טל עזגד: תאמין לי שהם מקבלים החלטות גם לא פופוליסטיות ומבצעים והורסים. יש לך פה יועץ משפטי, יכול להגיד לך. הרבה פעמים נאלצתי לקבל החלטות ולחתום על דברים לא פופוליסטיים. כולל זה שיושב פה בכיכר כבר לא יודע כמה זמן.

6. אישור הארכת פרוגרמה לשטחי ציבור.

גב' פרח מלך: אני יכולה לבקש בקשה? יש כאן אישור הארכת פרוגרמה לשטחי ציבור, אני מרשה לעצמי לעבור לנושא הבא. תיכף אני אעביר את הדיבור לעינב, אבל אנחנו לפני כשנתיים הבאנו אישור למועצה, שבעצם בהעדר פרוגרמה למבני ציבור, שעדיין אין לרמת השרון, אנחנו עובדים על זה, היום עובדת על זה עובדת מתוך מחלקת ההנדסה, שמעתם את התקציר של הדברים. המצב שקיים היום, אנחנו מתייחסים אליו כאילו זו הפרוגרמה

בפועל. השנתיים עברו, אנחנו חייבים את האישור שלכם עוד פעם. עד שהיא תסיים את העבודה שלה ועד שאנחנו נממש את זה, אחרי שאנחנו כמובן נדון עם החינוך והתרבות, מכל מי שמשמש במבנים שלנו אנחנו חייבים הארכה.

גב' שירה אבין: זה פורמאלי לחלוטין.

מר עינב בן יעקב: אני אסביר את זה הכי זריז.

גב' שירה אבין: עינב, לדעתי אין מקום כרגע לעשות את המצגת.

גב' פרח מלך: הזמן עבר.

גב' שירה אבין: אבל צריך לאשר את זה, לא צריך מצגת עכשיו.

מר עינב בן יעקב: זה לא מצגת של זה, זה עמוד אחד על כל נושא. 4

נושאים, עמוד אחד על כל, זה הכי זריז שיש. אני רק רציתי להסביר, כי גם זה עלה בנושא עם מגוונים, עם ההסכמים. אז קודם כל להסביר את זה שוב את ההבדל. העירייה יכולה לאפשר מתן רשות שימוש בנכסים, יש שתי דרכים. או ע"י הסכמים ברשות ודמי שכירות ראויים, שזה עבור פרטים וגופים ציבוריים. במקרה של התקשרות מעל 5 שנים זה בכפוף לאישור מועצה ושר פנים, או הקצאת קרקע ללא תמורה או בתמורה סמלית. שזה עבור עמותות רשומות הפועלות ללא מטרות רווח. כדי שנוכל להקצות את הקרקע אנחנו צריכים לעמוד בנוהל הקצאות שהוציא מנכ"ל משרד הפנים ב-2001, אנחנו צריכים לאשר עקרונות ותבחינים של הרשות, זה אושר בינואר 2013, ולאשר פרוגרמה מלאה לצרכי ציבור. זה אושר במועצת העיר בינואר 2013. למעשה בינואר 2013 אישרתם פרוגרמה זמנית לתקופה של שנתיים המבוססת על השטחים החומים של תכנית המתאר. ועדת הקצאות השתמשה בשירותים של יועצת חיצונית והתחלנו לגבש כל מיני מתווה פרוגרמטי והתייחסות לשיקולים רלוונטיים. כשסיימנו את ההעסקה שלה נוצר פער בין התכניות

שמשולמות באגף ההנדסה, בין היתר גם ע"י ההחלטה לקדם תכנית מתאר חדשה לעיר. יש לזה השלכות לפרוגרמה לצרכי ציבור. לכן בדצמבר 2014 מירב הציגה לוועדת ההקצאות מתווה פרוגרמטי אחיד שכולל את כל הצרכים העירוניים העתידיים, כפי שהם באים לידי ביטוי בתכניות בניין עיר שמקודמות אצלם. ב-28/12 היא הציגה לכם את זה כאן, לא כאן, בוועדה מקומית, ולכן אנחנו המלצנו לכם לאשר תוספת של שנה אחת להחלטה מינואר 2013, מתוך מטרה שנוכל בשנה הזו להמשיך להסדיר את הנכסים הקיימים ולא להקצות נכסים חדשים לעמותות. אז למעשה הצעת ההחלטה לאשר שנה נוספת עד לינואר 2016.

גב' דברת וייזר: לא הבנתי מה בעצם אנחנו מבקשים לאשר כאן. אתם מבקשים לעשות הולד עוד שנה, זה מה שאתה אומר.

מר עינב בן יעקב: לא. אני אסביר.

גב' דברת וייזר: זה לא משהו שלדעתי אפשר ככה-

עו"ד אבי גרובר: את לא יכולה להקצות שטחים ציבוריים ללא פרוגרמה.

מר עינב בן יעקב: בדיוק.

עו"ד אבי גרובר: על מנת שתוכלי להקצות שטחים, למשל את רוצה-

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרובר: את רוצה לתת מבנה מסוים לטובת בית כנסת נגיד, את לא יכולה לעשות את זה אם אין פרוגרמה. למה? כי את לא מקצה סתם שטחים, את צריכה לראות מה הצרכים, מה כל הדברים האלה. זה תכנית שלמה.

מר עינב בן יעקב: אני אסביר. דברת, שורה.

גב' דברת וייזר: לא, זה לא שורה, מה זה שורה? זה עוד שנה. מה שזה אומר זה שבעצם את אותה החלטת מועצה שקיבלתם בדצמבר 2013, אתה מבקש להאריך אותה. כלומר, שימשיכו פה בעצם לא לחתום על הסכמים של הקצאות של שטחים-

עו"ד מיכה בלוס: בדיוק ההפך.

גב' דברת וייזר: אני שואלת, שנייה. שימשיכו, שישאירו את המצב הולד.

מר עינב בן יעקב: אני אסביר לך. בעיר יש המון גופים, גם פרטיים וגם עמותות, שפועלות ללא חוזים. בין היתר דיברתם על מגוונים 30 שנה. כדי שנוכל להסדיר את הפעילות מול העמותות, מנכ"ל משרד הפנים הוציא ב-2001 נוהל הקצאת מקרקעין. זה בעצם חוזה בתמורה סמלית. כדי שאנחנו נוכל לפעול לפי החוזה בתמורה סמלית אנחנו צריכים לקיים שני תנאים: אחד, שיהיה לנו קריטריונים שוויוניים, ואת זה עשינו ב-2013, והשני זה שתהיה לנו פרוגרמה. המשמעות של הפרוגרמה זה שאותו נכס שאנחנו מקצים אותו בתמורה סמלית לתקופה ארוכה, אנחנו לא צריכים אותו עבור גן ילדים או בית ספר.

גב' דברת וייזר: אני לא חושבת שצריך להאריך את זה בשנה.

מר עינב בן יעקב: רגע.

גב' דברת וייזר: גם בטח לא באחת עשרה בלילה. תאריך את זה בחודשיים, לא בשנה.

גב' פרח מלך: אני לא אסיים בחודשיים.

גב' דברת וייזר: אבל שנתיים אתם עובדים על זה, זה לא ששנתיים לא עובדים על זה. מה שזה בעצם אומר זה להשאיר את המצב הקיים, שבעיניי זה אבסורד.

גב' נורית אבנר: היא אומרת לך שהיא עובדת על זה והיא צריכה עוד זמן. מה הבעיה?

גב' פרח מלך: זה ספר, זה לא-

גב' דברת וייזר: אני יודעת מה שאני אומרת. ההחלטה זאת היא החלטה אומללה, ואני קראתי את הפרוטוקול הזה של 2013.

עו"ד אבי גרונר: את יודעת למה זה קרה?

גב' דברת וייזר: כי מבקר המדינה בא, עשה 'נו נו נו'.

עו"ד אבי גרונר: לא, בגללי.

גב' דברת וייזר: עוד יותר טוב, כי אתה העלית את זה.

עו"ד אבי גרונר: אני אסביר לך למה. היה פה את בית הכנסת ברבנו תם, שרצו שם לתת אותו ולא היתה שום פרוגרמה ושום כלום, וככה רצו לבטל גן ילדים, בלי שהיתה שום פרוגרמה ושום כלום, ואז הגשנו ערר ובא מולם ואמר אין פגורמה, אין היתר, פסל את ההיתר וזה. אני באיזשהו מקום כועס על הדבר הזה. כי מה זה למעשה הדבר הזה? זה כאילו סוג של, סליחה, אל תיקח את זה אישית, זה סוג של חארטה. מה קורה? אני במקרה, את הבנאדם הספציפי הזה אני סומך עליו ואני מעריך אותו.

גב' דברת וייזר: מצטרפת לדברים שלך.

גב' נורית אבנר: על מי אתה מצביע?

- עו"ד אבי גרובר:** על עינב. אני מעריך אותו ומאמין לו.
- עו"ד מיכה בלוס:** תגיד עינב, לפרוטוקול. כשירצו לפטר אותו לפחות יהיה לו מה להציע. כי כשהוא יגיד משהו שלא יאהבו פה ירצו לסדר אותו.
- עו"ד אבי גרובר:** אני למשל באופן אישי הולך כן לתת את העוד שנה הזאת, כי אני יודע שהוא לא-
(מדברים ביחד)
- עו"ד אבי גרובר:** עם הכאילו זמני הזה פתחו דלת שאפשר לעשות את אותה...
(מדברים ביחד)
- עו"ד מיכה בלוס:** אבי, רק לידיעתך, רוב הערים אפילו לא בונות את הפרוגרמה כל כך יפה כמו שאנחנו בונים, אלא הם מסתמכים על אותה החלטה.
(מדברים ביחד)
- עו"ד מיכה בלוס:** אני אישרתי. למה אתה כל הזמן בא אליי? אני מהנדס העיר? מה אתה רוצה מחיי כל הזמן? ריבוננו של עולם.
טוב, תנו לעינב...
- גב' שירה אבין:** (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** אתם רוצים להיות כאן עד שתיים בלילה?
- גב' דברת וייזר:** תגיד עוד פעם את מה שאמרת.
- מר עינב בן יעקב:** לפי מה שאומרים לי באגף הנדסה, הפרוגרמה תסתיים עוד כמה חודשים.

- גב' דברת וייזר:** מעולה, אז בואו ניתן לחצי שנה.
- מר עינב בן יעקב:** רגע. צריכים להביא את זה אבל לוועדה המקומית קודם כל לפני המועצה. אז אנחנו באנו ואמרנו בואו ניתן עד שנה. למה?
- גב' נורית אבנר:** מה זה עקרוני כל כך, חצי שנה / שנה? על מה אנחנו מתווכחים?
- גב' דברת וייזר:** זה מאוד משמעותי, תאמיני לי.
- מר עינב בן יעקב:** אני לא יכול אבל.
- גב' דברת וייזר:** כי אז את רואה שכולם הלכו, אז בשתים עשרה בלילה אני אתנגד? לא, כי זה מאוד משמעותי.
- גב' פרח מלך:** אבל אני לא אספיק.
- גב' דברת וייזר:** אז עוד חצי שנה ניתן עוד הפעם. פרח, זה לא העניין. עוד חצי שנה תקבלי עוד ארכה, תקבלי גם עוד שנתיים. זה לא סתם. תאמיני לי, אני לא סתם אומרת את זה. ואם הייתי יודעת שבאחת עשרה בלילה אנחנו ממשיכים לנושא החשוב הזה הייתי מצביעה נגד להמשיך את הדיון. אתם אמרתם שאנחנו רק מעבירים את הדבר הנוסף.
- גב' פרח מלך:** 10... נושאים, סליחה, עם כל הכבוד. כל ישיבת מליאה נגמרת באחת בלילה.
- גב' דברת וייזר:** אני מסכימה איתך. הייתי מצביעה נגד להמשיך את המליאה.
- גב' פרח מלך:** לא היה כזה דבר.

עו"ד מיכה בלום: זה בגלל ההצעות לסדר, לא בגלל הישיבות שלנו.
זה בגלל הצעות לסדר שמדברים עליהן שנתיים.

גב' דברת וייזר: מה לעשות, הנושא של אלכסנדרוני היה מאוד מורכב והוא לקח הרבה זמן, נו מה לעשות.

עו"ד אבי גרנבר: כדי להבטיח שבעוד שנה זו פעם אחרונה וזה לא יקרה יותר, אני חושב שזה יהיה נכון שנגיד שמירב צריכה את החלק שלה לסיים תוך נגיד מקסימום חצי שנה ואז אני מניח שנעמוד בשנה-

מר גיא קלנר: אם זה יהיה שנה אז זה יהיה שנה וחצי.

עו"ד אבי גרנבר: זו פעם אחרונה שזה עוד שנה, כי גם השנתיים האלה עברו באיזשהו מקום ורק עכשיו תכלס התחלנו לעבוד.

עו"ד מיכה בלום: אבל עבדו, כל הזמן עבדו.

גב' פרח מלך: אבי, די, זה לא נכון.

עו"ד אבי גרנבר: סליחה, אני לוקח בחזרה את הדברים.

גב' פרח מלך: אנשים עובדים פה ואתם כל אחד שולח את הסיסמה שלו לאוויר. די, זה ממש-

גב' שירה אבין: האינטרס של העובדים, יותר מאשר של כל מי שיושב פה, כדי להסדיר את זה מהר. כי החיוב האישי בינתיים הוא לא של אף אחד מחברי המועצה. אז בואו נשים פה את הדברים איזה פרופורציות.

עו"ד אבי גרנבר: מירב באה חודש שעבר עם זה.

גב' פרח מלך: אבל יש לי טיוטה של פרוגרמה, היא עושה פשוט

התאמות. זה הכל.

גב' שירה אבין: יושב עינב, יושבת פרח, מנסים לעשות את זה כמה שיותר מהר. מספיק, באמת, אנחנו נכנסים כאן לפרופורציות לא הגיוניות.

גב' פרח מלך: אני אראה לך את הטיוטה מ-2013.

עו"ד אבי גרובר: מתי היא יכולה לבוא אלינו וזה?

מר עינב בן יעקב: היא טוענת שזה מספר חודשים, אבל אני לא רוצה להיות תקוע, כי אני בתוך תהליכים של הסדרה בגלל הוועדה לחיוב אישי עם מספר גופים שנמצאים בעיר. היא הבטיחה לי שזה כמה חודשים. אבל אם זה ייקח עוד חודש אז מה נעשה-

גב' דברת וייזר: אז נאריך עוד חצי שנה.

עו"ד אבי גרובר: אז בואו נעשה חצי שנה.

גב' דברת וייזר: כן, חצי שנה...

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: אני אומרת לעשות את זה לשנה ולבקש שישתדלו לעשות את זה כמה שיותר מהר וזהו.

גב' דברת וייזר: אז עוד חצי שנה נאריך בעוד חצי שנה.

גב' פרח מלך: אני אומרת נסיים לפני, ברור שנביא את זה. מה, נשמור אצלנו?

גב' דברת וייזר: לא לזה התכוונתי שתשמרי אצלכם, זה ברור ש...

גב' פרח מלך: ברגע שזה יהיה מוכן נביא את זה.

גב' דברת וייזר: בסדר, אז חצי שנה ואחר כך נאריך את זה.

מר גיא קלנר: הרי האינטרס של כולם זה לקדם את העניין הזה, והמציאות היא שכרגע זה כן נמשך זמן, לא באשמת אף אחד, אבל זאת המציאות. זה נמשך זמן. אנחנו רק רוצים לנסות להכניס את זה לאיזשהו מסדרון. אז אני דווקא חושב שמה שדברת הציעה בהקשר הזה הוא נכון, ולו מהמקום פרוצדורלית. בואו ניתן לזה חצי שנה. לא יהיה זה – נבוא לפה, נבקש עוד חצי שנה. לא קרה כלום. בואו נכניס את זה רק לתלם. מה זה מזיק?

גב' שירה אבין: זה לא עניין של אכפת לי, זה אכפת לי שההתייחסות כאן היא לא נכונה. יושבים אנשים, עובדים כאן שעות. עכשיו, כשאנחנו צריכים, לדוגמה, בקטע של המשקם אם בקטע של אלה או בקטע של בית מלינוב, שאנחנו יושבים כבר חודשים עם משרד המשפטים ועם כל הדברים, אתם לא יושבים כאן ביומיום, אתם לא רואים את הדברים האלה. זה תהליך מטורף שעובדים סביב השעון. אז עכשיו לבוא ולבקש עוד שנה זה לא בגלל שמישהו רוצה להאריך את הזמן. היתה כאן בקשה, על כל דבר צריך לחפש לעשות את זה הפוך על הפוך. לא מבינה את הקטע הזה, באמת.

גב' דברת וייזר: אבל למה זה מפריע ההצעה שגיא הציע?

גב' שירה אבין: זה לא עניין של מפריע. מה הבעיה-

גב' דברת וייזר: גם היתה הצעה שאני הצעתי לסדר היום וקיבלתי בכיף ובאהבה גדולה את ההצעה של גיא ושלך להגיע לאיזושהי פשרה. אז מה? זה לא אומר שהיתה הצעה של שנה. אני לא מצליחה להבין מה הבעיה. מה הבעיה לתת חצי שנה.

גב' שירה אבין: הבעיה שלי כל פעם שזה מגיע למועצה זה לוקח עשר שנים עד שעוד פעם...

גב' דברת וייזר: אז בואו נעשה את זה חצי שנה ומראש תגידו חודש לפני אם אתם לא מספיקים, נעלה את זה לאישור של עוד חצי שנה.

עו"ד מיכה בלום: למה, כדי שיהיה עוד נושא ל...?

גב' פרח מלך: חבר'ה, אני רק אסביר משהו. בסופו של יום זו מדיניות של ראש עיר. אם יהיה פה איזה שינוי, זה ייקח עוד שנה וחצי. הכל בסדר, אנחנו יכולים להיות מוכנים, לכן אנחנו אומרים שנה. אבל בסדר.

עו"ד מיכה בלום: היינו יכולים לבקש שנתיים. פרח, פעם הבאה שנתיים תבקשי, זה יהיה שנה. אל תגידי את האמת. פשוט תלכי על היותר ארוך. הרי פה כל דבר עושים פיצוץ.

גב' רותי גרונסקי: יש פה מנכ"לית שמנהלת את העובדים שלה. אתם תגידו למירב שזה ייקח 4.5 חודשים או 6? זה נראה לי לא סביר.

מר עידן למדן: כן, אנחנו בדיוק נגיד.

גב' דברת וייזר: זה לא מה שאני אומרת.

(מדברים ביחד)

גב' פרח מלך: הוא יכול להגיד לה שתעשה את זה בזה? 'בואי תעזבי את העבודה, תעשי רק את זה'.

מר עינב בן יעקב: גיא, סליחה, נהפוך הוא, אתם צריכים לברך על זה שאגף הנדסה לקח את היוזמה על עצמו ולא המשכנו בגלל העדכונים שהם עושים להשתמש ביועצים חיצוניים. הם עובדים במקביל על נושאים אחרים,

יש להם את כל תכניות הבניין עיר הנקודתיות עם הפרוגרמות הנקודתיות, יש להם תכנית המתאר הנקודתית. אני לא יכול להלחיץ אותה ברמת יום. ויש לנו התנהלות ברמת יום. יש לנו גברת בשם עופרה ברכה, יש לי קלסרים שלה. היא ממונה על הביקורת בוועדה לחיוב אישי. כל היום 'מה קורה עם הפרוגרמות ומה קורה עם ההקצאות?' זה מהיום הראשון שנכנסתי לתפקיד. אז מה אני אסביר לה? מה אני אגיד לה? שבגלל שהעירייה רוצה לחסוך ואנחנו עושים את זה על עצמנו אז צריך לנתק את עצמנו מכל שאר העבודות שאנחנו מתקיימים בשוטף? ומצד שני שילמנו הרבה כסף לעבודה שבוצעה פה שנתיים, והיא בוצעה, יש לנו חוברת. מירב לא מתחילה בחלל ריק. אבל מה שקרה, שבין אותה תקופת זמן שהיא סיימה את העבודה שלה, המשיכו לקדם פה תכניות. אז מה היתה הפרוגרמה? כמו שאבי אמר, סוג של, לא רמאות, אבל להשתמש בתכנית מתאר ישנה. אין לך מה לעשות? בוא נראה אותך היום מוציא את עמותת ביתנו, כמו שהוועדה לחיוב אישי אומרת לי, בוא נראה אותך מוציא את עמותת אלה, בוא נראה אותך מוציא את עמותת אנוש. זה לא מעניין אותם.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד לך משהו.

מר עינב בן יעקב: שנייה, אני רוצה לסיים.

מר גיא קלנר: עינב, אנחנו איתך, אחי.

מר עינב בן יעקב: אתם לא נמצאים איתי ביומיום. נמצאת איתי עפרה ברכה שם בירושלים ואומרת לי 'אם אתה לא תחתום עם הסכם ביתנו ב-13,000 ₪ לחודש שכירות כי אתה לא יכול להקצות להם את הקרקע, אז אתה תהיה עם חיוב אישי'. לא רק אתה, הרבה מהבכירים. למה אני צריך לעמוד בסיטואציה הזאת?

גב' דברת ויזר: אבל כמו שאנחנו עכשיו מאשרים את זה, עוד חצי שנה נאשר את זה שוב.

(מדברים ביחד)

מר עינב בן יעקב: אתם רוצים לאשר את זה פעמיים – תאשרו את זה פעמיים, אין לי בעיה.

מר גיא קלנר: עינב ופרח, במקרה הזה, לגיטימי לחלוטין בעיניי, יכול להיות שאני טועה אגב, שמועצת עיר, שלש בעולם עסקי דירקטוריון, יגיד לגוף הביצועי שלו: 'תביא לי את זה תוך חצי שנה / 4 חודשים / 9 חודשים'. הכי לגיטימי שבעולם, הכי מתקיים בכל פורום שהוא. מפה צפונה המנכ"לית, ראשת העיר, מורידה את זה למטה. זו החלטת הדירקטוריון, במירכאות. לגיטימי, קורה, ואפשר לעשות את זה. הדבר הנוסף, אם תבואו ותגידו אחרי זה: 'חבר'ה, לא עובד, צריך עוד זמן', אף אחד לא נגד, כולם פה אנשים. רוצים לנסות להכניס את זה לסד זמנים דווקא בגלל שזה לא על קרקע בתולה וזו לא החלטה ראשונה שמבקשים הארכה בעניין הזה ורוצים לצמצם את לוחות הזמנים, מבקשים לצמצם את זה. לא תעמדו, תבואו לפה, תבקשו עוד חצי שנה.

גב' פרח מלך: אני רוצה להגיד לך משהו. כשעלה הנושא של נהלי עבודה, תיקון ליקויים וזה, אני אמרתי לאהרון, כשאהרון שאל אותי כמה זמן ייקח, אמרתי לפחות 3 חודשים, ועמדנו בזה. יש דברים שאנחנו עובדים על הפרוגרמה למבני ציבור. כבר לפני שנתיים יש לנו טיוטה של פרוגרמה. אין מה לעשות, זה נגזרת של מדיניות. אני הבאתי את הפרוגרמה הזו כמה פעמים לאיציק, וכל פעם זה נדחה מסיבה זו או אחרת. לא שאני מחפשת אשמים. כרגע עשינו התאמות למה שקורה בפועל.

מר אלמוג אסולין: תעדכנו אותנו עוד חצי שנה?

גב' פרח מלך: שנייה. אנחנו נעדכן אתכם. אתם רוצים חצי שנה?
תבחרו חצי שנה, אין לי בעיה עם זה.

עו"ד אבי גרובר: תעדכנו אותנו עוד חצי שנה, יאללה.

גב' פרח מלך: אני רק אומרת לכם שלא נספיק, זה הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש עניין גם של כבוד, ואני ממשיך את הקו שלך.
כבוד לאנשי מקצוע.

גב' נורית אבנר: ממש ככה. זה נשמע כאילו להלחיץ אותם בכוח.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם איש מקצוע אומר לך 'אני לא אעמוד בזה', אז
אתה יכול לתת לו מאה אלף פקודות, הוא לא יעמוד בזה.

מר עידן למדן: המטרה היא אחת, והסיבה שאבי מעלה את מה
שהוא אומר, או גיא או דברת, זה שלא נגיע לעוד שנה ואז נראה שאנחנו
עומדים באותו דבר ואישרנו בינתיים עוד 5,000 יחידות דיור.

גב' פרח מלך: אבל זה לא הוגן להגיד את זה, סליחה. אני לא אתן
לך להמשיך להגיד את זה כי זה לא הוגן. אנחנו עובדים.

מר עידן למדן: אני לא נכנסתי, פרח, למה זה השתהה ומי אישר
את העוד תכניות.

גב' פרח מלך: אני גם לא נכנסת לזה.

מר עידן למדן: לא יודע מי היה ולמה היה. גם אין לי תלונות לדרג
המקצועי. לא באתי בקטע של תלונה. אני בדיוק מצטרף לדברים. אנחנו הגענו

לסיטואציה שבאו בשנייה שאחרי האחרונה, כרגיל אצלנו, ואז אומרים: 'רגע, לא עמדנו בזה, עכשיו תאריכו לנו'. וזה קרה לנו גם במכרזים וגם בדברים אחרים, ואמרנו את זה לא פעם. ומזה אבי אומר את מה שהוא אומר, שבתוך חצי שנה הוא רוצה לראות שמשוהו זו. מזה זה בא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תאשר להם שנה ובעוד חצי שנה תקבל עדכון איפה זה עומד.

גב' דברת וייזר: לא, אני גם רוצה להצביע בעד...

עו"ד אבי גרובר: עדכון עוד חצי שנה. הפורום בשל להצבעה. מי בעד?

גב' דברת וייזר: למה אתה ככה עושה?

עו"ד אבי גרובר: כי שתים עשרה בלילה.

גב' דברת וייזר: דווקא בגלל שאני כן מבינה את זה ואני כן רוצה להצביע בעד, אני מבקשת שזה יהיה חצי שנה ותבקשי הארכה לעוד חצי שנה. מה הבעיה? אני לא רוצה להצביע נגד.

גב' שירה אבין: זה נראה לי באמת, זה לא משנה, אני לא הולכת נגד אף אחד פה ואני לא הולכת למקום הזה. אני חושבת שכשמנכ"לית עירייה מציינת דברים ומנהל מחלקת נכסים, אני חושב שראוי לכבד ולהביא את הדברים. אבל אני אומרת שוב, כדי שאנחנו נצביע ונקדם את הדברים, ותמיד צריך להבין שכל דיון אצלנו פה לוקח שנה, אז זה ייקח עוד חצי שנה, עוד שעתיים וחצי בשביל זה. אבל אם זה מה שאתם נהנים ורוצים לבלות פה עוד כמה שעות-

מר אהרון אלמוג אסולין: תעשי הצבעה אחרת – מי בעד שנה, מי בעד חצי שנה.

גב' שירה אבין: לא, אנחנו נעלה את זה. אנחנו מבקשים כרגע חצי שנה נוספת.

מר עידן למדן: חצי שנה יינתן עדכון, זה הכל.

גב' שירה אבין: עידן, די, מספיק.

גב' נורית אבנר: אפשר לנסח החלטה?

גב' שירה אבין: אבל אי אפשר לנסח החלטה כאן, אי אפשר לדבר כלום.

גב' נורית אבנר: תינתן ארכה לשנה עם עדכון בסוף חצי שנה.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: יאללה, אתה יודע מה? אנחנו תוך 9 חודשים מבקשים לעשות... ואני מבקשת בנוסף, שעוד חצי שנה יבוא עינב ויעדכן אותנו איפה עומדים.

גב' נורית אבנר: מקובל.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: מישהו מתנגד? מישהו נמנע? ואני אומרת שוב, עוד חצי שנה לבוא ולעדכן אותנו איפה זה בדיוק עומד. זה הכל. תודה.

החלטה מספר 105: הוחלט לאשר פה אחד להאריך את הפרוגרמה

לשטחי ציבור ב-9 חודשים. כעבור 6 חודשים יינתן עדכון למועצה.

7. פטור ממכרז, חברת המשקם, ברחוב החשמונאים 20 חלקה 199 בגוש 6551.

מר עינב בן יעקב: תנו לי להעביר את זה, המשקם.

גב' שירה אבין: לי אין בעיה.

גב' נורית אבנר: זה מה שאישרנו, התב"רים.

מר עינב בן יעקב: המשקם, פטור ממכרז.

עו"ד מיכה בלוס: יש לכם חוות דעת שלי שצורפה. קראתם?

???: אישרנו, יאללה.

עו"ד מיכה בלוס: אז אפשר לאשר. דיברנו על זה כבר כמה פעמים.

גב' שירה אבין: אנחנו מאשרים על הפטור ממכרז לחברת המשקם.

מי בעד? פה אחד. תודה.

החלטה מספר 106: הוחלט לאשר פה אחד פטור ממכרז לחברת המשקם ברח' החשמונאים 20, חלקה 199, גוש 6551.

8. אישור הסכם הקצאה עמותת אנוש סמט' במעלה 9.

גב' שירה אבין: הלאה. אישור הסכם הקצאה לעמותת אנוש, סמטת במעלה 9. זה גם פשוט. כולם בעד? בעד פה אחד.

החלטה מספר 107: הוחלט לאשר פה אחד הסכם הקצאה לעמותת אנוש, סמטת במעלה 9.

9. הארכת הסכמי שכירות מקלטים דו תכליתיים.

גב' שירה אבין: מקלטים, שני משפטים וזהו. הסעיף האחרון.

גב' נורית אבנר: על ה-3 עובדים לא אישרנו?

גב' שירה אבין: עוד לא אישרנו כי אנחנו לא יכולים להספיק. אם אתם תרצו לשאול 200 שאלות, תרצו שנעשה את זה – נעשה גם את זה, אין לי בעיה.

מר יעקב קורצקי: לא, לא.

מר גיא קלנר: עינב, לכמה זמן זה?

מר עינב בן יעקב: אנחנו מבקשים הארכה לתקופה של 9 חודשים.

גב' פרח מלך: למקלטים?

עו"ד מיכה בלוס: שנה ו-8. יגידו לך 9 חודשים. זה מה שאת מלמדת אותי, מה את מסתכלת? זה מה שלימדת אותי.

מר גיא קלנר: לכמה זמן ההסכמים החדשים?

גב' שירה אבין: אנחנו חייבים לגמור חוזים, עידן.

מר עידן למדן: אתה מאריך אותם עכשיו.

מר יעקב קורצקי: לא, ממשיכים לפי החוזים שלהם.

מר עינב בן יעקב: זו לא הקצאה לתקופה של 4 שנים פלוס... רגע, על המשקם זה לא רק פטור ממכרז, זה גם אישור פתיחת תב"ר.

עו"ד אבי גרובר: אישרנו את התב"ר.

גב' נורית אבנר: לא אישרנו את זה במועצה.

גב' שירה אבין: הלאה.

מר עידן למדן: סליחה, אני לא מבין על מה הוא מדבר בכלל. איזה תב"ר הגיע ומה הגיע?

גב' נורית אבנר: אישרנו שלושה תב"רים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: הנושא האחרון שאנחנו היום דנים בו בצורה מהירה, כי אין פה יותר מדי גם מה, עינב, תסביר על הארכת הסכמי שכירות של מקלטים דו תכליתיים. בבקשה.

מר עינב בן יעקב: בוועדת מקלטים אישרנו נוהל שימוש להשכרת

מקלט דו תכליתי בתמורה סמלית. הנוהל אושר ב-7/9/14 במועצת העיר. לנוהל יש שני סייגים, שמדברים על סעיף 5.2, שלא תותר פעילות בעלת אופי מסחרי, והתייחסות להוראות מעבר שמשמש קיים במקלט יוכל להמשיך עד סוף 2014. לכן התבקשתי בוועדת מקלטים לשבת עם כל השוכרים של המקלטים, ללמוד את הפעילות שלהם ולמפות בעצם את אלו שלא יכולים על פניו לעמוד בנוהל. יש 9 כאלה.

גב' נורית אבנר: אתה מדבר על בעלי מקלטים שעושים את זה לצרכי פעילות מסחרית.

מר עינב בן יעקב: נכון.

גב' נורית אבנר: רק 9 מכל ה-90 מקלטים?

מר עינב בן יעקב: כן. שמקיימים פעילות בעלת אופי מסחרי. בפגישות איתם הם בעצם אמרו לי שני דברים. דבר ראשון, שיש להם לוחות זמנים מאוד צפופים בגלל התחייבויות שלהם לצד ג' וגם לחפש מקלט חליפי או נכס חליפי.

(מדברים ביחד)

מר עינב בן יעקב: החלטנו עד ה-31/8/15, זה מהסיבה הפשוטה שזה המועד של אחד מהשוכרים שיש לו התחייבות כבר רישומית כלפי תלמידים שלו במהלך 2015. לכן נתנו את זה כמועד כללי לכל שאר הסוחרים. במקביל הם הציעו גם אפשרות לרתום את עצמם עבור הקהילה, מה שבעבר הם לא הציעו. למשל, זמר מסוים, ירמי קפלן מוכן לתת לנו הופעות-

גב' שירה אבין: או כיתות אמן באלון.

גב' נורית אבנר: ביום העצמאות. 40,000 ש"ח קיבלת עכשיו בתרומה

לזה...

גב' שירה אבין: לא, אני לא בטוחה, אנחנו נצטרך להחליט, אולי נרצה כיתות אמן דווקא לכל השנה בבית ספר אלון.

ד"ר איריס קלקא: צריך לאנשים שמתחילים, לא כאלה אמנים-

גב' שירה אבין: זה אנחנו אחר כך עושים בלי שום קשר, את השכירות הבאה. אבל אנחנו פה אומרים שאנחנו רוצים לסיים את כל המחויבויות.

מר עידן למדן: אנחנו בכלל מאשרים שימוש לחוגים?

מר עינב בן יעקב: לא, זה מה שביקשנו. נוהל המעבר דיבר עד סוף 2014. אבל אנחנו רק בסוף נובמבר, יכולתי להודיע להם, כי רק בסוף ספטמבר אתם אישרתם את הנוהל. נותר חודש שעל פניו הם צריכים לחפש להם נכס חליפי. הם באו ואמרו לי: 'תשמע, אנחנו נמצאים 10-15 שנה במקלט הזה. אנחנו מודעים לכך שאנחנו מקיימים פעילות מסחרית. אבל תוך חודש אין לנו לאן ללכת, התחייבנו חוזית כלפי 2015'. אנחנו באנו ואמרנו שבהתאם לנוהל אתם צריכים גם לתת משהו לטובת הקהילה. בין אם זה קיום מסחרי או לא קיום מסחרי. אבל באו אלה שכן עושים פעילות מסחרית ואמרו 'אנחנו מוכנים'. כל אחד הציע איזשהו סוג של הצעה מסוימת, כבר עכשיו מינואר 2015 לעשות איזושהי פעילות לטובת הקהילה.

גב' נורית אבנר: מה יעשה למשל...

מר עינב בן יעקב: למשל בבית ספר קלמן, הוא הציע לקחת את החבר'ה מאגף הרווחה-

גב' שירה אבין: להכניס כמה ילדים בחינם שהם ילדי רווחה,

שיקבלו את הטיפול הזה. לכל אחד צריך להתאים. אחד הדברים היפים שעשה עינב, וחשוב להגיד את זה, עינב ישב עם בנאדם בנאדם, עשה ריאיון, הביא את זה אחר כך לוועדת מקלטים, ישבנו כל הוועדה ביחד ודנו. אני חושבת שקודם כל, אנחנו יכולים להרוויח שני דברים, בלי שום קשר. אחד זה באמת לעשות את תהליך ההסדרה כמו שצריך, ואנשים שבאמת התחייבו למתן חוגים או פעילות כזאת בתוך הזה, אנחנו צריכים ללכת לפחות עד גמר ההתחייבות שלהם, ובמקביל אנחנו צריכים למצוא מה אנחנו כרשות יכולים להרוויח כרווח מוסף. אז אם יש אחד שנותן כרגע כבר איזושהי פעילות של קראטה מיוחדת או משהו כזה, אמרנו, ישר דאגנו לעשות חיבור עם מנהלת אגף הרווחה, אמרנו יש הרבה ילדים שאנחנו יכולים להכניס אותם לפעילות ללא עלויות כספיות, שהוא ייתן את חלקו. וזו תרומה שהיא מאוד מכובדת והיא מאוד נכונה.

גב' נורית אבנר: מי יאכוף את זה מטעם העירייה?

גב' שירה אבין: ועדת המקלטים. יש את צדוק שהין, הוא יעבור שהדברים האלה אכן מתבצעים. מה זאת אומרת? אחרי שעשינו את הנהלים והכל, אין שום בעיה.

מר עידן למדן: אבל למה על אחד אנחנו מאריכים לכולם?

גב' שירה אבין: כי כל אלה יש להם...

עו"ד אבי גרובר: אף אחד לא יעשה חוג לעוד חודשיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: פה אתה צריך לאשר משהו, אז אתה לא מאשר פרטני. אתה מאשר עד ה-31/8. זה שמסיים את ההתחייבויות שלו ב-6/1 ילך ב-1/6.

עו"ד אבי גרנבר: אתה לא תעשה שנת פעילות נוספת-

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: עידן, במקביל אנחנו פרסמנו השבוע עוד 10 מקלטים, שהם צריכים כבר להיות לפי הנוהל החדש. במקביל במהלך ה-8 חודשים האלה אנחנו נמצא פתרון ליזמות של ה... האלה לטובת הקהילה. בהנחה ולא נצליח להגיע איתם למיצוי של כל מיני פתרונות, הם מספטמבר ייצאו מהמקלטים. ואז אנחנו גם את שאר המקלטים שהתפנו, אנחנו נפרסם אותם.

עו"ד מיכה בלוס: הצוות פה בשל, לא?

גב' שירה אבין: מי בעד לתת אישור למתן רשות עד ה-31/8/15?
תודה.

גב' שירה אבין: אושר פה אחד.

<p><u>החלטה מספר 108:</u> הוחלט לאשר פה אחד הארכת הסכמי שכירות מקלטים זו תכליתיים עד יום 31.8.15.</p>
--

מר יעקב קורצקי: חצי דקה. אני רוצה לסיים בנימה אופטימית. ביום שישי יצאו קבוצת האצנים שלנו למרוץ טבריה, מרתון טבריה. אנחנו קיבלנו מקום ראשון, ריקי סלם.

- מחיאות כפיים -

מר יעקב קורצקי: ביום שלישי, אם אני אקבל מפרח, לזמן את הקבוצה עם זהבה שמואלי לפה, לעשות להם כבוד, כולכם תקבלו הזמנה. מי שיודע להעריך את זה, היא עשתה תוצאה מדהימה.

גב' שירה אבין: תודה, הישיבה סגורה.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

3. הצעה לסדר של חברת מועצת העיר דברת וייזר בנושא הכללת הסכם הניהול העצמי בין מגוונים לביה"ס גולן.

החלטה מספר 102: הוחלט לאשר פה אחד הכנסת סעיף תקציבי לתקציב 2015 בנושא איזון והעברת כספים לביה"ס גולן ולביה"ס אורנים לפי הנושא של ניהול עצמי.

החלטה מספר 103: הוחלט לאשר פה אחד להאריך את הישיבה בשעה.

4. אישור הגב' דולי סטבון כמפקחת בניה.

החלטה מספר 104: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי גב' דולי סטבון כמפקחת בנייה, בכפוף לאישור יועמ"ש העירייה.

6. אישור הארכת פרוגרמה לשטחי ציבור.

החלטה מספר 105: הוחלט לאשר פה אחד להאריך את הפרוגרמה לשטחי ציבור ב-9 חודשים. כעבור 6 חודשים יינתן עדכון למועצה.

7. פטור ממכרז, חברת המשקם, ברחוב החשמונאים 20 חלקה 199 בגוש 6551.

החלטה מספר 106: הוחלט לאשר פה אחד פטור ממכרז לחברת המשקם ברח' החשמונאים 20, חלקה 199, גוש 6551.

8. אישור הסכם הקצאה עמותת אנוש סמט' במעלה 9.

החלטה מספר 107: הוחלט לאשר פה אחד הסכם הקצאה לעמותת אנוש, סמטת במעלה 9.

9. הארכת הסכמי שכירות מקלטים דו תכליתיים.

החלטה מספר 108: הוחלט לאשר פה אחד הארכת הסכמי שכירות מקלטים דו תכליתיים עד יום 31.8.15.